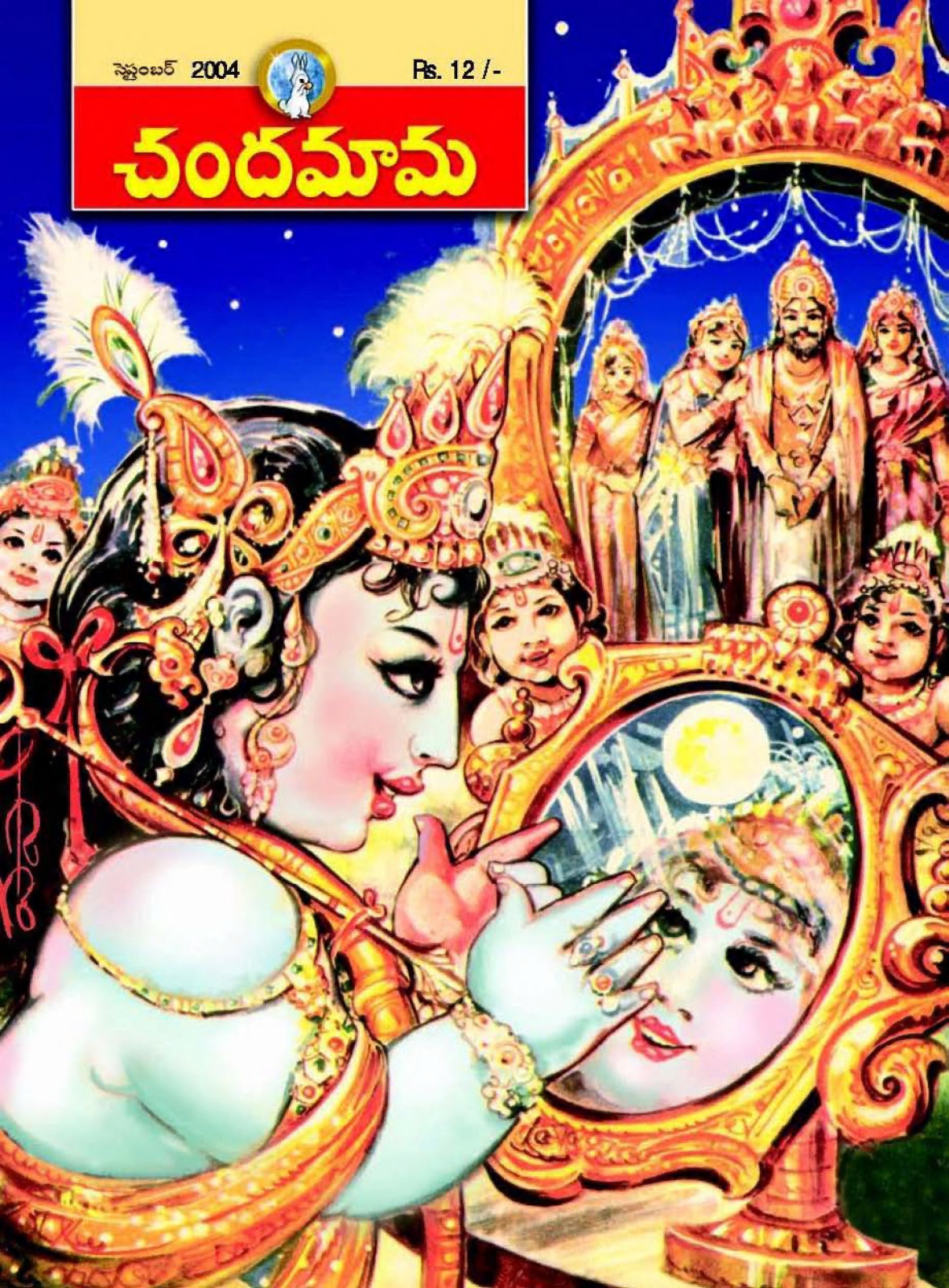

సెప్టెంబర్ 2004

Rs. 12 /-

చందమామ

A sepia-toned photograph of the Angkor Wat temple complex in Cambodia. The main tower, with its characteristic tiered structure and central spire, is the focal point, silhouetted against a bright, hazy sky. To its left, a smaller, similar structure is visible. The foreground is dark and filled with the silhouettes of other temple buildings and trees. The overall tone is warm and historical, with a white border around the image.

రొప్పురాతన
అద్భుతాను
ప్రసాదమోడలేదా?

experience yourself

For details on TTDC's attractive package tours with excellent accommodation and transport facilities, please contact: TTDC, Tamilnadu Tourism Complex, Wallajah Road, Chennai - 600 002, Tamilnadu, India. Ph. 91-044-2538875 / 25361640. Fax. 91-044-25382772. E-mail: ttdc@md3.vsnl.net.in Website: www.tamilnadutourism.org For online bookings: www.ttdonline.com Call: Chennai 91-044-25389857, 25368333 New Delhi 91-011-23745427 Mumbai 91-022-24110118 Goa 91-0832-2262390 Bangalore 91-080-22286181 Hyderabad 91-040-27667492 Kolkata 91-033-22437432

SHUBHA MANGALA
COLLECTIONS

జీవితంలో మధురమైన
సమయాలతో పెనవేసుకొనే
శుభమంగళ పట్టుపన్సెల

జాతీయ పురస్కారం అందుకొన్న చేనేతకళాకారుల
హస్తకళానైపుణ్యంతో తయారుచేయబడినవి.

POTHYS

Adornment of Silks
Chennai ❖ Tirunelveli ❖ Srivilliputhur

Idleness

భల్లూక
మాంత్రికుడు - 11

13

ఆత్మాభిమాని!
(బే.క)

19

గుణపాఠం
నేర్చుకున్న
మతబోధకుడు!

42

విష్ణు కథ - 9

45

ఈ సంచికలో...

★ వెండిపంకుండు! ... 8 ★ గోవర్ధను దివస్విక ... 9 ★ భల్లూక
పూంత్రికుడు - 11 ... 13 ★ ఆత్మాభిమాని! (బే.క) ... 19 ★ ఉత్తవు
ఉపాధ్యాయుడు అంటే ...? ... 25 ★ భారత దర్శిని ... 28
★ రంగాచారి జీవితం ... 29 ★ వార్తలలో బాలలు ... 33 ★ కథల
పాటీ ... 34 ★ చందమామ కబుర్లు ... 35 ★ కేశవ జానపద కథ:
కరుణాహిదయుడు కొప్పుట్టి! ... 36 ★ లంచగొండి ... 41 ★ విదేశ
పై రహదారులు (రహస్య) నృణపాఠం నేర్చుకున్న మతబోధకుడు! ... 42
★ విష్ణు కథ - 9 ... 45 ★ విదేశాల కథలు: కొరియా జానపద కథ -
దయ్యాల సంచి ... 51 ★ బుణవిష్ణు క్తి ... 55 ★ ఆర్య - 15 ... 59
★ ప్రతి నీటిబొట్టు విలువైనది! ... 63 ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం ... 64 ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పాటీ ... 66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail:

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పంపేందుకు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిపాజిట్ (డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్రసెల్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు రిటెన్ పంపండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email: advertisements @chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email: a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

విషాద దుర్ఘటన!

ముంటలలో చిక్కుకున్న తన చెల్లెలిని, మరో చిన్నారిని కాపాడడంలో అపూర్వ ధైర్య సాహసాలు ప్రదర్శించిన ఓ కుర్రవాడు, మరో పసిబిడ్డను కాపాడడానికి వెళ్ళి, వుండు తూన్న పేడ్చి వీధి కూలడంతో, ఆ వుంటలకు అప్రెంటిస్లు గృహ తెలియ కుండా వూడి పొయ్యాడు ! ఇటీవల కుంభకోణం పట్టణంలోని ఒక పాఠశాలలో జరిగిన ఘోర అగ్ని ప్రమాదంలో తొంభైమందికిపైగా పిల్లలు కాలి కరిగిపోయారు. మరెందరో తీవ్ర గాయాల పాలయ్యారు. అందరూ పది, పన్నెండేళ్ళ లోపువారే.

ఆ సమయంలో అక్కడేవున్న ఇరవై పైచిలుకు ఉపాధ్యాయులు సురక్షితంగా బయట పడ్డారే తప్ప, ఒక్క బిడ్డను కూడా కాపాడిన దాఖలాలు లేవు. ఇది ఎంతయినా బాధాకరమైన విషయం. తల్లి, తండ్రీ, గురువు, దైవం అంటూ గురువులను దైవసమానులుగా భావించే సంప్రదాయం వుంది!

దేవుడు కొలు ముడచోట్లు ను దేవాలయం అన్నట్లే, విద్యను బోధించే స్థలాలను విద్యాలయాలు అన్న పరిచిత ప్రియ పూసినా సరిగ్గా, తిరునది. అలాంటి విద్యాలయాలు క్రమేణా లాభాల కోసం నడిచి పాఠశాలలుగా, వ్యాపార కేంద్రాలుగా మారిన పరిస్థితుల పర్యవసానమే ఇలాంటి ఘోర ప్రమాదాలు, విషాద దుర్ఘటనలు !

ఇలాంటి హిదయ విచారక ఘోర దుర్ఘటనలు మునుపు ఎప్పుడూ, ఎక్కడా, ఏవూ త్రం మిగిలిన తం కాకుండా ఉండాలంటే-కుంభకోణం దుర్ఘటన దేశానికంతటికీ కన్ను విప్పి కావాలి. కేవలం తాత్కాలిక నిరసనలు, ప్రదర్శనలు, సహాయంతో సరిమిట్ట కుంటే చాలదు. పాఠశాలలలో చదువు ముగింపులతోపాటు బాలబాలికల భద్రతకు ప్రధాన ప్రాధాన్యతనిస్తూ, ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన నిబంధనలను రూపొందించాలి. అధికారులు వాటిని తప్పకుండా అమలు చేయాలి!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఏప్రిల్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

న్యాయాధికారి ప్రశ్న వినగానే రెండవ వాడి గుండె దడదడలాడింది. వెన్నులో వణుకు ఆరంభమైంది. ఏం చెబుదామా అని కొద్దిసేమితటపిటాయించి, “అయ్యా, కొద్ది రోజుల క్రితం వూరి ఇంటి పెరటిలో వున్న వేపచెట్టు కింద పడుకుని ఉన్నప్పుడు ఒక కాకి ఈ ఉంగరాన్ని నా మీద జారవిడిచి వెళ్ళి పోయింది. బహిషా అకాకి మెరిసే ఉంగరాన్ని ఏదో తినే వస్తుమాలన కుని తెచ్చి, కాదని తెలియ దంతో వూరి పేరట్లో పిడేసే మాటలు ఉంది,” అన్నాడు వణుకుతూన్న కంఠస్వరంతో.

మొదటివాడు న్యాయాధికారితో, “అయ్యా, క్షమించాలి. ఇది రాజుగారి ఉంగరం అల్లు మాడడానికి ఏమాత్రం అవకాశం లేదు. ఎందుకంటే, ఇది వూరి తాతగారు వూరి నాన్నగారికీ, వూరి నాన్నగారు నాకూ ఇచ్చిన ఉంగరం,” అన్నాడు వినయంగా.

కేవలం తన బెదిరింపితు హిడలిపోయి, రెండవవాడు ‘కాకి కథ’తో అబద్ధం చెప్పాడని గ్రహించి, న్యాయాధికారి ఉంగరాన్ని మొదటివాడికి ఇప్పించాడు.

మోసంతో ఉంగరాన్ని కాజేయ చూసినందుకూ, అబద్ధం చెప్పినందుకూ రెండవవాడికి పిడివరహాలు జరిగినా విధించాడు.

ఎస్.కె. సుల్తానా, కేరాఫ్ ఎస్.కె. కరిముల్లా

ప్రాథమిక పాఠశాల ఎదురు, బెండాదిబ్బా

బుచ్చిరెడ్డి పాళం (పోస్ట్), 524305 నెల్లూరు జిల్లా (ఆం. ప్ర)

వెండిదీపంకుందె!

హేలామి న్యాయాధికారి సమక్షంలో, ఒక వెండి దీపంకుందె దొంగతనం గురించి విచారణ జరుగుతున్నది. కుందె పోగొట్టుకున్న కేశవుడు, “అయ్యా! ఆ రోజు శ్రావణ శ్రుక్రవారం. నా భార్య ప్రతం చేస్తు కుంటూ వు తల్లు ధు మునుబరంటానికి పీలిచింది. ప్రతం పై రల్లు పేరంటాళ్ళందరూ వెళ్ళిపోయాక చూసుకుంటే, అప్పుడు తెలిసింది దొంగతనం జరిగిన విషయం. ఆ దొంగిలించింది ఎవరో కాదు, మాధవుడి భార్య గుణవతి, ...” అంటూ ఇంకా చెప్పబోతుంటే- న్యాయాధికారి వు ధ్యలో అడ్డుపడి, “అల్లు తె, ఆకుందె దొంగిలించింది మాధవుడి భార్య గుణవతి అని ఎలా అను వూ నించామా?” అని అడిగాడు .

“అయ్యా! వారం రోజుల క్రితం గుణవతి ఇంట్లో జరిగిన శ్రు భకార్యానికి, నా భార్య కూడా వెళ్ళింది. అప్పిడు పూజలో పెట్టబడివున్న, మా వెండి దీపంకుందెను, నా భార్య గుర్తించింది. దయ చేసి దాన్ని వూ కిప్పించండి,” అన్నాడు కేశవుడు .

“అది మీదే అనడానికి గట్టి ఆధారం ఏమిటి? వెండి దీపంకుందెలు ఎన్ని ఇళ్ళల్లో లేమా?” అంటూ ప్రశ్నించాడు , న్యాయాధికారి.

“అయ్యా! మా దీపంకుందె ఓం ఆకారంలో వుంటుంది,” అన్నాడు కేశవుడు.

“అలాగా!” అంటూ న్యాయాధికారి నవ్వి, “ఆ వూ టక్కు, వూ ఇంట్లోనూ ఓం ఆకారంలో వున్న దీపంకుందె వున్నది,” అన్నాడు.

“అయ్యా! ఆ విషయ వే తవు కు వు నవిచేయ బోయా వు. తవు రు అవరోధం కలిగించారు . ప్రతం రోజున మా ఇంట్లో దొంగిలించిన ఓం ఆకారపు దీపంకుందెను, మాధవుడి భార్య తెలివిగా తవు భార్యగారకే అమ్మదని తెలిసింది. ఇప్పుడది వాళ్ళింట్లోలేదు. తవు ఇంట్లోనే ఉంది,” అన్నాడు కేశవుడు .

అది విన్న న్యాయాధికారి తో పాటు , అక్కడమ్మ వాళ్ళందరూ నివ్వెరపోయారు .

- కొనేనాగవెంకట ఆంజనేయులు

గోవర్ధనుడి ఎన్నిక

రంగామితంలో గోవర్ధను డనే భాగ్యవంతు డున్నాడు. ఆయనకు నూరెకరాల పొలంతో పొట్ట, నాలుగు రకాల వ్యాపారాలు కూడా మూర్ఖులు. ఇమ్మీ చూసి కుండువుకు ఆయన వద్ద చాలా పుండి నొక్క పినిచేస్తూన్నారట. అయితే, తనను కనిపెట్టుకుని మాటా, తను చెప్పిన పనులు చేసే ఒక నమ్మకమైన పునిషీ కొనిం ఆయన చూస్తూన్నాడు. ఆ విషయం తెలిసి, ఆయన వద్దకు నెతయ్య భీవుయ్య రాజయ్య అనేవాళ్ళు వెళ్ళారు.

గోవర్ధనుడు పుండుగా నెతయ్యను పిలిచి, అతడి గురించి చెప్పాడు. నెతయ్య వినయంగా, “నేను బాగా చదువుతున్నాను. కలిగిన కుటుంబంలో మిట్టాను. నా కాళ్ళ మీద నేను నిలబడాలని ఇలా వచ్చాను. మీరేపని చెప్పినా శ్రద్ధగా చేస్తాను. ఎందుకంటే, జీవితంలో పేకీ రావాలంటే పువంటి గొప్పవారి దగ్గరే కదా నేర్చుకోవాలి!” అన్నాడు.

“అయితే, నీమామిషిడే వూర్కామితం వెళ్ళి రాములయ్యను కలుసుకో. నేను చెప్పినది ఆయన వద్ద కొన్ని రోజులుండి వంట చేయడం నేర్చుకుని రా!” అన్నాడు గోవర్ధనుడు వెంటనే.

“పుక్కావలసింది అన్ని విధాలా సిహాయ్ కుడుగా మాడే పునిషీ కదా! పురు వంట గురించి పూట్లాడడం అశ్చర్యంగా మాది,” అన్నాడు నెతయ్య.

“ఇంపులో అశ్చర్యమే పులేదు. నేను ఇంటి వంటలే తప్పి బయటితిమ్మతినను. సొంత వ్యవహారాల మీద పునం బయట తిరుగుతున్నప్పుడు, నా భార్య నాతో పొట్ట మాడదు కదా! భోజనం వేళకు ఇల్లు చేరక పోతే, నువ్వే నాకు ఇంత ఉడకనీ పేట్టాలి,” అన్నాడు గోవర్ధనుడు.

“నాకు వంట చేయడం రాదు. కానీ ఏదైనా క్షణాల మీద నేర్చుకోగలను. వంట కొనిం వూర్కామితం వెళ్ళడమెందుకు? మా

అప్పు ఎంతో ర్త చిగా వంట చేస్తోంది. అప్పు దగ్గర నేర్చుకుని హస్తాస్త, ” అన్నాడత నెతయ్య.

“ఎవరంత రుచిగా వండినా, నాకు రాము లయ్య వంటలే ఇష్టం. రావు లయ్య దగ్గర నేర్చుకోవలసిన ఇంకో విశేషం ఉంది. చుట్టూ పక్కల మనకు ఏవి లభ్యమైతే వాటి నుంచే రకరకాల తిన్న బండారాలు చేయ గలడు. నీళ్లు, నిమ్మ, డబ్బి లేకుండా కూడా వంటలు చేయ గలడు. రావు లయ్య దగ్గర శిక్షణ పొందినవారే నడిసిప్పు ద్రంలో చిక్కుకున్నా ఎడారిలో దారి తప్పినా, చిట్టడవిలో ఇరుక్కు పొయినా సరే - తిండికి వూత్రం ఇబ్బంది పడవు. అందుకే, నిన్న రావు లయ్య వద్దకు పంపాలన్న కుంటున్నానన, ” అన్నాడత గోవర్ధనుడు.

ఈ వూటలకు నెతయ్యనిర్ర త్సాహిషిడి, “అయ్యా! తవు రివద్ద రకరకాల పిన్నలు

నేర్చుకుని, గొప్ప వ్యవహారవేత్తలు కావాలన్న కున్నానన. కానీ, తవు రిక్కావలసింది వంట వాడు; నా వంటి వాడు కావు, ” అన్నాడు.

“నేను నిన్ను వ్యవహారవేత్తలు చేయాలని పీలవలేదు!” అని గోవర్ధనుడు, నెతయ్యని పిరాపి బీవు య్యని పీలిచాడు.

భీమయ్య తన గురించి చెబుతూ, “నేను బాగా చదువుకున్నాను. ఎంతటి కష్టమైన పన్నెనా పు లభంగా చేయ గలనని, నా గురించి అంతా అంటారు. నాలుగైదు ఊళ్ళనుంచి కొందరు భాగ్యవంతులు, నాకుపని ఇస్తావు ని కబురు పేట్టారు. కానీ పు గురించి గొప్పగా వినడం వల్ల, పు వద్దనే పనిచేయాలని అపేడి ఇలా పచ్చానన, ” అన్నాడు.

అప్పిడు గోవర్ధనుడు, భీవు య్యకు, సీతయ్యకు చెప్పినట్లే రాములయ్య గురించి చెప్పాడు. భీమయ్య ఎంతో ఉత్సాహపడి, “ఇప్పటికే నాకు వంట బాగా వచ్చు. వూ ఇంట్లో అప్పుకు నలతగా మూడే నేనే వంట చేసువాణ్ణి. తవు రిషిక్షావూ అని రావు లయ్య దగ్గర, నా పాకశాస్త్ర ప్రావీణ్యానికి వు రిన్ని మెరుగులు దిద్దుకోగలను, ” అన్నాడు.

గోవర్ధనుడు పేదవి విరిచి, “అయ్యా! రావు లయ్య బొత్తిగా వంటరానివారికి వూత్రవే శిక్షణ ఇస్తాడు. నీకాయన వంట నేర్పడు, ” అన్నాడు.

భీవు య్య వెంటనే, “అయ్యా! నాకు వంట వచ్చిన విషయం రావు లయ్యకు చెప్పను. నాకు బొత్తిగా వంటరాదని అయ నకు చెప్పి ఇళ్లటతీసుకుని వస్తానన, ” అన్నాడు.

“అసెలు విషయం నీకు అర్థం కాలేదు. ఎంతో కొంత వంటచేయ డం వచ్చిన వారికి

నేర్చుకుందావు న్నా రావు లయ్య పాకప్రా
వీణ్యం అబ్బురు . కాబట్టి ను మ్మానాకు పినికి
రామ్మా” అన్నాడు గోవర్ధన శ్రు .

భీమయ్య దీనంగా, “అయ్యా! గొప్పకు
పొల్లు అబద్ధం చెప్పాను. నా చదు మకూడా
అంతంత వూ త్రం. నాకు తవు రు పినిర్లు, తవు
షడ్డ నవు కుంగా పిడిమటాన,” అన్నాడు .

గోవర్ధన శ్రు తల అడ్డంగా వై పీ, “నీమా
నాకు అబద్ధాలు చెప్పివని వు ందే ఊహిం
చాన . నీవు మొదట నీ గురించి అన్నీ నిజాలు
చెప్పివుంటే, నేను తప్పిక పినికి తీసి కునే
వాణ్ణి. నీవికవెళ్ళవచ్చు,” అని భీమయ్య రు
పిరాబాడు .

తర్వాత రాజయ్య ఆయ స్స కలు సి
కుని, “అయ్యా! నేనూ బదవాణ్ణి. పిని శ్రద్ధగా
చేస్తే మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతారని నిర్లక్ష్యంగా
చేయ దం వల్ల, ఎవరూ నాకేపనీ చెప్పేవారు
కాదు . ఇంట్లో అవూ నానల పేత్తనం పొల్లు ,
అన్నావదినిల పెత్తనం వచ్చింది. నాకాళ్ళ
వీ ద నన్ను నిలబడవు ని నన్ను ఇంట్లోంచి
గెండ్తారు. అబద్ధాలు చెప్పి, మోసాలు చేసి
కడు మిసింమికుందావు నిచూస్తూ, నిజం
తొందరగానే బయ టపిడి, అంతా నన్ను
నవుడం వూ నేకారు . చివరకు దొంగక్షాలకు
దిగాను. రెండుసార్లు పట్టుబడలేదు కానీ,
వూ డోసిరి దొరికిపోయా ను . ఏడాది పొట్టు
కారాగారంలో వూడి కఠినశిల్లు అను భ
వింపాను . శిలతో పొడే వంటతో సిహ
దోలెడు పిన్న లు నేర్చుకున్నాను . నా ప్రివర్త
నకు పై చ్చి న్నకు కాస్తా పు ందు గా కారాగారు
నంచి విడు దల చేశారు . అల్లు తే, బయ టకు
వచ్చాక, నేను దొంగనని ఎవరూ నాకు పిని

ఇవ్వడంలేదు . తవు రు దయూ ర్దహి దయ్య
లని తెలిసీ ఇలా వచ్చాను . తవు రు నాకు
అవకాశమిస్తే, మిమ్మల్ని మెప్పించగలననే నా
నవుకం,” అని తన రు రించిన వివరాలు
చెప్పాడు .

అంతా విన్న గోవర్ధన శ్రు , అతడికి రావు
లయ్య గు రించి చెప్పి, “నీకు ఇప్పటికే వంట
వచ్చు కాబట్టి రావు లయ్య నీకు శి
ఇవ్వడు. అబద్ధాలు చెప్పేవాళ్ళంటే నాకు
పడదు. నేను నమ్మకస్థుడి కోసం వెతుకుతు
న్నాను . కానీ నీమరొంగతనాలు చేసి కారా
గారులో శి నను భవించి వచ్చామానీమానాకు
తగిన వు నిషీవనిషించడంలేదు . ను వే
వు ంటామా” అని ప్రిశ్నించాడు .

దీనికి బదు లు గా రాజయ్య, “అయ్యా!
తవు రికి రావు లయ్య వంట తెలు సి , నా
వంట తెలియ దు . నేను కూడా రావు లయ్య

లాగే వండుతానేమో! తమరు నావంట రుచి చూసి నచ్చకపోతే పినిలోకి తీసి కోకండి. అబద్ధాలు చెప్పేవాళ్ళంటే తమకు సరిపడదన్నారై. నన్ను కొన్నాళ్ళ పినిలో మూపు కుని, ఒక్క అబద్ధపుమాట నా నోటివెంటవస్తే, అప్పిపు పినిలోంచి తీసుయిండి. మీ బోటి వారి వద్ద పినిచేసి వుంచుకుంటే, ఇతరులు కూడా నన్ను మెచ్చుకుని, నాకు పినియిస్తావుని అంటారు. తవుత నాకు ఒక అవకాశం ఇప్పించవలసిందిగా కోరుతున్నాను,” అన్నాడు.

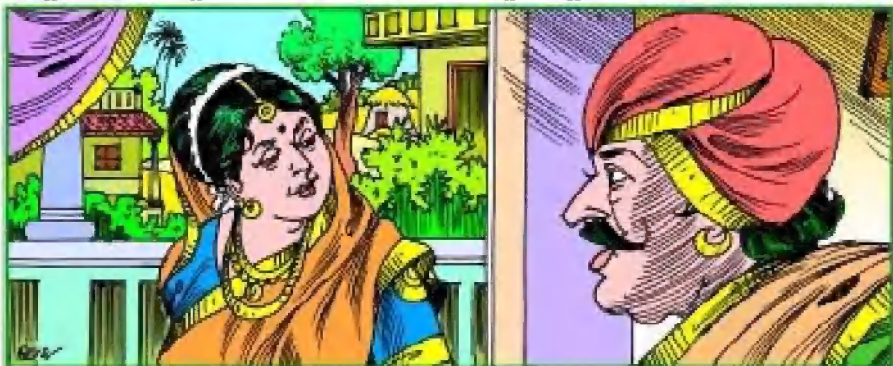
గోవర్ధన్లు డి భార్య పినిలోకి తీసి కున్నాడు.

ఇది తెలిసిన గోవర్ధన్లు డి భార్య కలవర పడుతూ, “కలిగినింటివాడైన సీతయ్యనూ, సిచ్చరిత్ర కలిగిన భీమయ్యనూ వదిలి, అబద్ధాల పుట్టా, మోసగాడూ, దొంగ అయిన రాజయ్యను పినిలోకి తీసి కున్నాడు. దీనివల్ల వునకు కీర్తి జరుగుతుందని, నాకు భయంగా మారింది!” అన్నది.

గోవర్ధన్లు, భార్యను సిప్పు దాపు పిరుస్తూ, “సీతయ్య కలిగినవాడు. నా దగ్గర అన్ని నేర్పుకుని స్వితంత్రంగా బ్రతకడానికి

వెళ్ళిపోతాడు. భీమయ్య తన అమరు కోసం అబద్ధాలాడేతరహా వు నిషి. అతడి అబద్ధాలకు శిక్షిడాలి. అప్పిడే అతడికి తన తప్పి తెలుస్తుంది. అందుకే సేనతణ్ణి పిని ఇవ్వనని విరాళాను. ఇక రాజయ్య విషియూ నికొస్తా - అతడు చాలా తప్పిలు చేసి, వాటికి శిక్షనను భవించాడు. వాడిలో వుంచి వూర్తు వచ్చిందని కారాగారమొధికారులు కూడా తెలుసు కున్నారు. మీరు విక్కిలి రాజయ్య తన గురించి ఏ చిన్న విషయమూ దాచకుండా తన నిజాన్ని తీసి బుజువజేసి కున్నాడు. కారాగారంలో వూరిన తన ప్రవర్తన, నేర్చిన పనుల సహాయంతో నన్ను మెప్పించగలనన్ను సమైక్యతతో మన్నాడు. ఆ సమైక్యతానికి ప్రాణం పొయిడు వూ నువ్వు సీపింపు కుంటుంది. అదీ కాక, వునం పినిలోంచి వూ నిష్క్ర, అది వరకే దొంగగా పేరుపడ్డ రాజయ్యకు వేరె వ్యర్థా పిని ఇవ్వరు కాబట్టి, అతడు వునల్నే అంటి పేట్టుకుని మూడే ప్రయత్నం చేస్తాడు,” అన్నాడు.

ఆయన నిర్ణయాన్ని భార్య మెచ్చుకున్నది. తర్వాత రాజయ్య, ఆయన సమైక్యతాన్ని నిలబెట్టు కున్నాడు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

11

[రాజు ధుర్మయుడు అరణ్యాల్ని విట్టి తిరుగుతూండగా, అతడి కోటను సాపురించు రాజు ఆక్రమించేశాడు. తన తల భల్లూకమాంత్రికుడివలన అయ్యేవుందని కొద్ది క్షణాలపాటైనా, తాను తిరిగి రాజు కావాలని అతడు కోరాడు. తలారి భల్లూకుడూ, ఈ గ్రదంధుడూ నగరంకేసి వెళ్ళే సరికి, కోట లోపలినుంచి కొందరు ఆశ్వికులూ, సేనికులూ బయటికి వచ్చారు. తరువాత-]

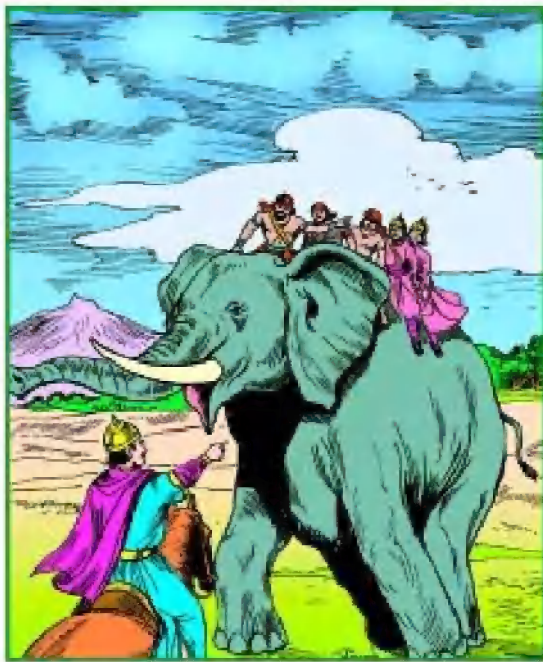
ఈజులు వైకెత్తిపట్టుకుని మున్ను ఆశ్వికుల్ని, వాళ్ళ పిక్కనేకత్తలు ధూసీన తన్నిన కల్పల సేనికుల్ని చూసి దొంగల నాయకుడు నాగపుల్లూ, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ భయకంపిత లైపోయారు. వాళ్ళతో పాటు ఏనుగు పీద మున్ను ధుర్మయుడి సేనికులు పూత్రం ఒకక్షణకాలం నిష్వరపోయి, ఏమిచేయటమో అని గుసగుసలు ప్రారంభించారు.

నాగపుల్లు అంతలోనే తేరుకుని, తన అనుచరులతో, “ఒరే, ఇంతవుంది సామంతుడి సేనికులు యుద్ధమిన్నుద్ధ లై ఒక్కసారిగా

పునవీడికి వస్తారనుకోలేదు. అయినా, పునకొచ్చిన ప్రాణభయం ఏమీలేదు, నా మాట నమ్మండి. తలారి భల్లూకుడూ, పుహరాస్మిడు ఈ గ్రదండుడూ మన వెన్నుకాచే మూర్ఖులు,” అన్నాడు.

“పురి, ఏనుగుల మెంటనెవనకు తిప్పి పుంటావా, పుల్లూ?” అని దొంగల్లో ఒకడు అడిగాడు.

“ఊహి, అలా చేస్తే అందరిద స్థిలో పును ఒట్టి చవట వెధవలమైపోతాం. నేను వేసిన పిథకం ఏమాత్రం పొరుగుదో

ప్రియ త్నం చేసే చూస్తాను. వికటాస్త్రపు నన్ను కాపాడేందుకు భల్లూకుడు, రాశ్మిడు మాడనే మార్గం గదా,” అన్నాడు నాగపుల్ల.

“అయితే, ఆ సామంతాడి సేనకుల్లా సివీలీ పంచకపుండే ఏదో ఒకటి చేసేయ్యి,” అని ఒక దొంగ గుర్ర సిలాడు తున్న సేనకులతో, “ఒరే, ఏమిటి మీ సంతానాలు! పారి పొయ్యి శత్రుపింట్లో చేరాలన్న కుంటున్నారా డొక్కలు చీరేయగలను,” అంటూ కత్తి ఎత్తాడు.

నాగపుల్ల కొపింగా ఒకసారి ఏనుగు మీద పశ్చు సేనకులద్వారకేనె చూసే, చప్పిన తలపాగా విప్పి, గాలిలో రెపరెపలాడిస్తూ, తవు కేసే వస్త్రాన్ని సామంతాడి సేనకులతో, “పుత్రుడుగా వస్త్రాన్ని, మీరున్న చోటనే ఆగండి! మీ రాజుగారెక్కడ? మేం పాతరాజు ధర్మబుద్ధి ప్రాణాలతో బంధించి తెచ్చాం.

సెప్టెంబర్ 2004

ఏద్యూ వుంచి బహిష్కారం ఇస్తా, అతణ్ణి ఒప్పి చెప్పి, మా దారిన మేం పోతాం,” అన్నాడు.

ఆ మాటలు వింటూనే, వాళ్ళను సివీలీ ప్రిన్స్ ఆస్తికుల్లా, సేనకుల్లా ఆగిపోయారు. ఆస్తికుల నాయకుడు మిగతా వాళ్ళనుంచి మేరుపడి, కొంచెం ముందుకు వచ్చి, “ఇంపులో ఏదైనా మోసం లేదు గదా? కోట గోడల మీది నుంచి మీ రంతా అరణ్యం దాటిరావటం వూరాజుగారూ, వుంతిగారూ చూస్తూనే మార్చారు,” అన్నాడు.

“వూసెం చెయ్యదల్సి, పట్టపగటివేళ ఇంత కొద్దిపుందిమి, మీ కోటకే రాగలనా? మీ రాక్రమించిన కోట పాత యజమాని అయిన ధర్మబుద్ధి రాజు ఇతికి మాడటం, మీ రాజుకు ఏనాటికైనా సమాధిమే. ఆయన ఒకవేళ వూకు తగిన బహిష్కారం ఇచ్చి, ధర్మబుద్ధి కొనటం జరక్కపోతే, తిరిగి అరణ్యం లోకిపోతాం,” అన్నాడు దొంగ నాగపుల్ల.

ఆ మాటలతో ఆస్తికుల నాయకుడు ఏమి చెయ్యటనూ అన్న ఆలోచనలో ఒకటి రెండు క్షణాలపాటు తల గోక్కుని, అది వీర లాంటి కాదని గుర్తొస్తూ, గట్టిగా ఖండించి, మీసం మెలితిప్పి, కత్తి పైకెత్తి, “ఇంతకూ నీ వెవరివి? నీ పేరేమిటో చెప్పావు కాదు,” అన్నాడు.

నాగపుల్ల, తలపాగా గట్టిగా బిగించి, “నామర నాగపుల్ల. అందరూ నన్ను నాగపుల్ల దొర అంటూంటారు. అరణ్యంలో కనిపించే ఖరీదైన బంతువుల్ని, వెలువైన వున్న పిల్ల పట్టుకుని, కొనగలవాళ్ళకు అమ్ముతూండటం, నా పత్తి,” అన్నాడు,

“అలా చెప్పవేం! నువ్వు చెప్పినసంగతేదో వూ రాజుగారికి విన్నవిస్తాను,” అంటూ ఆశ్వికుల నాయకుడు గుర్రాన్ని వెనక్కు తిప్పబోయినవాడల్లా ఆగి, “నీవెవరూరుగా గుంపిశట్టి మన్నవాళ్ళల్లో రాసి డిలాంటి వాడూ, గొడ్డలిపెట్టినఎలుగు బంటూ మన్నారు. వాళ్ళు నిజమైన రాక్షసుడూ, ఎలుగుబంటూ ఏనా లేక వూవు ంత్రిగారన్నట్టు మేషిగాళ్ళా?” అని అడిగాడు.

“ఆ సింగతి తెలియాలంటే, మీ రాజు గారే స్వయంగా ఇక్కడికి రావటం వుంచిది. వారి చేతి మీదుగానే బోయూవు తిడుబ్బు తీసి కుని, పొత దుర్మఖరాజును వారికి ఒప్పుచెప్పి, రాక్షస, ఎలుగుబంటు మేధారుల్ని వారికి పిరిచయం చేస్తాను,” అన్నాడు నాగవుల్లు చిర్ర నమ్మనమ్మతూ.

ఆశ్వికుల నాయకుడు త ప్తీగా ఓసారి తలాడించి, కత్తి పైకెత్తి పైనికులతో, “ఒరే, మీరన్నవోట్లు నంచి ఒక్క అడ్రగు వుండు గ్గాని వెనక్కుగాని వేశారో తలలు నేల రాలగలమావు ంత్రిగారు ఊహించినట్టు వాళ్ళు వేషిగాళ్ళే. నే నిప్పడే పొర్లు రాజుగారికి సంగతి సందర్భాలు చెప్పి వస్తాను,” అంటూ గుర్రాన్ని తెరిచిమన్ను కొటద్వారం కేసీ పిరి గెత్తించాడు.

కొట బుర్రు జు పిక్కన నిలబడి అంతా గవు నిస్సన్న సావుంతుడు సూర్యభూపితీ, అతడి వుంత్రి ఆశ్వికనాయకుడు తవు దగ్గరకు రాగానే, “శత్రు మూ మీద దాడి చేయటం వూని, వాళ్ళతో వుంతనాలాడు తున్నావేమిటి?” అని అడిగారు కోపంగా.

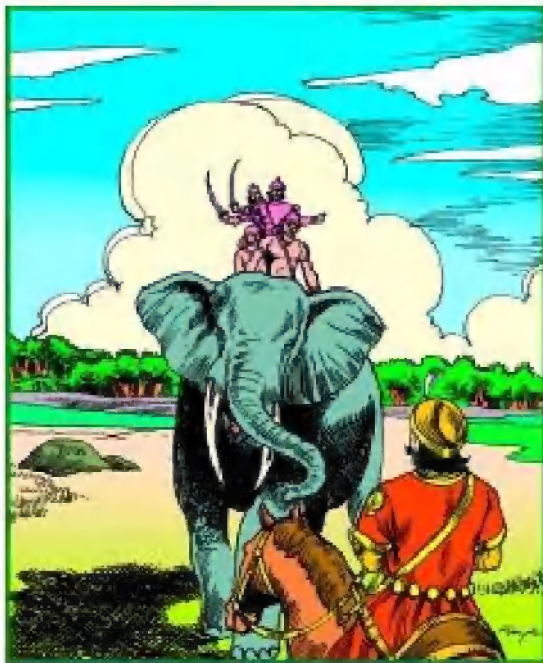
చందమామ

ఆశ్వికుల నాయకుడు వాళ్ళకు సింగ తంతా చెప్పి, “ఏదో కొంత ధనం బహువు తి ఇచ్చి, దుర్మఖరాజును వున పిరం చేస్తావుంటున్నార, వుహారాజా,” అన్నాడు.

దుర్మఖరాజు వింటూనే సావుంతుడు అదిరిపిడి, “ఆ రాజు ఇంకా బతికే మన్నాడా! అరణ్యంలో ఏదో క్రూరమృగానికి ఆహారమై పొయూడని వున వేగం లవాళ్ళు తెచ్చిన వార్త అబద్ధం అన్న వూట,” అన్నాడు కోపంగా.

వుంత్రి విచారంగా వుఖం పేట్టి, “వుహారాజా, దీర్ఘంగా తరిచి వూడగా, వాడు నిజమైన రాక్షసుడనీ, ఆ ఎలుగుబంటు యుద్ధ విద్యలు నేర్చినదై మాట దందనీ అనుమానం కలుగుతున్నది. అన్నిటికంటే పెద్ద సింహయం ఏవుంటే; వాళ్ళు బంధించి తెచ్చి వునూడ రాజు దుర్మఖరాజు కాకపోవచ్చని,” అన్నాడు.

ఆ పూటలతో సావులంతుడైన సూర్యభూపతి కోపంకొద్దీ నిలువెల్లా వణికిపోతూ, “ఈ కోట ఆక్రమించిన తరువాత నన్ను నిలహదారు పిదవి నుంచి వుంట్రి పిదవిలాంటి ఉన్నత స్థాయికి తేవటం నాదే పోరపాటు. ఏ సావులంతు రాజుకో తప్పి, రాజుకు నిలహాలివ్వటానికి నువ్వూ అర్హుడివి కాదు,” అని ఆశ్చర్యకరమైన కుడితో, “మహాసేనానీ! పది మందైనా లేని ఆ చచ్చు వెధవలతో వునకు రాయ బారా లేవు టి? వుర్యాదగా లొంగిపోవునీ హేచ్చు రించి, లొంగకపోతే చుట్టుచుట్టి పిట్టుకుని, కోటలోకి ఈడ్చుకురా,” అన్నాడు.

“వాడు నిజమైన రాక్షసుడైతే ప్రమాదం గద, వుహరాజా!” అన్నాడు ఆశ్చర్యకరమైన కుడు దొంగురు పొల్లున గొంతుతో.

సూర్యభూపతి గట్టిగా ఓ పూరు పిళ్ళ కొరికి, “నీ వెంట వున్న సేన్యంతో ఒక్క

రాక్షసుణ్ణికాదు, నూరు మంది రాక్షసులనైనా పట్టి బంధించవచ్చు. నేనే స్వయంగా వస్తాను. ఎక్కడ నా యుద్ధాశ్వం?” అంటూ బురుజు పై దినుంచి గబగబా కిందికి దిగాడు.

ఋషకుడికడుగు గ్రాన్ని తీసి కురాగానే సూర్యభూపతి ఎగిరి దాని పీఠాన్ని ద కూర్చున్నాడు. వుంట్రి అందు బాటులో మళ్ళీ వురో గ్రాన్ని ఎక్కాడు. వుండు సావులంతుడూ, పిక్కలన వుంట్రినానీ బయలుదేరి, కోట ద్వారం దాటి మైదాన ప్రదేశానికి వచ్చారు.

వాళ్ళ రావటం పూర్తిగా దొంగనాగ వుల్లు ఉత్సాహంతో, “అహా, నా పిథకుపొంది! రాజైన సావులంతుడూ, వుంట్రినానీ వున వలలో చిక్కబోతున్నారు,” అన్నాడు.

సావులంతుడైన సూర్యభూపతి, నాగవుల్లు ఏనుగును సమీపించి, “ఒరే, నువ్వు చెప్పినదంతా, పూవు హానాని విన్నవించగా, చిత్తగించాడు. నా రాజ్యంలో, నా కోట వుండు చేరి, మహారాజునైన నాతో బేరసారాలాడ చూస్తావా? వెంటనే పోయి, ఆ ఏనుగుల పీద మళ్ళీ దుర్మఖుడితో పాటు, మేమిగాళ్ళు కూడా పీలు చుకురా. కోట వైశించాక, నీకూ, ఆ రాసి, ఎల్ల గుంటి వేషాలు కట్టిన వాళ్ళకూ తగిన బహివుతు లిస్తాను. దుర్మఖుడి తల కోటకొప్పుకు కట్టాలో, ద్వారానికి వేళ్ళాడదీయూలో తరువాత నిర్ణయిస్తాను,” అన్నాడు.

సావులంతురాజు ఇలా అనేసిరికి, దొంగ నాగవుల్లుకు తన వేసిన పిథకం పోరే అవకాశం లేదని తెలిసి పొల్లుంది. వాడికి అట్లు దుర్మఖరాజు పీదగాని, ఇట్లు అతడి కోట

అక్రమించిన సూర్యభూపతి పేరు గాని ప్రత్యేకించి దేవుడిని, గౌరవభావాలంటూ ఏమీ లేమా సూర్యభూపతి అహంకారంకొద్దీ రాసిన త్త ఉగ్రదంతుణ్ణి గాని, తలారి భల్లూకుణ్ణిగాని అవమానించటం జరిగితే, పేద రక్తపాతం జరిగి పోతుంది. అది జరగటం దొంగ నాగవుల్లకు ఇష్టం లేదు.

అంతలో, ఏనుగు వీధి మళ్లుతున్నప్పుడు సేనకులిద్దరూ చప్పిన కత్తులు ధూసీ, “పురుగులు పూరణకూ, జ్యోతి” అంటూ లేచి నిలబడి, సామంత్రుడితో, “ఓయ్, సూర్యభూపతి! నీకు చామకప్పిదు. పురుగులు పూరణకు సాయంగా వచ్చిన వాళ్ళు నిజమైన రాసిన త్త, పుంత్రికత్తులు గల తలారి భల్లూకుడూ!” అంటూ కేకపెట్టారు.

‘పురుగులు పూరణకూ, జ్యోతి’ అన్న కేక వింటూనే కోపాద్రేకంలో పురిపొగట్టుకున్న సామంత్రుడు సూర్యభూపతి, పిక్కనమ్మ పుంత్రికానానాయకులతో, “ఈ పొగరు బొత్తులకూ, ఆ వెనక నిలబడి వినోదం చూస్తున్న వేషిగాళ్ళకూ నా శక్తి ఎలాంటిదో తెలియజెప్పాలి. వెంటనే కొందరు ఆళ్ళకుల్ని, కాల్యాల సేనకుల్ని పీలించి, వీళ్ళను తిరిగి అరణ్యంలోకి పారిపాకుండా పుట్టువుట్టువు నండి,” అంటూ అరిచి, కత్తి పైకెత్తి, దొంగ నాగవుల్ల మళ్లు ఏనుగు కేసి గుర్రాన్ని ఉరికించాడు.

రాత్రిన్న ప్రాతానాన్ని ఇంట్లో గుర్తించిన నాగవుల్లు, చప్పిన ఏనుగును అదిలించి వెనక్కు తిప్పి, ఉగ్రదండుడూ, తలారి భల్లూకుడూ పున్న చోటుకు దాన్ని పరిగెత్తిస్తూ,

చందమామ

“తలారి భల్లూక ప్రభో! నా పిథకం బెడిసీ కొట్టింది! సామంత్రుడు పునపీడికి మొత్తం సేనాన్ని ఉసిగొల్పుతూన్నాడు,” అంటూ పేద కేకపెట్టాడు.

తనలో రాజభక్తి కొరవడ లేదని నిరూపించేందుకు ఇదే అవకాశం అన్న కుంటూ పుంత్రి, గుర్రాన్ని గట్టిగా కొట్టి, నాగవుల్లు ఏనుగు వెనక పరిగెత్తిస్తూ, “ఓరే, దేశద్రోహులారా, ఆగండి! మీ అందరినీ సూర్యభూపతి పురణ శిరశ్చేదాలు చేర్చిందిగాని వదలరు!” అంటూ వెరిగా అరవసాగాడు.

ఈ లోపలానానాయకుడు ధూరంగా మళ్లు సేనాన్ని పుంత్రి కు రావలసిందిగా ఆజ్ఞాపించాడు. అంతలో పుంత్రి కొంచెం వెనకగా సామంతుడు సూర్యభూపతి; ఉగ్రదంతుడూ, తలారి భల్లూకుడూ మళ్లు చోటు చేరారు.

తన కోట ఆక్రమించిన సోరభా పితిని చూస్తూనే రాజు దుర్ముఖుడు ఉగ్రుడైపోయి, కత్తి భూసీ ఏనుగు వీధి నిలబడి, “ఒరే, సావుంతు భూపితీ! నేను పిర రాజ్యాలను జయించటానికి వెళ్ళిన అదను చూసి, నా కోటనే ఆక్రమిస్తావా? ఇదుగో, నీ తల నిలు మూసరకబోతున్నాను,” అంటూ పిక్కన మూసేసేకులు వారిస్తున్నా వినకుండా, ఏనుగు వీధి నుంచి, సావుంతుడి గుర్రం వీధికి పూకే ప్రియత్నంలో నేలవీధి బోర్లా పిడుతూనే, చప్పిన లేచి నిలబడ్డాను.

అది చూస్తూనే తలారి భల్లూకుడు గట్టిగా చప్పిట్లు చరుస్తూ, “అహా, ఏమి సాహసం! అరణ్యంలో చిరుతమీని ఎదిరించి నిలబడలేని రాజు ధుర్ముఖుడు, ఇప్పుడు తన కోట కంటబడి, సీంహాసనం గుర్తుకు రాగానే, శత్రు మూసేసే దిక్కుప్పించి పూకుతున్నాడు,” అన్నాడు.

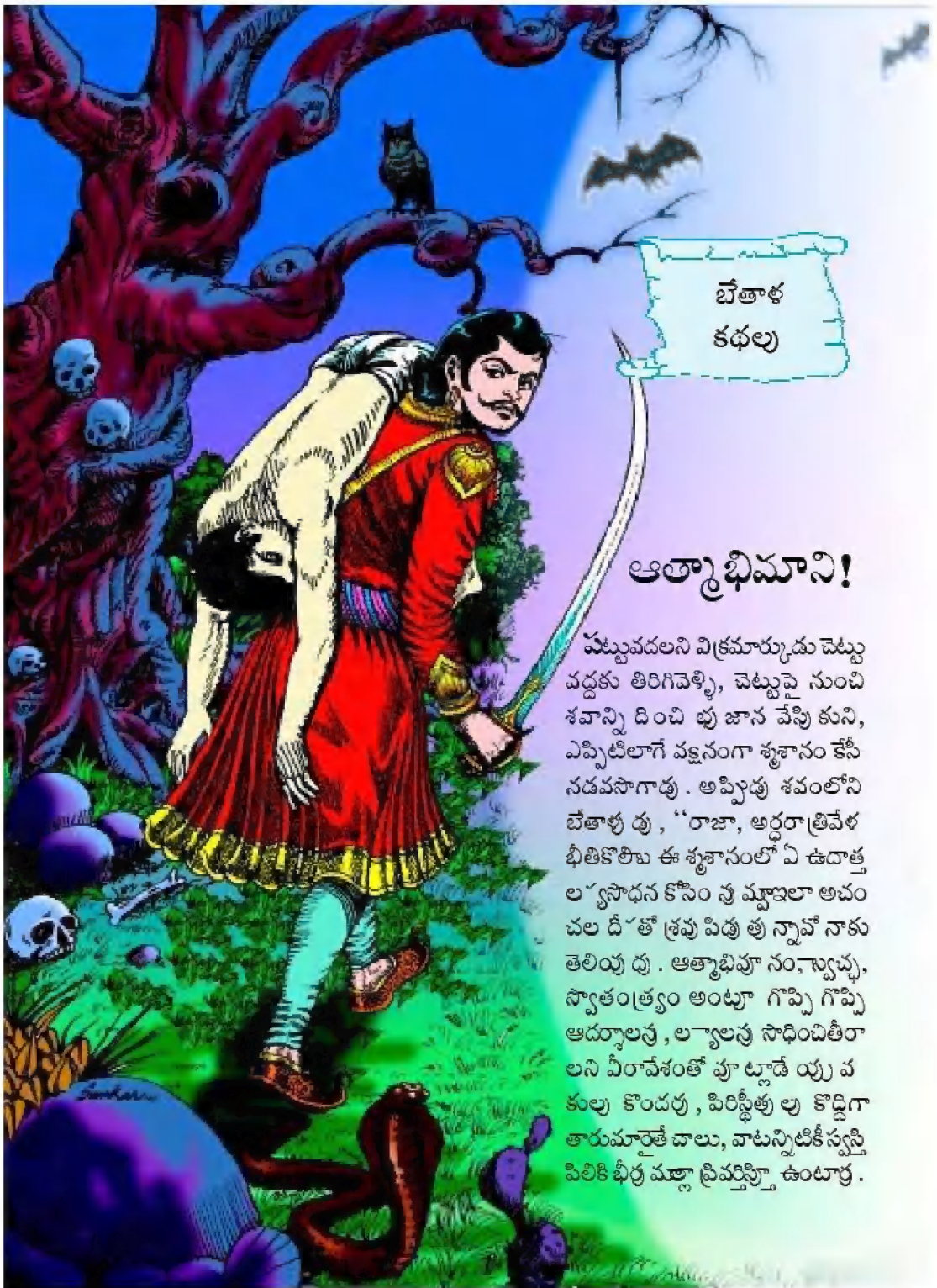
తన శత్రు ముకిందపడటం చూస్తూనే, సావుంతుడు, “అహా, వ్రణశేషం, శత్రుశేషం ప్రాణాపాయకరం అన్నారు, పెద్దలు. ఇదే, నీ తల తెగిపడబోతున్నది!” అంటూ కత్తి

వాచి, ధుర్ముఖుడికే గ్రాన్ని పూకించాడు. అదే సమయంలో ఏనుగు వీధి తలారి భల్లూకుడి ముందు కూర్చుని మూసేసే ఆటవి కుతు బాణం ఎక్కుపేట్టి “తలారి భల్లూకు య్యకూ, జే!” అంటూ సావుంతుడికేసి వదిలాడు. బాణం గురి తప్పి సావుంతు డెక్కివున్న గుర్రం నుదుట గుచ్చుకున్నది. గుర్రం పెద్దగా సకిలిస్తూ వెనక కాళ్ళ మీద లేచింది.

సావుంతు సోరభా పితి కింద పడ బోల్చిన వాడల్లా, కళ్ళాలు గట్టిగా పిట్టుకుని ప్రిపూదం తప్పించుకున్నాడు. ఈ లోపిల ధుర్ముఖుడు, ప్రతిని ఒక్క పీడికిలిపాటు తో గుర్రం వీధి నుంచి కిందికి పడగొట్టి, అతడి గ్రాన్ని ఎక్కి, సావుంతుడికేసి పరిగెత్తించాడు.

తాను శత్రు మూసేసే దిక్కుకు పాయా నని గ్రహించిన సావుంతుడు, గ్రాన్ని కోట కేసి పరిగెత్తిస్తూ, సైనికులను హెచ్చరించ సాగాడు. రాజు ధుర్ముఖుడు గ్రాన్ని గట్టిగా అదిరించి, కత్తి వైకెత్తి, “ఒరే, సావుంతు భూపితీ, వీరికిందా, ఆగ్ర! ఆగ్ర!” అంటూ వెంటబడ్డాడు. -ఘంకామాది)

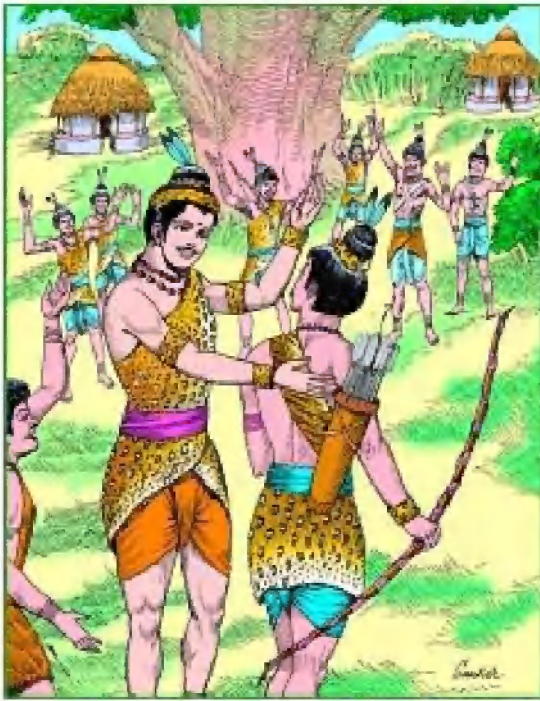

బేతాళ
కథలు

ఆత్మాభిమాని!

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, అర్ధరాత్రివేళ భీతికొలీలు ఈ శ్మశానంలో ఏ ఉదాత్త ల్యసాధన కోసం నీ మృణల అచంచల దీతో శ్రమపెడుతున్నావో నాకు తెలియదు. ఆత్మాభిమాని, నమ్మవచ్చు, స్వాతంత్ర్యం అంటూ గొప్పి గొప్పి ఆద్యులన, ల్యాలన సాధించితీరాలని ఏరావేశంతో పూట్లాడే యువకులు కొందరు, పిరిస్థితులు కొద్దిగా తారుమారైతే చాలు, వాటన్నిటికీ స్వస్తి పిలికి భీర మల్లా ప్రివర్తిస్తూ ఉంటారు.

ఇందు కు ఉదాహరణగా గిరిధర్మ డనే ఒక కోయయువకుడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్ప సాగాడు :

భార్గవకోన సావుంత్రు కోయ దొర కొండ దేవత వైకైక సంతానం గిరిధర్మ డ . వీసి ప్రాయం నంచే అతడిలోస్వాభిమాను పాలె క్కువ. తాను కోయదొర కొడుకైనప్పటికీ, ఏవూత్రం అహంభావం లేకుండా, కోనలోని తన ఈడు యువకులందరితోనూ, కలిసి మెలిసి తిరుగుతూ, వీలైతే ముడల్లా వారికి పునిషీకి ముడల్లానీన ఆత్మాభిమాను గురించి చెబుతూండేవాడు.

యేటా భార్గవీమాత జాతర సందర్భంగా యువకుల పుణ్య కరసావు, కత్తిసావు, విలు విద్యాపాటవ పాటిల్లు జరిగేవి. ఆ పాటిల్లు గెలుపొందేవారిని గొప్పగా సత్కరించేవారు.

గెలుపొందిన ఒక్కొక్కవీరుడూ తన జాతి విప్లు క్షికోసిం ఒక్కొక్క బల్లెం కావాలని గిరిధర్మ డ ఉత్తేజ పించేవాడు. ఆవూట వినగానే అక్కడ చేరిన వారందరూ పట్టరాని ఆనందోత్సాహాలతో కోన మారుమోగేలా చప్పట్లు కొట్టేవారు.

నాలుగువైపులా కొండలు గల భార్గవ కోనకు దక్షిణంవైపునుంచి మాత్రం లోపలికి సిన్నటి కన్ను లావూర్గం ఉండేది. ఆవూర్గానికి ఆవల కాంచనమీర రాజ్యం ఉండేది. కాంచనమీరాన్ని ప్రస్థితం కనకసున్ను పిరి పాలిస్తూ ఉన్నాడు. ఆయన పుత్రుల కాలం నుంచే భార్గవకోన కాంచనమీరకి సావుంత్ర ప్రాంతంగా ఉంటున్నది. అంతకు పైర్వం కోనప్రిజలు సిర్వ స్థితంత్రాలతో జీవించేవారు. తప్ప కోన సావుంత్ర ప్రాంతంగా ఎలా మారినో చెప్పమని గిరిధర్మడు తండ్రినీ, కులపేదలనూ పిలువూర్లు అడిగాడు. అది పిరపు రహస్యం నీ దానిని చెబితే తప్ప కులానికి అరిష్టి నీ, భార్గవీమాత ఆగ్రహానికి గురైతమ బతుకులు కష్టాల పాలవుతాయనీ, ఎవరూ చెప్పలేదు.

భార్గవీమాత ఆలయ వద్దపై జారి అవసానదశలో ఉండగా, గిరిధర్మ డ ఆయన వద్దకు వెళ్ళి, అసిలు కారణం చెప్పి పుని ప్రాధేయ పిడ్డత్రు. గిరిధర్మ డిస్వాత్మత్రుకాం, ధైర్యసాహసాలు అంటే పూజారికి చెప్పలేనంత పుక్కువ. ఆ కారణంగా పై జారి అసిలు సంగతి చెప్పి కన్నుమూశాడు.

భార్గవకోన పుట్ట తేనెకూ, వివిధ ఫలమృతాలకూ, రకరకాల జంతు మృతాలకూ నిలయం.

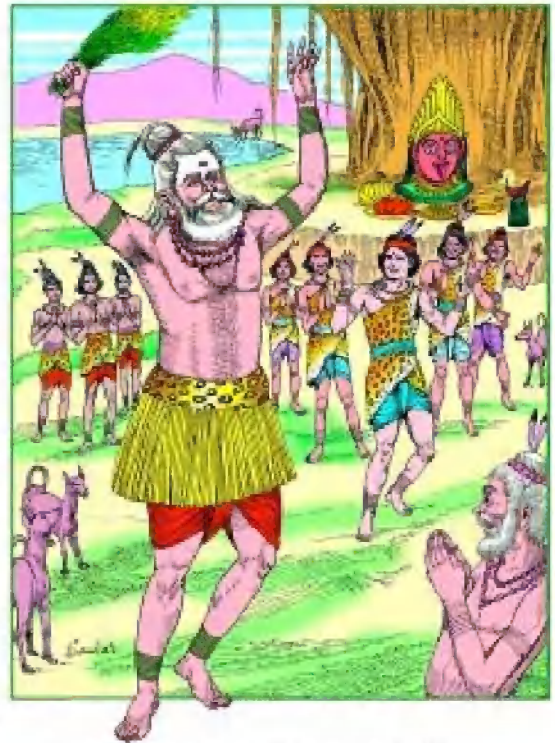
అక్కడ లభించని ఔషధి వూరికలంటూ లేమాట సింగతి తెలిసిన కాంచనమితి సేన్ధి కుల్లు తరవూ భార్గవకోన ప్రి దవిడి, కోయ లను హింసించి, వాళ్ళ గృహకరించిన పిట్ట తేనెనూ, దుప్పి కొమ్ములనూ, జంతు చర్మాలనూ దోచుకుని వెళ్ళేవారు. కోనలో లభించే వాటితో పొట్టపొన్ని కునే కోయ లకు ఏం చేయాలో తోచలేదు.

ఎప్పటిలా ఆయన భాగవతా త జాతర వచ్చింది. దానిని చూడడానికి కొందరు కాంచనమితి సేన్ధికులతో పొట్ట దళాధిపితి కూడా వచ్చాడు. భాగవతా తకు కుంకు వూర్చన జరుగుతూండగా, ఆలయ పై జారికి హిరాత్మగా పై నకం వచ్చి, “ఒరే, ఈ నా కోనలో నా బిడ్డలైన ప్రి రంతాపుంగా ఉండాలంటే, ఒకవూట చెబుతాను ఎంటారా?” అని అడిగాడు.

“ఎంటాం. చెప్పు తల్లీ,” అన్నాడు కోయ పేద.

“ఈ రోజు నుంచి ప్రితి వోర్లవి కీ, ప్రిరు సేకరించిన మూడు కడవల పుట్టతేనె, ముప్పై వూడు దుప్పికొమ్ములూ, వూడు గంపిల ఔషధి వూరికలూ, నా పొదాల వద్దమంచి, వాటిని రాజభటు లకు అప్పగించాలి. ఈ నిబంధనను పుహారాజేన్ద్రయంగా నిడలించి ప్రికు వివుక్తి కలిగిస్తా తప్పి, ఈనియ వూన్ని అతిక్రమించారో అరిష్టిం తప్పిదు. సిరేనా?” అని అడిగాడు పై నకం వచ్చిన పై జారి డాగుతూ.

“అలాగే! తను ఆజ్ఞాను సారవు చేస్తాం,” అన్నాడు కోయ పేద.

ప్రి గిలిన వారందరూ, “చిత్తం, చిత్తం,” అంటూ భయ భక్తులతో లెంపిలు వేసి కున్నార.

సేన్ధికుల దళపితి అంగీకార స్థా చకంగా తలపింకించాడు.

ఆ రోజునుంచి భార్గవకోన కాంచనమితి సావుంత ప్రాంతంగా వూరింది. ఆ తరవాత రాజభటులు కోయ లను హింసించడం తగ్గింది కాని, తాము కష్టపిడి సింపాదించే తేనె, ఫలాలు, ఔషధి మూలికలు మొదలైనవాటిని ప్రితి వోర్లవి నాడూ రాజభటు లకు అప్పి గిస్తూ సాగారు.

గిరిధరుడు ఈ పిద్యతిని సిహించలేక పొయాడు. “అదవితల్లి ఇస్తాంది. కష్టపిడి పునరాకరిస్తానా. వాటిని రాజభటు లకు అప్పిగించి, పునం కాలేకదు పిత్తో బానిసి

బతు కులు ఎందు కు సాగించాలి? కలిసీ కట్టుగా కాదుంటే రాజభట్ట లేచేయ గలర?” అనేవాడు అవేశంగా.

“వద్దు నాయనా, ఇది నిష్పత్తే చెలగాటం. రాజుగారి పైనిక బలం ముందు మనమంత? చీల్చి చెండాడగలరు,” అనేవాడు తండ్రి కొడుకును ఓదార్చిస్తూ.

ఒకనాడు గిరిధర్మ డు ఈ విషయంగా పూట్లాడతూ, “నేనెప్పుడయంగా వెళ్ళి రాజును దర్శించి, వున కష్టాలు వునవి చేస్తాను,” అన్నాడు తండ్రితో.

“రాజుగారే వునను కరిగి వున ప్రార్థన వున్నా సీమల్య లేదు. వినయంగా ప్రార్థించి పూర్తు,” అని సలహా ఇచ్చాడు తండ్రి.

పురు నాడే గిరిధర్మ డు పు రిద్దరు పు త్రులతో కలిసీ, రాజధానికి చేరి, రాజును దర్శించి తమ ప్రజల కష్టాలను తెలియ జేశాడు.

అంతా విన్న కనకలన పు హారాజు, “భార్గవ కోన పూ సావుంత ప్రాంతం. దాని ప్రి ది సిర్వహిక్కులూ మావే. కప్పం చెల్లించడం ఇష్టం లేకపోతే, కోనను వదిలి వెళ్ళిపొండి,” అన్నాడు కఠినస్వీరంతో.

“భార్గవకోన పూ కు జన్మనొచ్చిన తల్లి. దానిని వదిలి వెళ్ళలేదు ప్రభా! వున్నామండి,” అంటూ గిరిధర్మ డు రాజుకు నమస్కరించి, సభాభవనం నుంచి వెలుపలికి వచ్చాడు.

వారు రోజులు గడిచాయి. ఒకనాడు రాజు కొలు మఱింపూడగా, ఒక కోయ్ యు వకుడు రాజదర్శనానికి వచ్చి, అయ నకు నమస్కరించి, ఒక లేఖను అందించాడు. రాజు లేఖను చదివాడు : “రాజా, పూర్తు తాలకు ప్రి ర్వం ఎప్పిడో ప్రి నకం ప్రి నిన ప్రి జారి బెదిరింపితు జడు సు కుని ఇచ్చిన పూ టకు కట్టుబడి, పూ కోనవాసులు ఇంకా ప్రి కు కప్పం చెల్లిస్తూ, కడగండ్ల పాలమత్తున్నార. పూ ప్రార్థనను నేను స్వీయంగా వచ్చి తమ కు విన్నవించు కున్నప్పటికీ, తమరు దానిని వున్నించడానికి వి పు ఖత పూ పడం పూ డు రద ప్టిం. ఇప్పిడు బుచ్చ సాధించి తీరాలన్న కాంతో పూ వాళ్ళు ప్రి నలను ఎదు ర్కొని ప్రాణాలర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. అయితే, రక్షణతం జరగడం నాకష్టంలేదు. అందుకే ఒక ఉపాయం ఆలోచించాను. కోయ్ యు వకుల తరఫున ప్రి వీరులలో ఎవరితోనైనా ద్వంద్వయుద్ధం చేయ దానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను. కత్తి యుద్ధంలో నేను జయిస్తూ పూ కోనకు బుచ్చ నివ్వండి. ఒక వేళ నేను గనక ఓడిపోతే, ఆ

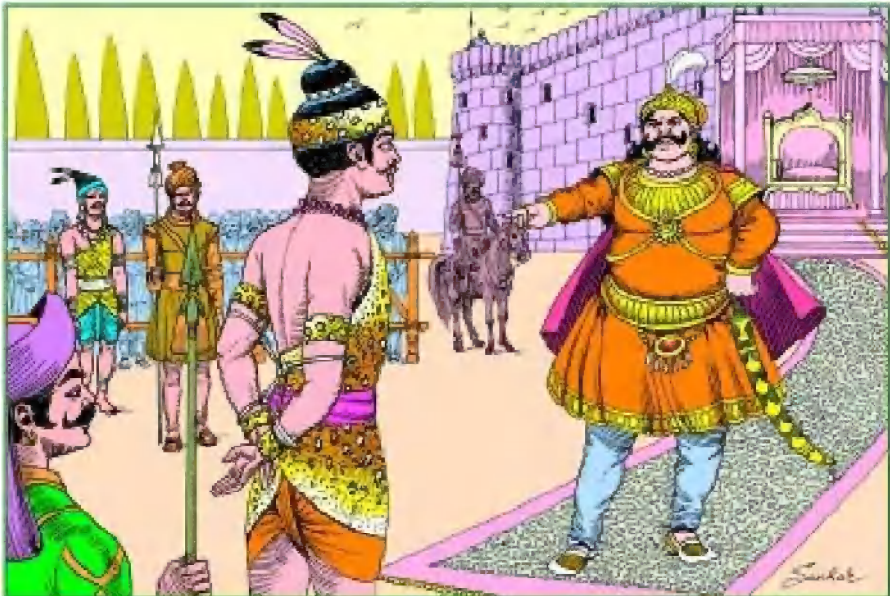
“ఐవే వే వుండరం కోనవిడిచి వెళ్ళిపావ దానికి సీద్దంగా ఉన్నాం. నా అభ్యర్థనను ప్రిభు ము వు స్పించగలరని విశ్వసీస్తున్నాను. పాటీ జరుగను స్పష్టిలం, సివుయం తెలియ జేయ గలరని ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇట్లు భార్గవకోన గిరిధరుడు.”

లేఖను చదివినరాజు కళ్ళు ఎర్రపేక్కాయి. కొంతులమిశ్ననం వహించి తల పింకిస్తూ, “సిరే, రానున్న వార్తను నాటిసాయంకాలం రాజధాని నగరంలోని మైదానంలోనే పోటీ. గిరిధరుణ్ణిరమ్మని చెప్ప,” అన్నాడు.

రాజు చెప్పిన ప్రకారం వార్తను నాడు పోటీకి అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగాయి. ఇద్దరు పుత్రులతో కలిసి వచ్చిన గిరిధరుడు ఉత్సాహంగా మైదానంలో అడుగుపెట్టగానే, రాజభటులు అతన్ని చుట్టుముట్టి బంధించి పెడెక్కలు

విరిచికట్టారు. ఈ అనూహ్యపరిణామానికి దిగ్భ్రాంతి చెందిన గిరిధరుడు, అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన రాజుకేసరి కోపావేశంతో చూశాడు.

రాజుబాళనగా నమ్మతూ, “గిరిధరా, నీ ధైర్య సాహసాలు మెచ్చుతగినవే. కాని అవి రాజధికారానికి దారితీసి, నీ ప్రాణానికే పుష్పిగా పరిణమించాయి. పుల్లను పుల్లతోనే తొలగించాలి. అదే ఆత్రధర్మం. తరతరాలుగా ప్రశాంతంగా బతుకుతూన్న అవూయక ప్రజల పుణ్య ఆత్మాభిమానం, స్వచ్ఛ, స్వతంత్ర్యం అయితే కల్లబొల్లి పూటలతో అలజడిపిస్తోన్న నీ వ్యూహాల్ని రద్దీవి కామాఈ ఐవే నీ శిరశ్చేదం చేయించగలను. కాని, అనవసరరక్తపాతం నాకూసివ్వక తంకాదు. అందుకే నీలాగే ప్రత్యామ్నాయం

అలోచించాను . ఇంత యౌరం వచ్చిన నీ
ప్రిజలను కట్టడి చేయడం కూడా అంత
స్థిలభసాధ్యం కాదు . వారికి నువ్వు కోరిన
స్వచ్ఛనిస్తాను . అయితే ఒక నిబంధన!”
అన్నాడు .

“ఏమిటది?” అని అడిగాడు గిరిధర్లు .

“నీ జన్మభూమి భాగ్యవంతులకు స్వీకృతం
ఇవ్వాలంటే, నువ్వు నీ జీవితాంతం రాజ
భవనులోని పరిచారకులకు పరిచర్యలు చేస్తూ
బానిసిగా పిడి ఉండాలి! నివృత్తువు నా?” అని
అడిగాడు రాజు .

ఆ పూటకు ఉలిక్కిపడిన గిరిధర్లు ,
పుర్రాణమే తేరుకుని, “ఏ నిబంధనకు
వు నన్నొప్పుగా సివృత్తిస్తాను , ప్రిభూ!”
అన్నాడు నవ్వుతూ .

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, బాల్యం
నుంచి అసిమాన ఆత్మాభిమానిగా ఎదురు
గాంచిన గిరిధర్లు జీవితాంతం బానిసి
బతుకు సాగించడానికి సిద్ధపడడం ఎత్తురం
కాదా? హిరాత్తుగా అతనిలో వచ్చిన విపి
రీతమైన ఈ మార్పుకు కారణం ఏమిటి?
ప్రాణభీతి? లేక పిరిస్థితులకు తలవంచక

తప్పిదన్న అన్న భవజ్ఞానమా? ఈ సిందేహాలకు
సిమానానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో,
నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు , “గిరిధర్లు దీలో
ఎలాంటి పూర్వారాదేవు . తన జాతి జనలకు
స్వచ్ఛ కలిగించాలన్నది అతడి జీవితలక్ష్యం .
చివరికి దాన్ని సాధించాడు . అందుకు అతడు
తన స్వచ్ఛనే మూల్యంగా చెల్లించాడు . అత
డిలో ప్రాణభీతి అన్నది లవలేశం కూడా
లేదు . కుటుంబగౌరవం కోసం వ్యక్తిగత అభి
మాను చుష్కొవడం; ఒక ఊరి గౌరవం కాపాడ
డానికి ఒక కుటుంబం అవమానం పాలు
కావడం; ఒక రాజ్య గౌరవం నిలబెట్టడానికి
ఒక ఊరు అగౌరవ పడడం ఉదాత్తమైన
త్యాగం అవత్తుందే తప్పి, పిరిస్థితులకు తల
వంచడం అనిపించుకోదు . తన జాతి విప్రుక్తి
కోసం తన జీవితాన్నే త్యాగం చేసిన పుష్కల
ఆత్మాభిమాని గిరిధర్లు ,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ
గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై,
తిరిగి చెట్టెక్కాడు . - (కల్పితం)

[అధ్యాయం : ‘పుంజాభారతి’ రచన]

ఉత్తమ ఉపాధ్యాయుడు అంటే?

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ. పి. జె. అబ్దుల్ కలాం విద్యార్థి దశలో మూడు ముఖ్యమైన సంఘటనలు జరిగాయి :

అవి వున దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సీద్ధించిన తొలిరోజులు . పించాయ తీ బోర్డు ఎన్నికలు జరిగాయి . అబ్దుల్ కలాం తండ్రి జనాబ అమల్ షిక్ షి లుల లద్దీన రాఫే క్వరం నుంచి పించాయ తీ బోర్డు ప్రెసిడెంటుగా ఎన్నికయ్యారు. కులం, మతం, ఆర్థిక స్థితి ప్రాతిపదిక మీద కాకుండా ఉన్నత ఆశయాల గల వుంచి వు నిషిగా ఆయన ఆవిడవికి ఎన్నికయ్యారు .

ఆరోజు సాయంకాలం అబ్దుల్ కలాం ఇంట్లో కిరసినాల్గు ల దీపం వెలుగు లో చదువు ముగుస్తున్నాడు . ఎవరో తలుపు మితట్టిన చప్పుడు వుంది. తరవాత ఒక అపరిచిత వ్యక్తి లోపలికి వచ్చి నాన్న గారికి ఏదో ఇవ్వాలని చెప్పాడు . నాన్నగారు నవ్వు జుకుమెళ్ళారు . తల్లి కూడా లోపల ప్రార్థన చేశాంది. అందువల్ల, వచ్చిన వ్యక్తి తెచ్చిన దాన్ని వుంచం మీద పెట్టెవెళ్ళమని కలాం యథాలాపంగా చెప్పాడు. వచ్చిన పేద వు నిషి అలాగే చేశాడు .

కలాం తండ్రి రాగానే వుంచం మీద ఉన్న పాకెట్ ను చూసి, “ఏమిటిది? దీనిని ఎవరు ఇచ్చడ పేట్టారు?” అని అడిగాడు . “ఎవరో ఒక పేద వు నిషి వచ్చి పెట్టెవెళ్ళారు,” అన్నాడు అబ్దుల్ కలాం. తండ్రి పాకెట్ ను విప్పి చూశాడు. అందులో ఒక ఖరీదైన పించ, శాలువ, పిల్ల, స్వెట్టర్ ఒక చీటి ఉన్నాయి . అంతే, ఆయన పిట్టరాని కోపంతో కొడుకును కొట్టడం ప్రారంభించాడు . అలికిడి పని లోపలి వుంచి వచ్చిన తల్లి, బిడ్డను కొట్టవద్దని భర్తను వేడుకున్నది. ఇందులో బిడ్డ తొబ్బుపు లేద న్నది. కొంతసేపటికి శాంతించిన తండ్రి, ఇస్లామిక్ హిడీత నుంచి ఒక వాక్యాన్ని ఉటంకిస్తూ, అల్లా

వునకొక పేదపని ఇచ్చాడంటే, వున అవసరాలన్నిటినీ కూడా ఆయనే సేపు కూర్చున్నాడు . అంత కన్నా ఎక్కువ ఆశించినట్లు అది అన్యాయాన్ని తప్ప అవత్యుంది అని వివరించి, కొడుకుతో, “ఎవరైనా మనకు ఏదైనా కానుక ఇస్తున్నారంటే దానివెనక ఏదో ఉద్దేశం మూటుంది. వున నుంచి ఏదో ఆశిస్తున్నారన్న వూట. అందువల్ల కావు కలు ముత్తుకోవడం వు హాసం!” అన్నాడు .

తండ్రి ఆగ్రహంతో తనను కొట్టినందుకు అబ్దుల్ కలాం విచారపడలేదు . తండ్రి పిట్ట కోపం పెంచుకోలేదు. పెగా, చాలా విలువైన గుణపాఠం నేర్చుకున్నట్లు ఎంతగానో సంబరపెట్టాడు . ఈ సంఘటన ఆయన హిదయ్ ప్తేమెరగని వు ప్రవేశించింది.

రెండవ సంఘటన ఆయన జీవితాన్ని కొత్త పులు మెరిప్పింది. ఆయన అప్పుడు ఎనిమిదవ తరగతి చదువుతున్నాడు. వాళ్ళకు శివస్థి బ్రహ్మిణ్య అయ్యర్ అనే ఒక పుచ్చి ఉపాధ్యాయుడు ఉండేవాడు. ఒక రోజు ఆయన పి ఎగిరే విధానాన్ని విద్యార్థులకు బోధిస్తున్నాడు. బోర్డు పై ఉండమనే పక్షి బొమ్మ గీశాడు. తల, రెక్కలు, తోక, కాళ్ళు అంటూ శరీర భాగాల పేర్లు రాశాడు. పిల్లలు మొదట పక్షి లేచి ఆతరవాత ఎలా ఎగిరే తాళు? ఎగిరుతూ దిశలను ఎలా పూర్వకుంటాళు? గుండు గుండుగా ఎలా ఎగిరుతాయి? మొదలైన విషయాలను వివరించాడు.

పిల్లలు అమిత ఆసక్తితో, ఏకాగ్రతగా విన్నారు. అంతా అయ్యర్ కు, “పిల్లలు ఎలా ఎగిరగలుగుతున్నారో ఇప్పుడు అర్థమవుతుందా?” అని అడిగాడు. ఉపాధ్యాయుడు. తరగతి గదిలో నిశ్శబ్దం. అబ్దుల్ కలాం లేచి నిలబడి, “అర్థం కాలేదు సార్,” అన్నాడు. ఉపాధ్యాయుడు ఇతర విద్యార్థుల కేసి చూశాడు. అందరూ అర్థం కాలేదనే చెప్పారు. ఉపాధ్యాయుడు ఆందోళన పడలేదు; ఆగ్రహించెదలేదు. వ్యసంగం తల వెంకించి, “సరే, ఇవాళ సాయంకాలం బీచకి వెళదాం,” అన్నాడు.

బీచకి చేరాక ఉపాధ్యాయుడు నిమిషాల పాటు విడివిడిగా, గుండు గుండుగా ఎగిరుతూ నిమిషాల పిల్లలను చూపాడు. పిల్లలు అమితానందం చెందారు. పిల్లలు ఎలా రెక్కలల్లాగే, ఎగిరే దిశను పూర్వకోవడానికి తోకలను ఎలా తిప్పిది వెంకిలించి చూడవున్నాడు. వివరణ ఇచ్చాడు. ఎగిరే శక్తినిచ్చే ‘ఇంజన’ పిల్లోపలే మూడనీ, కావలసినదల్లా ఎగిరాలనే సింకల్లుం పూత్రపు అని విశదీకరించాడు. ఇళ్ళకు చేరేలోగా పిల్లలు ఎగిరే చలన గతిని గుర్తించి కొంత తెలుసుకున్నారు. అదొక ప్రత్యేక పాతం. తరగతి గదిలోపల పుష్పి నిమిషానిమిషం రించలేని విషయాన్ని నిమిషాల పిల్లలలో వివరించాడు. ఉపాధ్యాయుడు. శివస్థి బ్రహ్మిణ్య అయ్యర్ నిబద్ధతగల, అంకిత భావం గల ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడు నిమిషాల కలాం అనందంగా గుర్తుచేసుకున్నారు.

ఆ రోజు ఇంటికి రాగానే అబ్దుల్ కలాం ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. తనకే గనక అవకాశం లభిస్తుంది ఎగిరే విధానాలను అధ్యయనం చేయాలనుకున్నాడు. అదే ఆయన భవిష్యత్తును నిర్ణయించింది. కొన్ని సంవత్సరాల తరవాత, మెట్రాన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీలో చేరినప్పుడు ఏరోనాటికల్ ఇంజనీరింగును అధ్యయనానికి ప్రధాన పాఠ్యాంశంగా తీసుకున్నాడు. అందుకే అంటారాయన-తనకు పదవూ డిప్లొమీ అయినప్పటికీ, ఎనిమిదో తరగతి దదివేపుడు జరిగిన ఆ సంఘటన తన జీవితాన్నే పులు మెరిప్పిందని!

అది 1958వ సంవత్సరం డా. అబ్దుల్ కలాం బెంగళూరు లోని డిఫెన్స్ రీసెర్చ్ అండ్ డెవలప్ మెంట్ (డిఆర్ డిఓ)లో ఏరోనాటికల్ డెవలప్ మెంట్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ విభాగంలో పనిచేస్తున్నాడు. డా. కలాం ‘హావర్ క్రాఫ్టు’ రూపొందిస్తున్నాడు. దానికి ‘డక్ డ్ కాంట్రోలబింగ్

ప్రోఫెల్లర్స్ (చోదకాలు) కావాలి. ఆయనకు పూర్వపు ప్రోఫెల్లర్ల పొందించడం పూర్తవుతున్నదిగాని, హావర్ క్రాస్టుకు అవసరమైన 'డ్యుడ్ కాంట్రా రోటేటింగ్ ప్రోఫెల్లర్స్' గురించి తెలియదు. బెంగళూరులోని 'ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సైన్స్'లో పనిచేస్తూన్న సై ప్రెసిడ్డెంట్ ఏరోనాటికల్ పరిశోధకుడు ప్రోఫెసర్ సీతీయ భవానను సంప్రదించును సెలహా ఇచ్చారు.

అధికారుల అనుమతి పొంది, డా. కలాం ప్రోఫెసర్ భవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళి సమస్యను చెప్పారు. ఆరు వారాల పాటు ప్రతి శనివారం తన తరగతికి హాజరయితే, ఆ ప్రోఫెల్లర్స్ ఎలా రూపొందించాలో బోధించగలనని ప్రోఫెసర్ భవాన్ చెప్పారు. తరగతులు ప్రారంభం కావడానికి పుంపు చదువులను పూర్తిచేసి, రెఫరెన్స్ పుటియల్ ఇచ్చారు. ఒక పేషెంట్ రూపొందించారు. ప్రోఫెసర్ భవాన్, రోజూ పాఠం ప్రారంభించే పుంపు కలాంను

కొన్ని కీలకమైన ప్రశ్నలు అడిగి, ఆయనకు పాఠ్యాంశం గురించి ఎంతటి పరిజ్ఞానం మూడో తెలుస్తున్నదని వారు. ఆయనలా అత్యంత శ్రద్ధతో, ఒక పద్ధతి ప్రకారం ఒక విద్యార్థిని జ్ఞానాన్ని పాఠ్య నకు సమర్థవంతమైనదిగా ఉత్తమ గుర్తించుకునే సాధ్యం అంటారు డా. అబ్దుల్ కలాం. ఆరు వారాలు గడిచేసరికి కాంట్రా-రోటేటింగ్ ప్రోఫెల్లర్స్ గురించిన ప్రతి విషయాన్నీ డా. కలాం పుష్టిగా చేర్చుకున్నారు. అంతే కాదు. ఉత్తరేత్తరా ప్రోఫెసర్ భవాన్ ఇండియన్ స్పూర్స్ రిసెర్చ్ అర్గనైజేషన్ (ఇస్రో)కు ఛైర్మన్ అయ్యారు. రోహిణి క్యలో ప్రవేశ పేట్టడానికి ఇండియన్ కాబుల్స్ లాంచ వెహికల్ (ఎఐ ఎల్ ఎ)ను రూపొందించడంలో ఆయనతో కలిసి పనిచేయడం అపైర్వ అవకాశంగా, అదృష్టంగా భావించారు డా. అబ్దుల్ కలాం. అది ఆయనకు కలనిజమై పుష్కలమైన తరుణం!

డా. అబ్దుల్ కలాం తన తండ్రి పుంపు చేర్చుకున్న నెత్తిక విలువలూ; శిష్యు బ్రహ్మణ్య అయ్యర్ లాంటి పురమోహి పుంపు ఉపాధ్యాయు లే విద్యార్థులకు ఆదర్శప్రాయులు కాగలరన్న విషయాన్నీ; ఉన్నత విద్యార్థులలో ప్రోఫెసర్ సీతీయ భవానలా ఉత్తమ ప్రమాణాలను పొందించడం ద్వారా పూర్తవుతున్న, తమ అనుయాయులలో అసహజ ఆత్మవిశ్వాసం, తొణకని సంకల్పబలం పంపించి దించగలరన్న నిజాన్ని ఎంతో తృప్తితో గుర్తించే పుంపు.

అందుకే అంటారాయన: ఉత్తమ ఉపాధ్యాయులు జీవితాలను వెలిగించే మణిదీపాలు! ఆ దీపాల నుంచి మరెన్నో దీపాలు వెలిగించబడతాయి!!

[2003 ఉపాధ్యాయ దినోత్సవ సందర్భంగా ప్రసారమైన ప్రసంగం ఆధారంగా]

తాజ్ మహల్ కు 350 సంవత్సరాలు

ఆరు నెల ప్రపంచంలోని ఏడు అద్భుతాలలో ఒకటిగా ప్రసిద్ధిగాంచిన ఆగ్రాలోని తాజ్ మహల్ కు 350 సంవత్సరాలకు పై ర్వం పాటహాన చక్రవర్తి నిర్మించాడు .

దీని ఎత్తు 244 అడుగులు . చాలా అనుభూతిగా నిర్మించబడి మూడడంవల్ల, చూపిస్తూ భవనం అంత ఎత్తు ఉన్నట్లు ఉపాసించలేరు . ఢిల్లీలోని కుతుబ్ మినార్ తాజ్ మహల్ కన్నా నాలుగు వందల సంవత్సరాలకు పై ర్వం నిర్మించబడింది. కుతుబ్ మినార్ వున్నప్పుడు గోమతం ప్రపంచంలోనే చాలా ఎత్తులున్న మినార్ గా ప్రసిద్ధిగాంచింది. అయితే అది తాజ్ మహల్ ఎత్తు కన్నా నాలుగు గుండులు తక్కువ! తాజ్ మహల్ నాలుగు మైలు గోడలపైగా

ఆరబిక్ లిఫ్ట్ ఒకే పిరిక్ ణంలో ఖురానా సూక్తులు లిఖించబడి ఉన్నాయి . ముంతాజ్ మహల్ చుట్టూ మొదటి బంగారంతో తయారుచేసిన తెర ఉండేది. అయితే, తరువాత చక్రవర్తి, దాని భద్రతను శంకించి, చలవరాళ్ళను పోదిగాడు . ఆయన కుమారుడు ఔరంగజేబు , స్వేచ్ఛకదళాల పాషణ కోసం ఆ బంగారపు తెరను అమ్మేశాడు. ఇప్పుడు సమాధి చుట్టూ రకరకాల అందమైన ఆకుల పనితనంగల నిరాడంబరమైన తెర మాత్రమే ఉన్నది.

ప్రపంచ రికార్డు

భారత సాంస్కృతిక ఉద్యమంలో మహాత్మాగాంధీ నాయకత్వంలో జరిగిన దండియాత్ర చాలా ముఖ్యమైనది. మనదేశ చరిత్రలోనే కాకుండా ప్రపంచ చరిత్రలోనూ ఇదొక అపూర్వ సంఘటన. ఇరవై అయిదు రోజుల పాటు సాగిన ఈ ఉద్యమం ప్రపంచంలోనే జరిగిన అతిగొప్ప సిహాయ నిరాకరణోద్యమంగా చరిత్ర గాంచింది. 1930 మార్చి 12 నుంచి ఏప్రిల్ 5 వ తేదీ వరకు గాంధీజీ 78 మంది అనుచరులతో శబరమతి ఆశ్రమం నుంచి దండి వరకు కాలినడకనే 388 కి.మీ . దూరం నడిచారు .

రంగాచారి జ్యోస్యం

రావూ మీద అనే ఒక జప్తిందారీ గ్రామంలో, రంగాచారి అనే పేరుమోసిన జ్యోతిష్కుడుండే వాడు. తన దగ్గరకు వచ్చేవారి జాతకాలు పరిశీలించి, వారి భవిష్యత్తు చెప్పడమేగాక, జాతకం లేనివారికి, వారి జన్మనామోక్షం బట్టి జాతక చక్రం తయారు చేసి జ్యోస్యం చెప్పే వాడు. అంతేకాక, కొందరికి గ్రహశాంతి లాగా అవసరమవుంటూ శాంతి పై జలూ, పోతులూ తో, వారివారి తాపత్రాస బట్టి డబ్బు వసూలు చేసేవాడు.

రంగాచారి అదృష్టమో, కాకతాళియ మోగాని చాలా సిందర్బాల్లో అతడి జ్యోస్యం ఫిలింబేడి. ఒక్కొక్కసారి ఫిలింబనివాళ్ళు, అతణ్ణి గట్టిగా పిల్చించినప్పటికీ, ఏవేవో కల్లబొట్టి పూటలతో సంతోషపడాలని చూసేవాడు.

రంగాచారి పూరమీపుట్టం పోతుగూరి గోవిందాచారి, ఒకసారి అతడికి అంగడి వీధిలో ఎదురుపడి, “రంగాచారి! నువ్వు

జ్యోతిష్కాస్త్రంలో వుహండితుడిను కున్నావు. కిందటి సారి నీ దగ్గరకు వచ్చినప్పటికీ, అర్చనలో మా అమ్మాయికి నక్షత్రంలాంటి సింబంధం కుదురుతుందని చెప్పామా ఏడాది గడిచినా ఒక్క పుంబి సింబంధం కూడా రాలేదు సరికదా, వచ్చిన ఒకటి, రెండు నాసరకం సింబంధాలు కూడా వెడిసికొట్టి న్నాయి. వీల్లకి వేళ్ళిద్ద కూడా దాటిపోతున్నది. బంధువని కూడా చూడకుండా, నా దగ్గర డబ్బు పూత్రం బాగా గుంజామాను వేస్తున్న జ్యోతిష్కేడివయ్యా!” అంటూ నిలదీశాడు.

అందుకు రంగాచారి ధుమధుమలాడుతూ, “కాస్తా పూటలు తూచివాడడం నేర్చుకో. అల్లుదేళ్ళ పాటు కాశీలో వుహండితుల దగ్గర శిష్యరికం చేసి, జ్యోతిష్కాస్త్రంలో ప్రావీణ్యం సంపాదించినవాణ్ణి. నా జ్యోస్యాన్నే తప్పి పడతావా? నువ్వు నా వద్దకు తెచ్చిన జాతకపు తప్పిల తడక అప్పుంటుంది,” అన్నాడు.

దానికి గోవిందాచారి, “పూ అమ్మాయి జాతకం రాసింది, నువ్వే కుయ్య! అది కూడా మరిచిపోయావా?” అన్నాడు వెటకారంగా.

కొద్ది ణాలు వక్షనంగామ్మ రంగాచారి తేర్చుకుని, “అల్లుతే, నువ్వమ్మ అమ్మాయి జన్మనాత్రం తప్పగా చెప్పివుంటావు. లేదా ఆమె పుట్టిన సమయం సరిగ్గా చెప్పివుండవు. జనన సిఫుయల్ ఒక్క విఘడియ తేడా వచ్చినా, గ్రహాలు తారల పూర్వ అవకాశం మారి. ఈ విషయాలన్నీ నీదోటి పాత్రలకు అర్థంకావు. వెళ్ళు! వెళ్ళు!” అని గోవిందాచారిని దబార్చుంచి పిరికిపెట్టాడు.

ఇలా గోవిందాచారిలాగా ప్రశ్నించే ధైర్యం లేనికొందరు, “అంతావు నాప్రార్థన. ఒకరిని అని ఏంలాభు!” అని సిఫూధానపడివున్న కుండి పొయ్యేవారు.

జోస్యంబరుతో రంగాచారి చేస్తున్న మోసాల గురించి జమ్మిందార్లకు తన ఉద్యోగల ద్వారా తెలుస్తూనే ఉన్నది. అల్లుతే, పిడివుందికీ అతడు బూటకమోక్షోత్తిష్ఠి క్షుడని తెలిసినా చేయడం ఎలాగా అని ఆయన ఆలోచించసాగాడు.

అలాంటి సిఫుయల్ రాజప్రితినిధి ఒకరు గ్రామాల వెంట పర్యటిస్తూ, రామాపితం వచ్చాడు. జమ్మిందార్లు, ఆయనకు తగు విధంగా అతిథి పుర్యాదలు చేసి, రంగాచారి గురించి చెప్పి, “ఈ బూటకమోక్షోత్తిష్ఠి క్షుడివల్ల పూ గ్రామ ప్రజలే కాకుండా పుట్టుపక్కల గ్రామాలవాళ్ళు కూడా పాపాలు పొతున్నారు. ఇతగాడి నిజరూపం అందరికీ ఎరుక పడేలా చేయడం ఎలాగో అర్థంకావడంలేదు,” అన్నాడు.

ఇంపుకు రాజప్రితినిధి కొంతమిత్రులను గావచ్చుకుని, తర్వాత జమ్మిందార్లకు ఇలాంటి కపిట జ్యోతిష్కల పెడ ఎలా వదిలించుకోవాలో చెప్పి, అప్పటి కప్పిడే రాజధానికి తిరుగు ప్రయాణం చేశాడు.

అప్పుడాటి అర్ధరాత్రి రంగాచారి ఇంట్లో దొంగలు పడి, ఇనప్పట్లోని డబ్బు, నగనట్రా అంతా దోచుకుపోయారు.

తెల్లవారేసిరికి ఈ వార్త గ్రామం పాకి పోయింది. ప్రితి ఒక్కరూ అడేపూట. అందరికీ భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలు జ్యోతిష్కల చెప్పే రంగాచారికే ఇలా జరగడం పూసీ కొందరు పుక్కు పీడ వేలేని కుంట్ల, పురికొందరు తిక్క కుదిరిందంటూ సమ్మకున్నారు.

రంగాచారి తన ఇంట జరిగిన దొంగతనం గురించి, ఇరుగుపొరుగులకు చెప్పకుని

గగ్గోలు పిదు తూ ంటే, జప్పిందాల్ నుంచి రవుట్టుటూ కబుర్లు వచ్చింది. దొంగలు దొరికి పోయారేమో అన్న ఆశ కొద్దీ హడామడిగా అతడు వెళ్ళేసరికి, జమీందారు దివాణంలో కొలు మఱిరిమాస్తాడు. అక్కడ చాలా వుంది గ్రాపు స్మిలు గు వు గ్రూ డి గు సిగు సిలాడు తు న్నాడు.

దీనపదనుతో వచ్చిన రంగుచారిని, జప్పిందాల్ ఒకసారి పిరిగా చూసి, “ఏం, రంగు చారి! అందరికీ శకునం చెప్పే బల్లి కుడితి తొడ్డలో పడిన సామెతగా-పరగణా అంతటికీ జోస్యం చెప్పే నీ ఇంట దొంగలు పడతారనే సింగతి వుండు గా గ్రహించలేకపోయావా?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రిశ్నకు ఖంగు తిన్న రంగుచారి తనూ రుంపు కుని, “అయ్యో! రాత్రి దొంగతనం

జరుగుతుందని, నాకు వుందే తెలుసు. కానీ, జరిగేది జరగక వూ నద్ద గదా, అన్న వివేకం మన్నవాడిని గనక, నేను పేద్దగా పిట్టింతు కోలేదు,” అన్నాడు.

అప్పిడు జప్పిందాల్, అతడితో తీవ్రంగా చూస్తూ, “నువ్వు చెప్పిందే నిజమైతే, నువ్వు ఒకటికి రెండు నేరాలు చేసినట్లువుతుంది. మొదటిది, ఇంట దొంగలు పడే సంగతి వుండు గా తెలిసి కూడా, ఆ విషయం దాచిపెట్టి, దొంగలు తప్పించుకు పావదానికి ను మ్హాపిరోంగా సాయ పిడ్డామా జరిగేది జరగక వూ నదని తెలిసి కూడా ఇంత కాలం జిస్యోరాబురు తో అవూయ క ప్రిజల్మి నమ్మించి, కల్లబొల్లి కబుర్లు చెప్పి ధనార్జన చేయడం రెండో తప్పు. ఏమంటావు?” అని ప్రిశ్నించాడు.

“ప్రిభు మఱంతవారు అన్నదాన్ని, నేను కాదనగలనా?” అంటూ రంగాచారి తల వంచు కుని చేతులు జోడించాడు.

ఇది చూసి అక్కడ చేరినవాళ్ళందరూ గొల్లుపుంటూ నవ్వాడు.

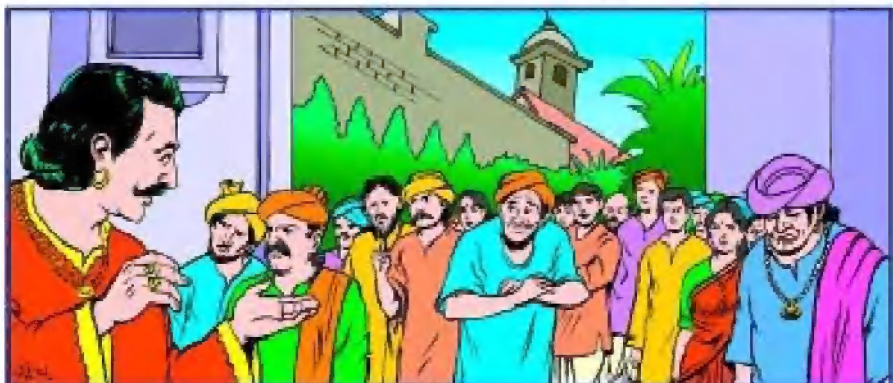
జమ్మిందార్ చిన్నగా నవ్వి, “రంగాచారి! నీ జ్యోతిషం వూటకేగాని - నవ్వువాలా అద స్థిరమంటుంది. నిన్ను వచ్చాడే, ఆ రాజప్రితినిధి - యువకుడుగా కాకాలోపుంత్రాస్తాల్లా, గయ్య ప్రయాగలో జ్యోతిషాస్త్రం ప్రజ్ఞంగా అధ్యయనం చేసినవాడు. ఆయన నిన్ను ఉదయం ప్రియాదామై పూజా, రాత్రికి గ్రామంలో ఒక ఇంట దొంగలు పిడబోతున్నారు, కాపిలావాళ్ళు తగు హెచ్చరికగా వుంచమనీ చెప్పిపోయాడు. ఆ కారణంగా కాపిలావాళ్ళు దొంగల కోసం వూట వేశారు. అయితే, అది గమనించిన దొంగలు భయంకొద్దీ, నీ ఇంట దొంగలించిన మృత్యు ఏధిలో జారవిడిచి పారిపోయారు!” అన్నాడు.

“అంటే, నా డబ్బూ, నగల్లా దొంగల బారిన పడలేదన్న వూట. అంతా, ప్రిభు మఱవారి దయభి!” అన్నాడు రంగాచారి.

ఆ మెంటనే జమ్మిందార్, అందరూ మేలా పెద్దగొంతుతో, “అవన్నీ ఇప్పుడే ఎత్తుకుపో. ఈ రోజు నుంచి జ్యోతిషిక్కడనని ఎక్కడా చెప్పకోకు. ఉన్న డబ్బుతో వర్తకమో, ఇంత పోలం కొని ఏ వ్యవసాయమో చేసికో. ఏవుంటామో” అని అడిగాడు.

“తవు ఆజ్ఞను కాదనగలనా, ప్రిభూ! ఈ ఇంట నుంచి నేను జ్యోతిషివృత్తి కాదని తవు సెప్పుంటే ప్రిభూ ఇం చేసే పురీ ప్రజలందరికీ వునవి చేసి కుంటున్నాను!” అన్నాడు రంగాచారి.

తరువాత జమ్మిందార్ అక్కడి ప్రజలతో, “భవిష్యత్తు పట్ల భయంకొద్దీ అవూయక ప్రజలు ఏర్పరుపు కునే పూర్ణవిశ్వాసాల ఆసిరాతోనే రంగాచారిలాంటి కపిట జ్యోతిషిగ్గుల ఆట సాగుతోంది. వునలో ఆ బల హనత ఉన్నంతకాలం ఇలాంటి వారి బాధ తప్పదు. ఈ రోజు రంగాచారి పోతే, రేమీ వేరొకరు పట్టుకొస్తారు. ఇలాంటి వారివెడ శాశ్వతంగా విరగడ కావాలంటే మొదట వునం పూర్ణవిశ్వాసాల నుంచి బయట పడాలి,” అన్నాడు.

వార్తలలో బాలలు:

అమెరికా మారథాన్‌లో భారతీయుడి విజయం!

శాన ఫ్రాన్సిస్కా క్రోనికల్ మా రథానలో పిందొమ్మిదేళ్ళ లోమీ గ్రూపిజ్ కాలిఫోర్నియా, శానజోసే ప్యేస్కోల విద్యార్థి పిడిమానేళ్ళ గొతవు-బరి నాలగవ స్థానంలో వచ్చాడు. ఈ పిందెంలో 1,900 మందికి పైగా పాల్గొన్నారు. వీరిలో గొతమ్ రెండవ అతిపిన్నవయస్కుడు. 30 గంటల 46 నిమిషాల 47 సేకన్ల లలో గవూన్స్ చేరాడు.

అందరికన్నా అతి పిన్నవయస్కుడైన పిందెళ్ళ కుర్రవాడు 2 గంటల తరవాత గొతమ్ కన్నా 1,398 ప్లేసెస్ వెనక వచ్చాడు.

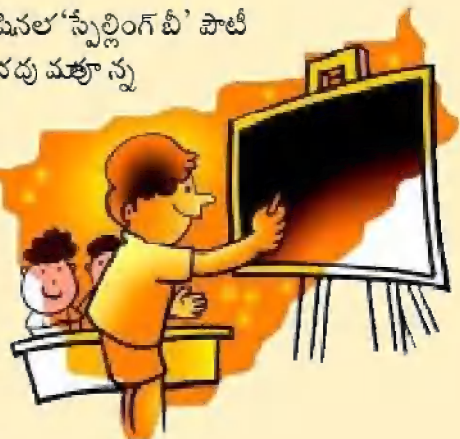
గొతవు తల్లిదండ్రులు ప్యేరరాబాద్ నుంచి వెళ్ళి అమెరికాలో స్థిరపడ్డారు. గొతవు పిల్ల గ్ర పందాలంటే చాలా ఆసక్తి కనబరచేవాడు. తొలిసారిగా మారథాన్‌లో పాల్గొన్నాక, “నాకెంతో త ప్రిగా మూడి. అల్లు నా 3:15 లోపల ప్రి ర్తి చేయాలన్నదే నా లక్ష్యం. ఇంపై మైళ్ళకు పైగా నాకు సేనుగా పరిగెత్తాలంటే మానసిక ఏకాగ్రత చాలా కష్టంగా ఉండేది. ప్రకృతి దృశ్యాలు ఆహ్లాద పరిచేవి. మరో రెండేళ్ళలో, తొలి జట్టుతో కలిసి పరిగెత్తగలను,” అన్నాడు ఎంతో ఆత్మవిశ్వాసంతో.

అమెరికాలో ఉన్నప్పటికీ గొతమ్ మాతృభాషను మరచక పోవడం చెప్పుకోతగ్గ పోషం. ఇప్పిడు కూడా అతడు తెలుగు చందమామ ను క్రమం తప్పకుండా చదువుతాడు.

స్పెల్లింగ్ మేధావులు!

వాషింగ్టన్‌లో గత జూన మాసింలో 77వ నేషనల్ ‘స్పెల్లింగ్ బీ’ పోటీ నిర్వహించారు. కాలరాడోలో 8వ తరగతి చదువుతున్న భారతీయ సంతతికి చెందిన అయ్య బుద్దిగ ద్వితీయ స్థానంలో వచ్చాడు. ఒకే ఒక పదం తగ్గడంతో అతడు ప్రిథవు స్థానాన్ని షిష్యాలు గేళ్ళ డేవిడ్ టిడ్‌వూర్ కు వదులు కోవలసి వచ్చింది. ప్రిథవు బహుమతి 12,000 అమెరికన్ డాలర్లు.

2002లో జరిగిన ఇదే పోటీలో అయ్య అన్నయ్య ప్రిత్యా షి ధాంపీయ నగా వచ్చాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

కృష్ణకుమార్ కు రాంకుమార్ దారిలో తాపపిడ్డాడు. “పూ డు రోజులు మీ ఇంట్లో దొంగతనం జరిగిందని విన్నావు. నిజమేనా?” అని అడిగాడు కృష్ణకుమార్. “అవును,” అన్నాడు రాంకుమార్. “అంటే, దొంగలు ఇనుపబీరు వాపు పెగలగొట్టడం ఒక్కరోజు కూడా నీ చెవినిపడలేదా?” అని అడిగాడు కృష్ణకుమార్. “వాళ్ళు బీరు వాపు పెగలగొట్ట లేదు. నా దిండు కింద దాచిన తాళం చెప్పి లాక్కుని వెళ్ళి, బీరు వాపు తెరిచావు,” అన్నాడు రాంకుమార్.

“అంటే మూడు రోజులూ తాళం చెప్పి ఒకేచోటి నుంచి

తీసి కున్నారన్నమాట! దాలా విచిత్రంగా మూడే,” అన్నాడు కృష్ణకుమార్.

“కాదు కాదు. నేను తాళంచెప్పి ఒకేచోట దాచలేదు,” అన్నాడు రాంకుమార్.

“మరెక్కడ పెట్టావు?” అని అడిగాడు కృష్ణకుమార్ అత్యంతగా.

“తాళం చెప్పి ఒక చోటనుంచి మరొక చోటికి మారుస్తూవచ్చాను. అయితే,...”

రాంకుమార్ మాటను పై రైచేసి కథకు చక్కని వు గింమిరాగావుండు ఈ కింది విషయాన్ని లగు ర్నంపు కోండి.

◆ అసలు రాంకుమార్ ఇచ్చిన వివరణ ఏమిటి?

◆ అతడు ఎందువల్ల దొంగలను పెట్టుకోలేక పోయాడు ?

◆ ఈ విషయంలో కృష్ణకుమార్, రాంకుమార్ కు ఇచ్చిన సలహా ఏమిటి?

100-150 మాటలతో కథకు వు గింమిరాసే మాకు పంపిండి. కవరు మీద ‘కథల పోటీ’కి అని రావుండి. కింది కూపనను తప్పక జతచేవుండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: సెప్టెంబర్ 30, 2004

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____

పాఠశాల _____ తరగతి _____

ఇంటి చిరునామా _____

_____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

చందమామ కబుర్లు

ఏనుగుకు సత్కారం!

నోబెల్ బహిషితుడు, బూకర్, పిత్రిట్టర్ బహిషితులు, ఆస్కార్ పితకారాల గురించి ఎవరికీ తెలుసు. జ్ఞానవేద సత్కారం, పద్మభూషణ్, పద్మశ్రీ మొదలైన సత్కారాల గురించి, ధ్యేయసాహసాలకు ఇచ్చే అవార్డులను గురించి విన్నాం. వురి ఏనుగుకు సత్కారం గురించి మీరెప్పుడైనా విన్నారా? కేరళ రాష్ట్రం గుర్తవాలూ రోడ్ మళ్ళీ శ్రీకృష్ణ దేవాలయంలో దాదామా 70 ఏనుగులు ఉన్నాయి. వీటిలో ప్రధానమైనది పద్మనాభన్ అనే ఏనుగు.

పద్మనాభన్ అనే ఈ ఏనుగును ఇటీవల 'గజరత్న' అనే బిర్రు దుకాణం సత్కరించింది. ఆ ఏనుగు ఆలయానికి చేసిన 50 సంవత్సరాల వసు గుర్తింపగా ఈ సత్కారం చేయబడింది. మొదట సమీపంలోని మమ్మియూర్ దేవాలయం నుంచి 60 ఏనుగుల బ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపు ఆరంభమయింది. ఊరేగింపు శ్రీకృష్ణ మందిరాన్ని చేరుకోగానే 'పద్మనాభన్' ఏనుగుకు ఆలయపు రథాలతో ఘనంగా స్వాగతం పలికారు.

కేరళ రాష్ట్రానికి చెందిన ఒక మంత్రి, ఏనుగు కుంభాబలం మీది బంగారు పట్టం మీద బిరుద పతకాన్ని అవు ర్పాడు. 1954 జనవరి 18వ తేదీ 'పద్మనాభన్' ఆలయానికి కానుకగా సమర్పించబడింది. అప్పట్ను ఆ ఏనుగు వయస్సు పన్నెండు సంవత్సరాలే. అతి త్వరలో అది తన సహజ గాంభీర్యంతో, ప్రవర్తనతో అందరినీ ఆకర్షించింది. నేలను తాకే విధంగా దానికి చాలా పొడవైన తొండం వుంది.

ఇతర దేవాలయాలలో బరిగె ఊరేగింపిలో పాల్గొనడానికి కూడా ఏనుగును తీసుకు వెళ్ళేవారు. ఇటీవల దీని గిరాకీ బాగా పెరిగింది. గురువాయూర్ ఆలయంలోని ఇతర ఏనుగులకు పలకనంతగా దీనికి చాలా పెద్ద మొత్తంతో అద్దె పలికింది. ఎంతో తెలుసా? 2,22,222 రూపాయలు!

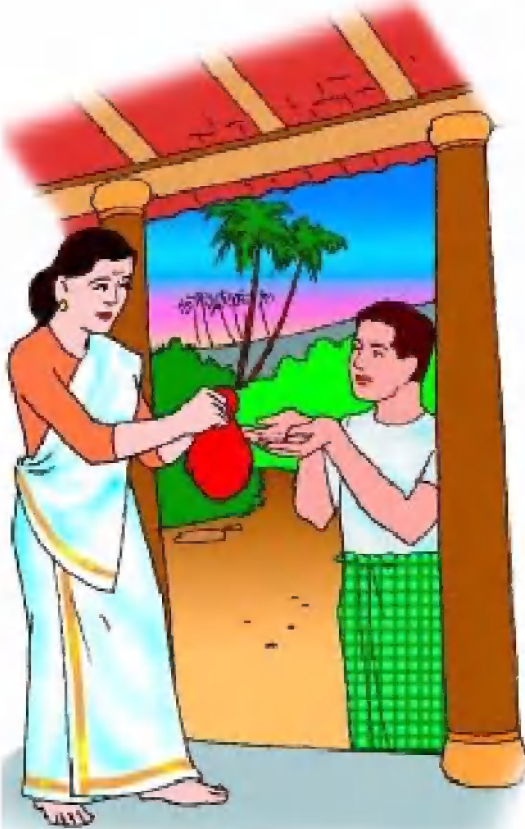
కరుణా హృదయుడు కొచ్చుణ్ణి!

పెళ్ల వద్ద అడవలోని రాబినోవ్లాడ్ సోహసి క త్యాగ గురించి ప్రి కు తెలుసు. అమా? వందలాది సంవత్సరాలకు పై ర్వం ఇంగ్లాండు లో జీవించిన రాబినోవ్లాడ్ ధనికులను దోచుదలకు పంచిపెట్టేవాడు. దాదాపూత్రం పెద్దతలో కేరళ ప్రాంతంలో కొచ్చుణ్ణి కొన్నేళ్ళ క్రితం ధనికులకు సీంహస్విప్సింగా ఉండే వాడు. వు ఖ్యాతగానదలను దోచుకునే వారన్నా,

వేధించే వారన్నా కొచ్చుణ్ణికి అసిలు గిట్టదు. అతడు ధనికుల నుంచి దొంగతనాలు చేసిన వూట వాస్తవమే. అప్పుడే, అలా దొంగిలించిన దానిలో చిల్లిగవ్వ కూడా తన సొంతానికి ఉపయోగించుకోలేదు. అంతాబుదలకు ఇచ్చేసాడు. ఆ రోజుల్లో 'కాయోంకుళం కొచ్చుణ్ణి' పేరు చెబితే చాలు, డబ్బున్న వారి గుండెలు దడదడలాడేవి. దోచు కేరళలోని కాయోంకుళం పిరిసిర ప్రాంతంలో అతడు ఉండే వాడు.

అదే ప్రాంతంలో ఒక భూస్వామి ఉండే వాడు. అతడు వ్యవసాయంతో పాటు వడ్డీ వ్యాపారం కూడా చేసేవాడు. నగలు తాకట్టు పేట్టుకుని అధిక వడ్డీలకు అప్పిలిచ్చేవాడు. వడ్డీ డబ్బులతో అధిక కాలంలోనే అతడు గొప్ప ధనమంతుడయ్యాడు. అప్పి తీర్చే శక్తిలేక కొందరు తాకట్టు పేట్టిన నగలను విడిపించు కోలేక లలాగే మిలాలవారు. అలాంటి నగలు కూడా అతని సొంతవైద్యులవే.

ఇలా కూడబెట్టిన ధనంతో అతడొక ఇల్లు కట్టాడు. ఇల్లు అంటే వూలు ఇల్లు కాదు. చిన్నకోటలాంటి భవంతి. ఇంటి గోడలు పురి ధంగా ఉండేలా కట్టించాడు. ఇంటి పై ద అంత డబ్బు ఎందుకు వెచ్చిస్తున్నావని విమర్శలు అడిగితే, "కొచ్చుణ్ణి గురించి ప్రి కు తెలియదా? ఆ దుర్మార్గుడు ఇంటికి కన్నం వేయడానికి ఎప్పిడు వస్తాడో ఎవరికి తెలుసు?

ప్రిజలు తాకట్టు పేట్టిన నగలను కాపాడే బాధ్యత నాకున్నదికదా? అందుకే దృఢమైన గోడలు కట్టిస్తున్నాను. ఒక్కటే కాదు; ఏది వుంది కొప్పుట్టలు వచ్చిన లోపలికి రాలేదు, అనేవారు గొప్పగా.

భూస్వామి చెప్పకునే గొప్పలు ఆ నోటా ఈ నోటా పడి కొచ్చుట్ట చెవినపడ్డాయి. భూస్వామికి తగిన గృహపాఠం నేర్పడానికి సరైన సమయం కోసం ఎదురు వూడసాగాడు. ఒక రోజు కొచ్చుట్ట బాగా ఆలోచించి భూస్వామి దగ్గరికి వెళ్ళి కొంత డబ్బు అప్పి అడిగాడు. భూస్వామి వూరు వూట్లాడకుండా అడిగినంత డబ్బు ఇచ్చేశాడు. కొచ్చుట్ట ఇక చూసి లేక భూస్వామి ఇంటిని పెరిశీలనగా చూసి తిరిగి వచ్చాడు.

కొన్నాళ్ళ తరువాత, కష్టిన నాయర్ అనే వ్యక్తి నగలు తాకట్టు పేట్టి, భూస్వామి దగ్గర వెయ్యి రూపాయలు అప్పిపెట్టుకున్నాడు. ఇది కొచ్చుట్టకి తెలియ వచ్చింది.

ఒకనాడు చీకటి పడుతూండగా, కొచ్చుట్ట భూస్వామి ఇంటిని సమీపించాడు. ఆ సమయంలో భూస్వామి శరీరానికి నూనె పిట్టించుకుని స్నానం కోసం పేరట్లో మునిగి చీకటి దగ్గరికి వెళ్తున్నాడు. దానిని చూసిన కొచ్చుట్ట చకచకా ఇంటి గుమ్మం సమీపించి, “ఇలా వూరు, కష్టిన నాయర్ అప్పి చెల్లించడానికి వచ్చాడు. డబ్బు తీసి కుని, పిట్టు సంచీలో మునిగి అతని నగల్ని తెచ్చి ఇవ్వ.” అన్నాడు భూస్వామి కంఠస్వరంతో భార్యను ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్లు.

భూస్వామి భార్య ఇంటిలో నుంచి గుమ్మం లోకి వచ్చింది. అక్కడ నిలబడ్డ వు నిషీని

చూసి, అతడు ఇచ్చిన డబ్బు సంచీని తీసి కుప్పలు లోపల పేట్టి, పిట్టు సంచీలో ఉన్న నగలను తెచ్చి ఆ వు నిషీచేతికిచ్చింది.

వు నిషీ వచ్చినదానినే హడావుడిగా వెళ్ళి పోయాడు.

ఇదంతా జరుగుతున్నప్పుడు భూస్వామి పేరటి కొలను లో హాలు గా స్నానం చేస్తున్నాడు. కాబట్టి అతనికి ఏమీ తెలియదు.

కొన్నాళ్ళ గడిచింది. గడు మూవీ పంచడంతో, కష్టిన నాయర్, వడ్డీతో సహా అప్పి తిరిగి చెల్లించి నగలు తెచ్చుకోవడానికి భూస్వామి దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

డబ్బులు తీసి జాగ్రత్తగా లెక్కపెట్టిన తరువాత భూస్వామి, ఇంటి లోపలికి వెళ్ళి పెట్టె తెరిచి చూసి దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. కృష్ణన్ నాయర్ నగలతో ఇచ్చిన పిట్టు సంచీ అక్కడ కనిపించలేదు!

భూస్వామి భార్య పీలించిని గ్రరించి అడిగాడు .

“అప్పిడే వు రించి పాయా రా? బామూది. ఇంత వు తివు రు పిల్లు తే వ్యాపారం చేసినట్టే. నిన్నుగాక మ్రొన్ననే కదా వీ రు క స్థిన నాయ ర్ డబ్బు తెచ్చాడు . డబ్బు తీసి అత నికి నగలు ఇచ్చి పింపించు , అని చెప్పారు?” అన్నది భార్య.

“అలాగా వు రి డబ్బు ఎక్కడ?” అని అడిగాడు భూస్వామి ఏమి జరిగిందో అంత్ర బట్టక.

“పెట్టలోనే వుంది. ఎర్రబట్టలో మూటగా కట్టివుంది. నెమ్మదిగా చూడండి,” అన్నది భార్య.

భూస్వామి ఎర్రమూటను విప్పి చూశాడు . అందు లో డబ్బులేదు . ఎందు కు పినికిరాని రాగి, సిత్తు నాణాలు ఉన్నాయి .

భూస్వామి మ్మనుగా గ్రవుంలోకి వచ్చాడు . క స్థిన నాయ ర్ కి జరిగిన సంగతి వివరించి ‘చూపిణలు చెప్పుకున్నాడు. నగలు ఎంత

ఖరీదు దో అతని నుంచి తెలుపు కుని, ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించాడు.

క స్థిన నాయ ర్ దానిని మిశ్చుకుని త ప్తగా వెళ్ళిపోయాడు.

జరిగినవై సానికి, భూస్వామి అతని భార్య తెగబాధ పడిపోయా రు , పట్టరాని విచారంతో.

తమను ఇంతగా మోసగించినవాడు ఎవడెక్కంటాడా, అని ఆలోచించారు .

“ఆ రోజు సాయంకాలం వచ్చిన వాడి ముఖం నీకు గుర్తుందా!” అని అడిగాడు భూస్వామి ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ.

“నాకెలా గుర్తుంటుంది? డబ్బు మిశ్చుకుని నగలు ఇవ్వమని నన్ను మిశ్చుమ్రొచ్చించింది సొత్తు మీరు . వచ్చిన వాడే క స్థిన నాయ ర్ అనుకున్నాను,” అన్నది భార్య.

“ఆ రోజు వచ్చినవాడు కొచ్చుణ్ణి అల్లు మూటాడా? నా కంఠంపైరంతో వూట్లాడి, నా భార్యనే మోసగించినవాడు మరెన్ని ఘారాలు చేస్తాడో ఏమో!” అనుకుంటూ భూస్వామి విచారంతో కుప్పి లిపొసాగాడు .

కొంతసేపటికి, “ఏమై వుంది? అల్లు వు గల్లు విచారుతో తెగబాధపడి పోతున్నారా?” అంటూ కొచ్చుణ్ణి అక్కడికి వచ్చాడు .

భూస్వామి నోర తెరువలేకపోయా డు . అతని భార్య జరిగిందంతా పి సెగిచ్చినట్టు కొచ్చుణ్ణికి వివరించింది.

కొచ్చుణ్ణి చిన్నగా నమ్మతూ , బట్టల్లోదాచిన పట్టు పింపిని తీసి భూస్వామి చేతికి ఇస్తూ, “నగలన్నీ ఉన్నాయో లేవో ఒకసారి చూసి కుని, క స్థిన నాయ ర్ కు కబురు చేసి రమ్మని, అతని నగలు అతనికి అప్పగించి, నీ డబ్బు ను మ్మతిరిగి మిశ్చుకో. ఏదో నీ కొటలోకి నేను

అతడు గు పేట్టలేనని ను మ్మ ప్రగల్భాలు పిలి
కావని విన్నాను . అందుకే ఈ చిట్కా ప్రయో
గించాను ,” అన్నాడు .

భూ స్వామి చేతులు జోడించి కొచ్చుణ్ణికి
“వూ పిణలు చెప్పుకున్నాడు. కొచ్చుణ్ణి అక్కడి
నుంచి వెళ్ళిపొయాడు .

ఆ తరవాత భూ స్వామి బుదల నుంచి అధిక
వడ్డీలు గుంజకుండా, వేధించకుండా తన
పిద్దతులను వూర్చుకున్నాడు . ఆ సంగతి
తెలిసి సంతోషించిన కొచ్చుణ్ణి మరెప్పుడూ
భూ స్వామి జోలికి పోలేదు . భూ స్వామి కూడా
కొచ్చుణ్ణి పట్ల గౌరవపు ర్యాదలు చూపాడు .

అదే ప్రాంతంలో క్రైస్తవుడైన ఒక ఎండు
కొబ్బరి వ్యాపారి ఉండేవాడు . అతనికి ఎంత
ప్రియమైనా వ్యాపారం కలిసేరాలేదు .
తరచూ అందిన చోట అధిక వడ్డీలకు అప్పిలు
చేసాడు . వీలైతే అప్పిలు వడ్డీలతో సహా
తీర్చేవాడు . వీలు కానప్పిలు చేసిన అప్పిలు
తీర్చడానికి వేరొక చోట అప్పిలు చేసాడు .
అప్పు నా మునుపు వ్యాపారం బాగా
నడిచి, లాభాలు ఆర్జించి అప్పిలు లేని బతుకు
సాగించకపోతావా అన్న గుంపడాశతో అతడు
కాలం గడపసాగాడు .

ఒకరోజు ఆ వ్యాపారి అలెప్పెకి వెళ్ళి
సేరుకు అమ్మితిరుగు పిదవలో ప్రియం
వున్నాడు .

వ్యాపారం లాభసాటిగా జరగలేదు . పిదవలో
విచారంగా తలవంపుకుని కూర్చుని ఈ పిరి
స్థితుల్లో ఎలా నెట్టుకు రావడమా అని
తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు . సాయం
కాలం బాగా పొద్దు పోయింది.
పిదవవెళుతోంది. ఉన్నట్టుండి

చందమామ

వేగంగా వచ్చే పిదవ తెల్ల శబ్దం వినిపించింది.
ఆ పిదవ దగ్గరికి రాగానే అందు లో నుంచి ఒక
మనిషి, వ్యాపారి వెళుతూన్న పడవలోకి దూకాడు.
అతన్ని చూడగానే వ్యాపారి భయంతో గడగడా
వణకసాగాడు . అతడు కొచ్చుణ్ణి.

“ఎవరు ను మ్మ? ఎక్కడి నుంచి వస్తూ
న్నావో” అని గడ్డించి అడిగాడు కొచ్చుణ్ణి.

“కొబ్బరి వ్యాపారిని. అలెప్పె నుంచి వస్తూ
న్నాను ,” అన్నాడు వ్యాపారి భయం భయంగా.

“అలాగా! అలెప్పెలో నుంచి లాభాలే
సింపొల్లుంచామకదా? నీ దగ్గర ను దంతా
వుర్యాదగా ఇలా ఇమ్మ!” అని గడ్డించాడు
కొచ్చుణ్ణి.

“బాబూ , నేను నిరూపద వ్యాపారిని. నన్నెం
చేయకు, నీకు యియ్యం పట్టుంది,” అని
వేడుకున్నాడు వ్యాపారి.

“నేను కొచ్చుణ్ణిని. నేను చెప్పింది చేయక
పోతే, ఏం జరుగుతుందో తెలుసు కదా?” అని
హెచ్చరించాడు కొచ్చుణ్ణి.

వ్యాపారి వురేం వూట్లాడకుండా, రండిన
దోషాన్ని డబ్బు దాచిన చిన్న గుడ్డసించి తీసి
కొచ్చుణ్ణికి ఇచ్చాడు .

“అందులో ఎంత ఉండేవిటి?” అని
అడిగాడు కొచ్చుణ్ణి.

“రెండు వందలా యాభై రూ పాయ లు . వ్యాపారంలో మరీ నష్టమొచ్చింది,” అన్నాడు వ్యాపారి “వుంచవు నే భోరణితో.”

“సరే, ఇక ను మ్మా వెళ్ళవచ్చు,” అంటూ కొచ్చుణ్ణి మెరుపులా పక్కనున్న తన పడవలోకి దాట కున్నాడు . “ణాల్లో పడవ చీకట్లో కలిసే పాలుింది.

వ్యాపారి గాఢంగా నిట్టూర్చిబురు మోసిన దొంగనుంచి ఎలాంటి హాని లేకుండా తనను కాపాడినందుకు ప్రభువుకు కృతజ్ఞతలు చెప్పు కుంటూ ప్రార్థించాడు .

ఇంటికి చేరి భార్యను చూ డగానే కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైపోయాడు.

“జరిగిందేదో జరిగిపోలుింది. ఇప్పిడేం చేయ గలం? ఎక్కడికి వెళ్ళగలం. చేయ గలి గిందల్లా ఒక్కటే. ఉన్న ఇల్లు అమ్ముకుని, వచ్చే డబ్బుతో కాలం గడు మ్మాం,” అన్నది భార్య ఓదారు న్నూ.

వ్యాపారికి భార్య సూ చన సరైనది గానే తోచింది. ఇల్లు కొనగలవారి కోసం వెతక సాగాడు . కష్టాల్లో ఉన్నాడు . ఎటొచ్చీ అవ్వుక తప్పిదు అన్న సింగతి తెలిసి పొవడంవల్ల ఇంటికి వుంచిధర ఇవ్వడానికి ఒక్కరూ ఇష్ట పడలేదు. అంత చిన్నమొత్తానికి అమ్మినా తవు వ్యాపారం కొనసాగించలేనన్న అన్న వూ నం కొద్దీ వ్యాపారి ఇల్లు అమ్మడానికి వెనుకాడుతూ తటపటాలుంచ సాగాడు .

ఒకనాటి సాయం కాలం కొచ్చుణ్ణి అతన్ని వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు. వ్యాపారి అతన్ని చూ డగానే లేచి నిలబడ్డాడు .

“భయ పడకు. నిన్ను దోచు కోవడా నికో, వేధించడానికో నేనిప్పుడు రాలేదు .

నీ దగ్గరి నుంచి దోచిన డబ్బు తిరిగి ఇవ్వడానికే వచ్చాను . ను మ్మా డబ్బుగల వ్యాపారివి కావని ఆ రోజే విసిగట్టాను . ఆ తరవాత నిన్ను గ్గరించి ఆరాతీస్తూ భాధల్లో ఉన్నావని తెలిసింది. ఆ రోజు డబ్బుకు మరీ అవసరమొచ్చి, నువ్వు కష్టపడి సింపాల్లంచిన కొద్ది మ్మె త్తాన్ని దోచు కు పాయా ను . నన్ను “వుంచు . ఇదిగో నీ డబ్బు సింబీ. తీప్రీకో,” అంటూ సింబీని వ్యాపారి చేతిలో పేట్టి తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు కొచ్చుణ్ణి.

ఇది కలా? నిజమూ అని తెలియ నంతగా ఆశ్చర్యపాయా డు వ్యాపారి. సింబీ విప్పి చూ శాడు . అందు లో కొచ్చుణ్ణి ఎత్తుకుపాలు న తన డబ్బుకు నాలు గింతల ఎక్కువ డబ్బు న్నది. ఈ మొత్తంతో వ్యాపారం కొనసాగించ డమే కాదు ; ఇది తనకు ఊహించని పెద్ద పేట్టుబడి కూడా! వ్యాపారి ఆకాశంకేసి చేతు లెత్తి, “ప్రభూ ! కొచ్చుణ్ణిని ఆశీర్వదించు . అతడు కర్మ ణాహీ దుయ్చు డు !” అని మ్మనంగా ప్రార్థించాడు .

లంచగొండి

ఒకానొక జమ్మిందార్ల దగ్గర శ్రీకాంతు డనే దివాను మాడేవాడు . ఆయనకింద పిన్నల్లా అవీ వస్తూలు చేసుండు కు కొందరు ఉద్యోగులు ఉండేవారు . వాళ్ళల్లో శోభనాద్రి అనేవాడు . పేదలంచ గొండి అని దివాను కు తెలిసింది . ఆయన, అతణ్ణి పీలిచి విచారించాడు . కాని, శోభనాద్రి తను నిర్దోషిననీ, గిట్టనివాళ్ళు తనపైనిండలు మోపుతున్నారనీ సంజాయిషె ఇచ్చుకున్నాడు . అర్జుతే, దివాను కు వస్తవవు న్నిటో తెలుసు ! ఆయన, శోభనాద్రిని గట్టిగా పీచురించి, చాలా దూర గ్రామానికి బదిలీ చేశాడు . అక్కడ శోభనాద్రి చిన్న చిన్న రైతుల నుంచీ, వ్యాపారుల నుంచీ లంచాలు వస్తూలు చేరు సాగాడు . ఆ పరిస్థితిలో గ్రామ స్థిల్లో ఒకడికి, తన తమ్ముడి పాలం పట్టా మంజూరు చేయించుకునే సమస్య ఎదురైంది .

అతడు, ఒకనాటి ఉదయం శోభనాద్రి కచేరీగదిలోకి వెళ్ళి, అక్కడ బల్ల మీద ఒక బంగారు నాణెంపెట్టాడు . తర్వాత, శోభనాద్రి కచేరీకి వస్తాండగా కల్ల సు కుని, తన తమ్ముడి సేపు స్వి చెప్పి, “వాడిప్పటివరకూ కచేరీలో కూర్చుని, అవసరమైన పని మీద ఇంటికి వెళ్ళాడు,” అన్నాడు . శోభనాద్రి కచేరీగదిలోకి పోతూనే, బల్లనీ దమస్త బంగారు నాణాన్ని తీసి జేబు లో వేసి కున్నాడు . ఆ తర్వాత వారం జరిగినా, పట్టా వుంజూరు జరగక పోవడంతో, గ్రామ స్థిల్ల , శోభనాద్రిని కల్ల సు కుని, “ఆ పట్టా వుంజూరు విషయం అట్లాగే మాడి పోయింది,” అన్నాడు . దానికి శోభనాద్రి చిర కోపంగా, “పై తమ్ముడి ఆ విషయం విట్టి నట్టేవు . వాడు కిందట వచ్చి పోయినట్టే, తరవాత వచ్చి పోతూండా లిగదా!” అన్నాడు .

“వాడు దివాను దగ్గర కొలు మతో చేరడం వల్ల రాలేవు . పట్టా వుంజూరు కు ఏంకావాలో, ఎంతకావాలో కనుక్కోవున్నాడు,” అన్నాడు గ్రామ స్థిల్ల .

ఆ వూటతో గతుక్కువున్న శోభనాద్రి, “పై తమ్ముడి పట్టా ఎప్పిడో సీద్దవు ల్లింది . తీసి కెళ్ళు,” అంటూ అప్పటికప్పుడే పత్రాలను తీసి ఇచ్చాడు .

విదేశ పూర్వగాథలు (రష్యా)

గుణపాఠం నేర్చుకున్న మతబోధకుడు!

మత సంబంధమైన విషయాలను కూలంకషంగా అభ్యసించిన ఒకానొక పండితుడు తన పుత్ర బెన్నెత్వాన్ని ప్రజలకు వివరించడంలో అవి తోతాహించి కనబరచేవాడు. దేశదేశాలు పర్యటించి ప్రార్థనలు ఎలా చేస్తాలో ప్రజలకు బోధించడంలో అవి తానందం చెందేవాడు.

పుత్రబోధకుడి బోధనావిధానం, ఆ దేశాన్నేలే రాజుకు ఎంతగానో నచ్చింది. రాజుకూడా బోధకుడి పుత్రానికే చెందినవాడు. అప్పుడే బోధకుడు ధూరదేశాలకు వెళ్ళడానికి ఏలుగా ఉండేందుకు ఒక ఓడను ఏర్పాటు చేశాడు. రాజు తన పట్ల చూపిస్తూన్న అపారమైన ప్రేమకు బోధకుడు ఎంతో సంతోషించాడు.

ఓడలో ఒకసారి అప్పుడే ధూరప్రాంతాలకు వెళ్ళి తిరిగి వస్తుండగా మార్గమధ్యంలో ఒక చిన్న దీవి కనిపించింది. దానిని చూడగానే ఓడను నడిపివాళ్ళ నాయకుడు, “పుత్రాత్మా ఈ దీవిలో పురుగులు పురుగులు సన్యాసులు

ఉన్నారు. ఇంతకు పుండు ఇదే వాగులో వస్తూ పుంచినీళ్ళ కోసం ఆ దీవిలోకి వెళ్ళినప్పుడు రెండు మూడు సార్లు వాళ్ళు చూశారు. అపరిచిత లోతులలో వాళ్ళు ఉన్నారు. వీరిని ఏదో ప్రార్థనలు చేస్తూ ఉంటారు,” అన్నాడు.

“అలాగా! అయితే మనం వెంటనే వెళ్ళి వారికి సాయపడాలి. నన్ను అక్కడికి తీసుకు వెళతావా?” అని అడిగాడు బోధకుడు ఉత్సాహంగా.

“పుత్రాత్మా గృహం భావిస్తావు, పుత్రాత్మా” అంటూ నామకుడు ఓడను దీవికోసం మళ్ళించాడు.

ఓడ దీవిని సమీపించింది. అరకొర బట్టలతో పురుగులు సన్యాసులు ఓడను వింతగా చూడడం బోధకుడు గమనించాడు. వారి తెల్లటి పోద వాటి గడ్డాలు గాలికి కదలాడుతున్నాయి.

బోధకుడికి వారి పట్ల కనికరం కలిగింది. “దేవుడు వారిపట్ల కరుణ ప్రకటిస్తాడు. అందుకే వారికి సరైన ప్రార్థనా విధానం బోధించడానికి ఇవాళ ఇక్కడికి రాగలిగావు,” అనుకుంటూ

పుండుకు నడిచాడు.

తనకోసం నిర్దిష్టంగా చూస్తూ నిశ్చలంగా నిలబడ్డ పురుగుల సన్యాసులను “సమీపించి, “పుత్రులారా, బామ్మారూ కదా! దేవుడు మీ పట్ల కరుణ చూపిస్తాడు,” అన్నాడు బోధకుడు చిరసమ్మనముతో.

బోధకుడి పూటలు అర్థం కానట్లు ఒకరినొకరు చూపుకున్నారు పురుగులు. బోధకుడు

పు శ్రీ ఒకసారి అదేమాట అన్నాడు. అప్పుడు ఆ పుర్గురిలో ఒకడు, “దేవుడు కర్త ఇలేకుండా ఎలామాడగలడో మాకు తెలియడం లేదు,” అన్నాడు.

ఆ మాటతో గతుక్కున్న బోధకుడు పుర క్షణమే తేరుకున్నాడు. వారికి ఎలాగైనా ప్రార్థనా విధానాన్ని, వివిధ ప్రార్థనా వాక్యాలను బోధించాలన్న కున్నాడు. “వుత్తలారా! పుర ప్రార్థన చేస్తారని నాకు అర్థమయింది. ఎలాంటి విధానాన్ని అనుసరిస్తున్నారు?” అని అడిగాడు.

పు శ్రీ ఒకరినొకరు వాళ్ళు విచిత్రంగా చూస్తున్నారని ఎలాంటి ప్రత్యేక విధానాన్ని అనుసరించడం లేదు. బోధకుడు రకరకాలుగా ప్రశ్నించి వాళ్ళనుంచి అసలు విషయం రాబట్టాడు. వాళ్ళు, “దేవుడా, నువ్వన్నామా పురుస్తాము,” అని పు శ్రీ పు శ్రీ అంటారు.

“అంతేనా!” అంటూ బిగ్గరగా నవ్వున బోధకుడు, “వుత్తలారా, శాంతిని, జ్ఞాని ప్రసాదించే ఉత్తమ ప్రార్థనా విధానాన్ని మీకు నేను బోధిస్తాను,” అన్నాడు.

సిన్యాస్ట్రలు పురేవు మాట్లాడలేదు. బోధకుడి నుంచి వచ్చి విషయాలు నేర్చుకోవడానికి వాళ్ళకు ఎలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు.

బోధకుడు ధ్యానానికి ఎట్లు తిరిగి ఎలాంటి భంగిమలో కూర్చోవాలి? ప్రార్థనాసిమయంలో వివిధ గ్రంథాలనుంచి ఏ ఏ శబ్దాలను ఎలా ఎలా చెప్పాలి? మొదలైన విషయాలు గంట గంటమీద వేరయిపోయాయి. ఆ తరువాత ఒక గొప్పవిని చేశానన్న తపిత్ ఓడలోకి వచ్చి ప్రియాణాన్ని కొనసాగించాడు.

“ప్రార్థన సిమద్ర ప్రియాణం లాంటిది. సరైన పూర్ణం తెలియాలి. లేకుంటే సిమద్రం కొనసాగించినా ఎప్పటికీ గవ్యస్థానం చేరుకోలేవు!” అన్నాడు నావికుడితో.

“అమరు, పుహత్యా! తవురే గనక దయ చూపకుండా ఉన్నట్లు తెలుపిం ఆసిన్యాస్ట్రలు, తవు శేషజీవితాలను పధా ప్రియాణిలతో నిష్ప్రియా జనంగా గడిపి ఉండేవారు!” అన్నాడు నావికుడు, అలాంటి గొప్ప బోధకుడి సొన్ని హత్యం లభించినందుకు ఎంతో పొంగిపొత్తు. లంతగొప్ప బోధకుణ్ణి, దీవిలోకి తీర్చి కువెళ్ళి, పూర్ణులైన సిన్యాస్ట్రలకు ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనం కలిగించినందుకు అతనిలో కొంత గర్వం కూడా తలెత్తింది.

ఓడ కొంత దూరం ముందుకు వెళ్ళింది. మరికొంత సేపటికి సూర్యాస్తమయమై పుకపుంగా చీకటి కమ్ముకొనాగింది. అర్ధరాత్రిసిమయంలో దట్టంగా వుబ్బులు కమ్ముకుంటూ నాలుగో జాపు కల్లావు ఘాటు గాలులు వీచసాగాలు. ఉరువులు మెరుపులతో వర్షం; కొండల్లా అలలు ఎగిసి పడడంతో, ఓడ అట్లా ఇట్లా ఓలలాడుతూ, ఓడలోని వారిని భయభ్రాంతుల్ని చేసింది. నావికుడూ, సీబ్బందీ విచారపడనులయ్యారు. నావికుడు బోధకుడితో,

చేసి, తుఫాను గాఢపలకు
శాంతింపి చేసింది!

వారు ఓడను నివ్విపించి
బోధకుణ్ణి చూడగానే,
“అయ్యా, తవురు బోధించిన ప్రార్థనా విధానం వురిచి పొయ్యాం. వుళ్ళి ఒకసారి నేర్పతారా?” అని అడిగారు నీళ్ళప్పేనిలబడి. తాము నీళ్ళప్పేనిలబడడం ఒక అద్భుతమైన విషయం అన్న

“తు హత్తా వీ దైవ ప్రార్థనలే మనల్ని ఇప్పుడు ఈ పూరణిత్తాదునుంచి రించాలి,” అన్నాడు దీనంగా.

బోధకుడికి దిక్కుతోచలేదు. ఇది తన శక్తికి వుంచిన పని అని అతడికి వూత్రపు తెల్లనీ. అయినా నౌకా సీబ్బందిలో అత్యవిశ్వాసం కలిగించడానికి ఏదో ఒకటి చేసితిరాలి. అతడు వానకూ, ఉరువులకూ భయపడకుండా ప్రార్థన చేయడానికి ప్రియ త్తిస్తూ ఓడ పేజాగానికి చేరాడు. పారాత్తుగా తూరు మీదికలో తుఫాను ఆగినట్టు అతడు గవునించాడు. అట్లు కేసి పరిశీలనగా చూశాడు. వేపూలు విడిపాతున్నారు. నీళ్ళ వీద పూడు చిన్న ఆకారాలు ఓడకేసి వస్తున్నారు. అవి దగ్గరికి వస్తున్న కొద్దీ పేదవిగా కనిపించ సాగాలు. వర్షం పూర్తిగా ఆగిపోయింది. గాలిమెల్లగా వీచ సాగింది. ఆ వస్త్రాన్న ఆకారాలు వున్న పులని గ్రహించి బోధకుడు ఆశ్చర్యపాంహాడు. అతడు దీవిలో చూసిన వుర్గర సిన్యాస్తిలు! అరుణోదయ కాంతిలో, అలల వీద ఉరుకులతో పిర్గలతో వాళ్ళ రావడం చూసి బోధకుడు దిగ్రాంతి చెందాడు. వారినుంచి వెలువడిన ప్రికాశవే తుఫాను వేపూలను విడిపావేలా

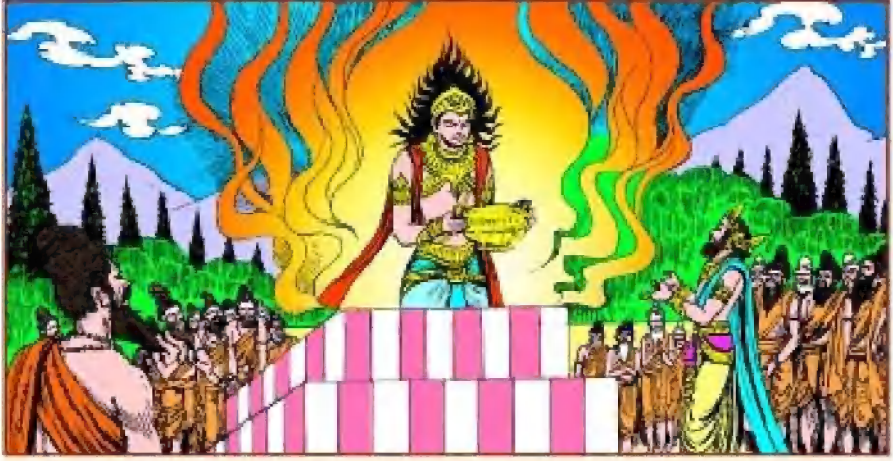
సిత్వం కూడా వారికి గుర్తులేదు.

బోధకుడు ఓడపై మోకరిల్లి, “దేవుడి బిడ్డలారా! వీకు బోధించడానికి ప్రియ త్తించిన నా వుండు కుతనాన్ని వుంచండి. వురువ రాని గుణపాఠం నేర్చుకున్నాను. నన్ను వుంచండి! నన్ను వుంచండి!” అన్నాడు వణుకు తూన్న కంఠస్వరంతో.

“కృతజ్ఞతలు!” అంటూ సన్యాసులు వెనుదిరిగి నీళ్ళవిద మచ్చిన పగుతనే వెళ్ళిపొయ్యారు. బోధకుడు ఓడ పేజాగాన సాష్టాంగ దండ ప్రిహణం చేస్తూ కన్నీరు పున్నీరుగా విలపించాడు. అసెలు జరిగిందేవుటో ఎరుగని నావికుడు ఓడ పేజాగానికి వచ్చి, “తు హత్తా అద్భుతం చేసి చూపారు తు హత్తా,” అన్నాడు బోధకుడితో ఆనందంగా.

ఆ పూటకు బోధకుడి కళ్ళవెంట వురిన్ని కన్నీళ్ళ పేల్లు బిశాలు. తావు చేస్తున్న దేవుటో తెలియకుండానే ఇన్ని అద్భుతాలను చేసిందెవరో అతడికి వూత్రపు తెల్లని. దేవతలోనే ఉంటూన్న తు హత్తా భామని గ్రహించక, వారకే తను వుడివుడి జ్ఞానంతో దేవజ్ఞి చేరడానికి సరైన మార్గం ఏమిటో చూపడానికి ప్రయత్నించాడు!

- ఎం.డి

విష్ణు కథ

దశరథుడు హాహు మిత్రకావేష్టియూ గం చేసి, అగ్నిదేవతాన్ని పొయ్యిని పాత్ర అందు కుని, ఆనందపారవశ్యంతో కాసిల్యకు, కైకయికి ఆ పొయ్యి సాన్నిపించి ఇచ్చాడు.

అతనికి కాసిల్య, సుమిత్ర, కైకయి - ముగ్గురు రాణులు.

కాసిల్యదేవి, పుష్పిత్రకుగాను తనకిచ్చిన దాంట్లోంచి కొంత పొయ్యి సాన్నివేరక పాత్రలో తీసింది. అలాగే కైకయి కూడా ఆ పాత్రలో తనకిచ్చిన పొయ్యినించి తీసి కొంటుంది.

చైత్రశుక్ల నవమి నాడు కాసిల్యకు విష్ణుమా రావుడుగా నీలమేఘం చాయగల శరీర కాంతితో పిట్టాడు.

తర్వాత కైకయికి శంఖపద్మాల అంశతో ముత్యమిత్రలు మిగల భరత్రుడు పిట్టాడు.

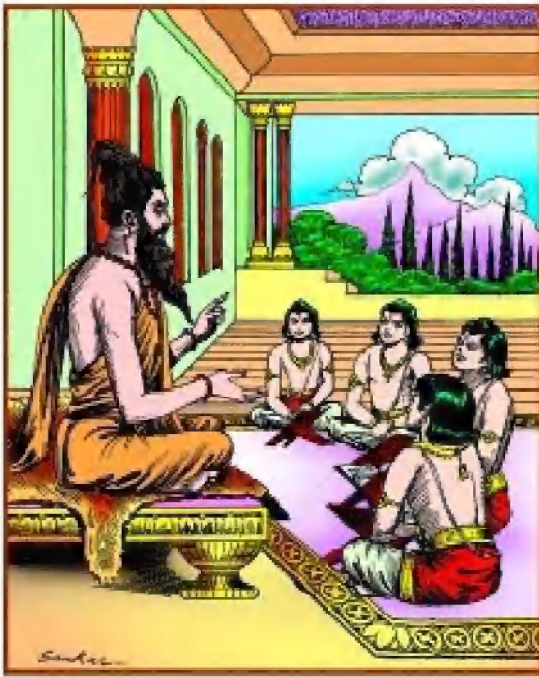
శేషిని అంశతో నిగనిగలాడే బంగారు వన్నెగల లక్ష్మణుడు, చక్ర గదల అంశతో

పిగముసురజిరతో శత్రు పుష్పిత్రా, పుష్పిత్రకు పిట్టాడు.

చైత్రశుక్ల నవమి రామనవమిగా పేరొంది కోసిల రాజ్యపుంతటా ఆనందోత్సవాలు జరుగుతూండగా మూడో చైత్రం వచ్చింది. అయ్యో ధ్యానగరులో చక్రవర్తి వేద్దకువూరుడి పిట్టారోజు వేడుకలు, దానధర్మాలు ఘనంగా జరిగాయి.

చైత్రపౌర్ణమినాడు రాజనందం పుడవెరి సిన వెన్నెట్లో నలుగురు చిరంజీవితో, ముగ్గురు రాణులతో దశరథుడు, పుష్పిత్ర పుష్పిత్రా, రాముణ్ణి ఎత్తుకొని తిప్పి ఆడించే రాజబంధువు, అంతరంగికుడు అయిన భద్రుడు చిత్రాన్నాలతో ఎందు చేసి కున్నాడు.

కాసిల్య రాముణ్ణి ఎత్తుకొని చంద్రుణ్ణి వూపి ఆడిస్తూండే రాముడు చందమామ

కావాలని ఒకడేమో రాం పేట్టాడు . ఎవరైతే ఎన్ని విధాల బుజ్జగించినా ఏమీ పొలింపలేదు . వూనలేదు .

అప్పుడు సువుంద్రుడు ఒక అద్దాన్ని తెప్పించి రావుడి ముందుంచి, అందులో చంద్రబింబాన్ని చూపించాడు . రావుడు సంతోషంతో తననూ, చంద్రుణ్ణి అద్దంలో చూసి కుంటూ , 'రావు చంద్రుడు' అని ముద్దు ముద్దుగా అంటూ చిరచేతులతో చప్పిట్లు కొట్టాడు . అది మొదలు రావు చంద్రుడు అనిపించు కున్నాడు .

తర్వాత భద్రుడు రావుడిని ఎత్తుకొని అద్దంలోకి చూపిస్తూ, "పురి ఇప్పిడో?" అన్నాడు .

రావుడు , "రావు భద్రుడు !" అన్నాడు . ఆ విధంగా రావు భద్రుడు అని కూడా అనిపించు కున్నాడు .

పీపుట లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు రావుడి పిక్కల చేరి అద్దంలో కనిపించారు . పేస్ నిండు చంద్రబింబం గొతు గ్రలాగ కనిపించింది . అందరికీ ఆ దశ్యం రావు పిట్టాబి షాకాన్ని స్ఫిరింపజేసింది . దశరథుడి ఆనందానికి మేరలేదు . ముగ్ధులమై మురిసి పోయారు .

రాకుమారులు పేర్లు గుత్తున్నారు .

లక్ష్మణుడు ఎల్లప్పుడూ రాముడి వెన్నంటి వుండేవాడు . ఆ వెనుక, భరత శత్రుఘ్ను లిద్దరూ జంటగా ముట్టూ ఆడు కుంటూ ఒక ప్రాణంగా ముడేవారు .

అన్న, తమ్ములు నలుగురైనా అంతా ఒకే పిరిష్టి ర్థంగా పింగా కనిపిస్తోండేవారు .

రాకుమారులు కులగ్రుంపైన వసిష్ఠు మహర్షి దగ్గర విద్యావంతులైతారు .

రావుడు వయస్సి కి పీన్న అయినా పేద్ద చదువు మఱచేచదివాడు ; సర్వశాస్త్రాలూ, వేద వేదాంగాలూ, ధర్మసూత్రాలూ, యోగ రహస్యాలూ తెలుసు కున్నాడు .

వసిష్ఠుడు , "రావు చంద్రా! వీ మంశకర్త సూర్యుడు , నీమూల రావుడివి! ఇవాళకుల తిలకానివి! నీవు తాత రఘు మహారాజు గొప్ప కీర్తిగాంచిన వాడు . నీమూలం మంశ సుధాంబుధి చంద్రుడివి! రఘు రావుడివి!" అని బయ్యెంటూ రావుణ్ణి ఆశీర్వాదించాడు - అని సూతుడు చెప్పగా, సైమి శారణ్య మునులు , "సూత మునీంద్రా! సూర్యమంశ రాజుల చరిత్రలను విషయంగా వినగోర తన్నాము !" అని కోరారు . సూత్రుడు చెప్పసాగాడు :

పు హాకల్పారంభంతో వివస్వంతుడు అనే పేరున ప్రకాశించిన సూర్యుడికి కుమారుడైన వైవస్వతుడు పుత్ర మాతయ్యాడు.

వైవస్వతమనువుకి ఇష్టాకుడు మొదలైన వారు పదిమంది కుమారులు.

వారందరూ గొప్ప రాజులృధరణిని ఏలారు. వారి సంతతి బాగా పెరిగింది. ఆ విధంగా నూ ర్యవంశం శాఖపిశాఖలృమిరించింది.

ఇష్టాకుడి సంతతివారైన ఇష్టాకుల్లో దిలీపిడు, రఘు మగా ప్పి ధర్మపితృ లృన చక్రవర్తులు గాబురు పొందారు.

దిలీపిడు హరాజు సంతాన ప్రాప్తికొని కులగురువైన వసిష్ఠుని ఆదేశానుసారంగా కాపు ధేను మాతం అర్చన నందినీ ధేను మృత భక్తిశ్రద్ధలతో అర్చిస్తూ, అడమల్లో మే పిత్తాండగా, అమాక గృహిలోకి వెళ్ళింది. ఆ గృహిలో ఒక భయంకరమైన సింహం అమృత పిట్ట కొంది. దిలీపిడు సింహాన్ని చంపడానికి ధనుస్సుకు బాణం సింధించబోతే, అతని చేయి స్తంభించి అలాగే ఉండిపోయింది.

అప్పుడు సింహం అతనితో, “ఓ రాజా! అమాకాకు లభించిన అహారం! నన్ను చంపి బోవటం అధర్మం కనుకనే, నీ చేయి అలా మాడిపోయింది!” అన్నది.

అది విన్న దిలీపిడు, “నన్ను అహారంగా తీసికొని అమృత విడిచిపెట్టు,” అని ప్రార్థించాడు. సింహం అదృశ్యమైంది.

నందినీ ధేను మాతని భక్తికి సంతసించి, అదృశ్యమంతా తాను కల్పించినదే అని చెప్పి సంతానప్రాప్తి కలిగేలా దిలీపిడికి వరపుచ్చి అనుగ్రహించింది.

దిలీపిడి కుమారుడే రఘు పు హరాజు. రఘు మగా ప్పిదానపితృ ధ గా కీర్తిగాంచాడు. అతిథిగా వచ్చిన తపిస్వీ పు నోవాంభితాన్ని గ్రహించి, రఘు మాతన రాణిని తపిస్వీ ఆశ్రమానికి తీసుకెళ్ళి దిగబెట్టి వచ్చాడు. తపిస్వీ తన తప్పి తెలుపు కొని పిశ్చాత్తాపం పొంది, ఆమెకు సిగౌరవంగా మ్రొక్కి రాజమందిరానికి పంపించాడు.

దానపుచ్చినదాన్ని తిరిగి పరిగ్రహించడానికి రఘు మువ్వృతించలేదు. రాణి తన్ను నరికి చంపిపు ని భర్తను వేడుకొన్నది.

రఘు మువ్వులైన కత్తి ఆవు మృత ప్పి లరాశిగా పడింది.

రాజదంపతు ల మృత దేవతల పై లవాన కురిపించారు.

రఘు పు హరాజు తనది అంటూ ఏదీ మృగృల్పకొకుండా సింపిదనంతనూ దానం

చేసినా చాలకపోగా, కుబేరు డి దగ్గరి ధన రాసులు లేవడానికి వెళ్ళాడు.

యర్రెల్ల రఘు మాఅలకానగరాన్ని చేర కుండా, యర్రెల్ల లన్నీ అతనిపై ప్రయో గించి విఫలమయ్యాయి. కుబేరు రఘు వు హారాజుకు సాదరంగా అనేక సింపిదల నిచ్చి పంపాడు.

రఘు మాఅ ధనాన్నంతనూ అర్థించేవారు వు గలకుండా పించాడు.

రఘు మాకువూరు డి అజుడు. అజు వు హారాజు గొప్ప శూరుడు.

స్వయంవరులో అజుణ్ణి భోజరాజు మిత్రుల ఇంపు వు తి వరించింది. అజుడు ఇంపు వు తి తో బయలుదేరు తుండగా స్వయంవరానికి వచ్చిన రాజులందరూ ఒక్కొక్కటిగా విరువు కుప్పిడ్డారు. అజుడు వారినందరీ ఎదుర్కొని యుద్ధం చేసి గెల్చాడు.

అజుడు ఇంపు వు తి తో వుచ్చటగా ఉద్యాన వనంలో విహరిస్తూండగా, ఆకాశ వూర్గాన దేవలోకమొకటి వూల జారి గాలితో ఎగిరి వచ్చి ఇందుమతి మెడలో పడింది. వెంటనే ఆమె మరణించింది.

అజుడు ప్రీయ సతి వెయ్యో గానికి పరి తపిస్తూండగా, నారదుడు వచ్చి అతణ్ణి ఓదార్చి ఇందుమతి పూర్వపు తానెలా చెప్పాడు:

హరిణి అనే దివ్యాంగన, త బింపుడు డు చేస్తూన్న తపిస్సు భంగమొచ్చడానికి ఇంద్రుడు పింపిగా బు పీశాపింపల్ల వు పీషిగా మిణ్ణింది. శాపవిమోచనం కూడా ముషి చెప్పాడు.

సురపుష్పమాల పడడంతో ఆమెకు తాను స్థిరకాంతను అనే స్థిరణ కలిగి వూనవ శరీరాన్ని విడిచి, దేవలోకానికి వెళ్ళిపోయింది.

అజుని కువూరు డి దశరథుడు. ఇవ్వకు వంశీయు లెవ్వ రాజులు దేవతలకు, రాస్థిలకు జరిగే యుద్ధాల్లో దేవతలకు సిహాయంగా వెళ్ళేవారు. అలాగే దశరథుడు కూడా ఇంద్రుడికి సిహాయంగా శంఖరాస్థిరుడి మీదకు వెళ్ళాడు. దశరథుడితో కైకయి కూడా రణరంగానికి వెళ్ళింది. ఆ యుద్ధంలో రథచక్రం ఊడిపడకుండా కైకయి కాపాడింది. దశరథుడు సంతోషించి రెండు వరాలు కోరు కోవున్నాడు. తనకు కావలసినవిప్పుడు ఆ రెండు వరాలు కోరు కుంటాననీ, అప్పుడు ఇవ్వమనీ కైకయి చెప్పింది.

దశరథుడు ఒకనాటి చీకటి రాత్రి, పింట పోలాలు పొడు చేసు ఏనుగులను వేటాడ్డానికి వెళ్ళాడు. ఆ చీకటిలో కన్నులకు మందల మందల ముంపు కొంటున్న శబ్దాన్ని ఏనుగు నీరు

వెల్పుతూ న్నదని భావించి ఘృ నిబాలకుణ్ణి బాణంతో చంపాడు . ఆ బాల్కు థు పేట్టిన కేకతో నిజం తెలుపు కొని దశరథు థు నీర్ తీసుకెళ్ళి, అంధుడైన బాలుడి తలిదండ్రుల దప్పిక తీర్చాక జరిగింది చెప్పాడు.

ఆ ఘృ నిదంపితృ లు మిత్రశోకంతో, “నువ్వ, వూలాగే కుపూర్ణ తలంపు కొంటునే ప్రాణాలు విడిచెదవు గాక!” అని దశరథు ణ్ణి శపించి ప్రాణాలు విడిచారు .

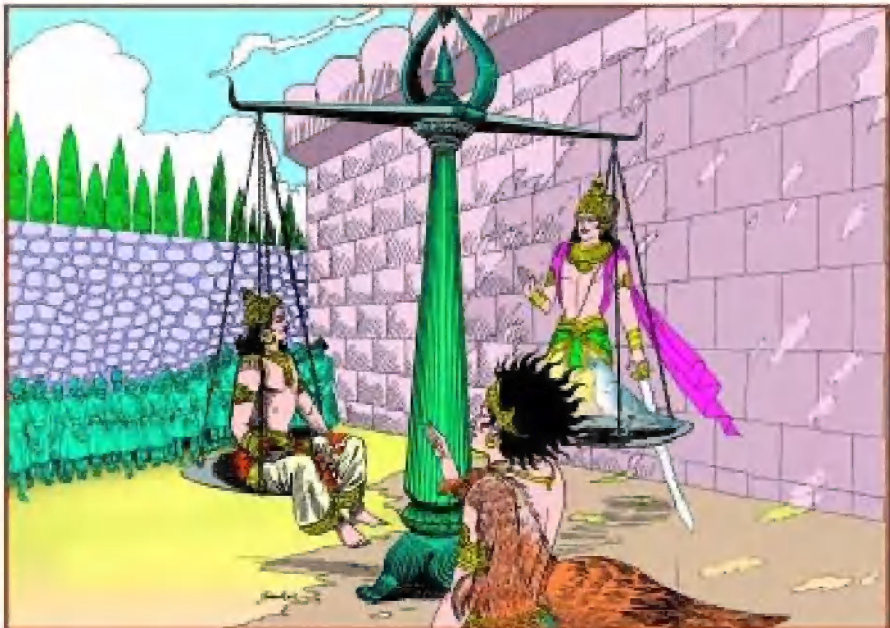
సౌ ర్యవంశమీరాజుల్లో శరణాగత రణకు శిబిచక్రవర్తి కీర్తిగాంచాడు . శిబిని పిరించడానికి ఇంద్రు థు పాపరంగాతూ, అగ్ని డేగగానూ వెంట తరు ఘృ తూ వచ్చారు . పాపరం శిబి తోడప్పి ద వాలింది. పాపరం బరు మాతూంసాన్ని తన శరీరం నుంచి తీసి కొమని శిబి డేగకు చెప్పాడు.

శిబి తన శరీరాన్ని ఎంత కోసో త్రాసి లో వేసినా పాపరంతో సిరితూ గలేదు . అప్పిదు శిబి తన్ను పై ర్తిగా తీసి కోపుని త్రాసి సీబ్బలో కూర్చున్నాడు .

ఇంద్రు థూ , అగ్ని నిజరూ పాలతో కనిపించి శిబికి అనేక వరాలిచ్చి మెచ్చుకొన్నారు.

వసీష్ఠి డితో పాటిపిడి గొప్ప తపాబలంతో, వసీష్ఠి డితో సేపూ సంగా పు హర్దిగా గృ ర్తిమీ పొందిన విశ్వాపు త్రు థు కూడా సౌ ర్యవంశమీరాజే!

సౌ ర్యవంశజు థు , ఇవ్వకులకు చెందిన వాడే అల్లి న అంబరీష్ఠు థు రాజు. పిరపు విష్ణుభక్తుడైన రాజు. అంబరీషుడికి లక్ష్మీ తన అంశతో కుమార్తెగా పుట్టింది. ఆమె పేరు శ్రీమతి. ఆమె చిన్న తనం నుంచే విష్ణు మశ్రు తన భర్తగా భావించి ఆరాధిస్తూ వచ్చింది.

శ్రీమతి సౌందర్యం ముల్లోకాల్లో చెప్పకో
బడింది.

నారపు థు తాను మా యా తీతు డననే
అహితో పిర్వపు డనే వు హప్పు నితో ప్రిగ
ల్పాలు పిలికాతు . పిర్వపు థు కూడా నారపు
డితో కలిసే త్రిలోక సింఛారం చేస్తాం డేవాతు .

నారపు థు , పిర్వపు థు కలిసే అంబరీషు డి
దగ్గరకు వెళ్ళుతు . అంబరీషు థు వారిని భక్తితో
పూజించి, కుమార్తె శ్రీమతి చేత మునులిద్దరి
పాదాలకు మ్రొక్కించి ఆశీర్వదించమన్నాడు.

విష్ణువు యా ప్రిభావం నారద, పిర్వపు ల్ని
ఆవరించింది. శ్రీవు తిని చూసే మైమరచి
నాకుందే నాకు శ్రీవు తితో వివాహం జరిపించ
వు ని అంబరీషు ణ్ణి కోరాడు . శ్రీవు తి నాది
అందే నాది అని ఇద్దరూ తవు లో తావు
వాడు లాడు కోసాగారు. వెంటనే తవు తో
వివాహం నిశ్చయం చేయవు ని అంబరీషు ణ్ణి
ఓత్తిడి చేశాడు .

అంబరీషు థు వు ను ల వాలకానికి
దిగ్భ్రాంతుడై నోటమాట రాకుండా ఉండి
పొయాడు . శ్రీవు తి తనకు స్వయం వరం
ఏర్పాటు చేయమని తండ్రితో చెప్పింది.

అంబరీషు థు నారద, పిర్వపు లతో, “వు
ఇద్దరికిద్దరూ వు హర్షి శ్రేష్ఠిలే! వు ఇద్దరూ
నన్ను ఇరు కులో పట్టడం భావ్యంకాదు
గవు క, నా కుమార్తెకు స్వయం వరం చాటిస్తా
న్నాను . స్వయం వరానికి వు రిద్దరూ రావల
సీందిగా ప్రార్థిస్తాన్నాను !” అని చెప్పాడు.

బిక్కవు భాలు వేసి కొని వు ను లిద్దరూ
వెళ్ళిపోయారు.

శ్రీమతిని ఎలాగైనా తనదిగా చేసుకోవాలని
నారపు డికి ఊహలవు ద ఊహలు , ఊహ
యాలవు ద ఊహయాల తుచాలు . నారపు
డిని శ్రీవు తి వరించకుండా ఉందే చాలు అని
పిర్వపు థు ఆలోచించసాగాడు .

నారదుడు విష్ణువు దగ్గరికి వెళ్ళి వు ణి
కిరీటము, కౌస్తుభముణి, వైజయంతీ మాల
మొదలైన విష్ణువేషాన్ని తనకు ఇవ్వవు ని
అడిగాడు . విష్ణు మతన రూపాన్ని అలాగే
నారపు డికి ఇచ్చాడు .

నారదుడు వెళ్ళాక పర్వతుడు వచ్చి విష్ణు
మవు ప్రితించి, స్వయం వరంలో నారపు డి
వు ఖం కోతివు ఖంగా వూరేలాగ చేయవు ని
కోరాడు . విష్ణు మణిరే అని చెప్పాడు.

దయ్యాల సంచీ

ఒకనాటికి పుట్టిన ధనికులైన భార్యభర్తలు ఉండేవారు. వారికి జినహో అనే కొడుకు ఉండేవాడు. కొడుకును పేంబడానికి వాన క్యూన అనే ఒక వద్దపడుతున్నప్పుడు ఉంచారు. అతడు పిల్లవాడికి రకరకాల కథలు చెప్పే వాడు. పిల్లవాడు కథల్ని చాలా ఇష్టంగా వినే వాడు. అతడు చెప్పే కథల్లో భయంకరమైన వింతజంతు మృగ, క్రూరమైన పిల్లలు, దేవదూతలు, అందమైన యువరాణులు, వీరలు, కరుణా దయలైన రాజులు వచ్చేవారు.

ఏరితో పాటు సీత కథలోనూ ఒకదయ్యం తప్పకుండా వచ్చేది. ఆ కథలు జినహోకు చాలా బాగా నచ్చాయి. అందు వల్ల వాటిని

తన మూత్రపు వినాలని పట్టుబట్టాడు. అందు వల్ల ఆ కథల్ని వినకుండా ఇతరులకు చెప్పడానికి అనుమతించేవాడు కాదు. తన కూడా విన్న కథలను వేరవ్వరికి చెప్పేవాడు కాదు. అలా చేయడం వల్ల కథల్లోని దయ్యాలను మరెక్కడికీ వెళ్ళనివ్వకుండా కట్టిపడ వేయ వచ్చునన్న ఆలోచన!

కథలు చెప్పే సేవకుడైన వాన్ క్యూన్ దయ్యాలకుని ప్రత్యేకంగా ఉచ్చుదారంతో ఒక తోలు సింబీని తయారు చేసి, దాన్ని జినహో పిడక గదిలోని గోడకు తగిలించాడు. సీతరాత్రి జినహో నిద్రపోయే పుంజుకుండా సింబీని ఒడిలో మూపుకుని కథ చెప్పేవాడు. కథ పుంజు స్త్రీవుట్టివుట్టి సింబీ మూతని తెరిచే వాడు. కథలోని దయ్యం అందులోకి వెళ్ళేది. అదే కథను పుంజు ఎవరైనా చెబితే తప్పి ఆ దయ్యం ఆ సంచీ నుంచి వెలుపలికి రాలేదు. వాన్ క్యూన్ సింబీ మూతని గట్టిగా బిగించి పుంజు గోడకు తగిలించేవాడు.

ఇలా రోజులూ, వారాలూ, నెలలూ, సంవత్సరాలూ గడిచాయి. వాన్ క్యూన్ ఒకసారి చెప్పిన కథను మళ్ళీ ఎప్పుడూ ఎవరికీ చెప్ప లేదు. జినహో కూడా తన విన్న కథను పుంజు వ్వరికి చెప్పలేదు. సంచీలో చేరిన దయ్యాలు వెలుపలికి వచ్చే పూర్ణ లేక తప్పించుకొన్నాయి. కథలు చెప్పడంలో వాన్ క్యూన్, వినడంలో జినహో నిపుణులైపోవడం వల్ల తోలు

సింఛీలో దయ్యాల బాధతో పిట్టించే శబ్దాలను వినలేకపోయే వారు .

అంతలోనే జినహో పిడికానేళ్ళవాడయ్యాడు . అప్పటి ఆచారం ప్రికారు పేళ్ళిద్దరొక్కాడు . వాడి తల్లి దండ్రులు ఒక చక్కని అప్పుయి నితరు కోడలు గా చేర్చి కోవాలను కున్నారు. ధనిక వర్తకుడి కూతురైన ఆ అందమైన అప్పుయిబర్త వు నడ.

పేళ్ళిద్దరూ రానేవచ్చింది. పేళ్ళ కొడుకు జినహో, అతని తండ్రి పేళ్ళిక్కాత్తురు ఇంటికి బయలు దేరడానికి ఉదయ పే సీద్దలు య్యారు . రానున్న పేళ్ళిక్కాత్తురికి అప్యాయంగా స్వాగతం పిలకడానికి ఇంట్లోని వినవాళ్ళందరూ ఏర్పాట్లో, పిడాషణిగా ఉన్నారు .

పు సెలెబ్రేషన్లు వానక్యూన, ఇంట్లోని ఒక్కొక్క గదిని పిరికిలించి పూస్తూ, ఏర్పాట్లను గుప్త నింపసాగాడు . అలా మస్తా, జినహో

గదిలోకి తొంగిపూశాడు . ఏవో గు సెగ సెలు వినిపించాయి. ఒక్క అడుగు వెనక్కు వెసి సిద్దు చేయ కుండా అలకించాడు . విభిన్న కంఠస్వరాలు వినిపించాయి . ఎవరూ లేని చోట ఇన్ని కంఠస్వరాలు ఎలా వచ్చాయో అన్న అశ్చర్యంతో గదిలోపిరికి వెళ్ళాడు . అతని పూ మలు తోలు సింఛీ పీ ద పిడ్డాయి . అది అటూ ఇటూ కదులు తోంది. ఆ సింఛీ లోంచే గు సెగ సెలు వినిపించాయ న్న సింగతి అతడు ఊహించాడు . అవి దుర్బల పూటలు అని గ్రహించగానే అతడు , పీల్లిలా అడుగు పీ ద అడుగు వేసుకుంటూ వెళ్ళి, సింఛీకి చెవులు ఆనించి గు సెగ సెలు విన్నాడు .

“కురవాడికి ఈరోజు పేళ్ళి కాబోతున్నది. పు నల్లి ఇన్నాళ్ళలా ఊహించుకుంటూ బంధించి నందుకు మనపగతీర్చుకోవడానికి ఇదే సరైన సెలు యం . పు నం వాణ్ణి చరబద్దం . వాడు చచ్చాక, ఎవరో ఒకరు ఈ సింఛీ పూ తి విప్పి పు నకు విప్పు క్తి కలిగించకపోరు !”

“అమృత , అమృత , అలాగే చరబద్దం . అల్లుతే ఎలా?”

“నేను విషమిబావి కథలోని దయ్యాలని. పెళ్ళికూతురు ఇంటికి వెళుతున్న దారిలో నేనా బావిని వచ్చేలా చేస్తాను . దప్పిక గొన్న వాడు బావిని పూ డగానే నీళ్ళ తాగడానికి అగు తాడు . అంతే ... ఆ పేరు అంతే సింగ తులు ఆ హా హా!”

“బావాది. ఒకవేళ వాడు బావివద్ద అగి నీళ్ళు తాగకుండానే వెళ్ళిపోయాడే అను కుందాం. మిమిత్త పిప్పిళ్ళ కథలోని దయ్య మైన నేను ఊరుకుంటానా? దారికి పక్కనే

చెట్టుగా చేతికి అందే పిళ్ళతో కనిపించి ఊరి స్తాన . పింతు కోసే రుచి చూశాడంటే చాలు ! వాడిపని అల్లు పొతుంది. ఆ హా హా!”

“ఒకవేళ దానిని కూడా తప్పించు కుని పేళ్ళకూతురు ఇల్లు చేరు కున్నాడే అనుకుందాం. నా కథలో కనకనలాడేవు కు మూది. దానిని నేను అతడు కాలు పెట్టే మెత్తకింద దాస్తాను . కాల్లు పైగానే ... ఆ హా హా!”

“దాన్ని కూడా తప్పించు కుందే, నా కథలోని విషి నాగ సిర్పాన్ని పేళ్ళి కూతురు పిడక కింద ఉంచు తాను . అర్ధరాత్రి సమయంలో అది వెలుపలికి వచ్చి, వాణ్ణి కాదేస్తుంది... దాన్నుంచి తప్పించు కోవడం వాడితరంకాదు , ఆ హా హా!”

దయ్యాల కుట్రను విన్న వానక్యూన దిగ్బాంతి చెందాడు. అవిసిందిలోపిల ఉన్న ప్రిటికి హాని కలిగించగల శక్తి వాటికివన్ను సింగతి అతనికి తెలుసు .

వానక్యూన గబగబా ఇంటినుంచి వెలుపలికి వచ్చాడు . పేళ్ళికోడు కు తెల్లగర్రం వీ దవెళుతూన్న పిరివారాన్ని చేరు కున్నాడు . తిన్నగా జనహో దగ్గరికి వెళ్ళి, “అయ్యో, ఈ రోజు, నీ గర్రాన్ని నేను పుంపుండి నపుమీ తాను,” అంటూ గర్రం క్షాన్ని పిట్టకున్నాడు .

“వద్దు, నువ్వు ఇంటికి తిరిగివెళ్ళు. అక్కడ నీకు బోలెడన్ని పిన్నలు న్నాయి !” అన్నాడు జనహో.

వానక్యూన అక్కడి నుంచి య జహానిని సివీ పించి, “అయ్యో, ఈ రోజు చాలా గొప్ప రోజు కదా! ఈ రోజు చిన్నయ జహాని గర్రాన్ని నమోదించాడన్నది నా చిరకాల వాంఛ,” అన్నాడు .

చందమామ

“సిరే, అలాగే కానివ్వు అనువు తి ఇన్ని న్నాను ,” అన్నాడు జనహో తండ్రి.

వానక్యూన పిరవూ నందం చెందాడు. ఎలాగైనా చిన్నయజహానిని దయ్యాల నుంచి కాపాడాలన్న క తనివ్వుతో, గర్రం పుంపుండి నడవసాగాడు .

వానక్యూన అనువూ నించినట్లే, దారి పక్కన బావి కనిపించగానే, నీళ్ళు తెప్పున్నాడు జనహో. “అయ్యో, బావిలోనుంచి నీళ్ళు తోడడానికి చాలా సమయం పడుతుంది. అంతసూమీ వీరే ఈ వుండే ఎండలో ఉన్నట్టులే, పేళ్ళి దుస్తులు చెమటకు తడిసిపోగలవు,” అంటూ వానక్యూన ఆ గకుండా పుంపుండి కు వెళ్ళి పొయాడు .

దాహింగా ఉన్న ప్రిటికి, సవకుడి వూటల్లోనూ నిజం ఉందని గ్రహించిన జనహో వురేం వూట్లాడలేక పొయాడు . వురికింత దూరం ముందుకు వెళ్ళాక, బాట పక్కన

వున్న చెట్టుకు తుప్పపళ్ళు చేతికి అందేలా నేలబారుగా కనిపించడంతో, “వెళ్ళి ఆపళ్ళు కొన్ని కురా. వాటిని తిని దోవాం చల్లార్చుకుంటాను,” అన్నాడు జినహో.

“అయ్యో, ఇవాళ తవు కు పేళ్ళి. వవు మా గారి ఇంట పిడసాటతంగా ఎండు కాచు కుని మళ్ళుప్పిడు, ఈ తు ప్పిళ్ళి తింటారా?” అంటూ, జినహో నివూ ధానానికి ఆగకుండా, గ్రు కళ్ళాన్ని పిట్ట కుని వేగుగా తు ందుకు నడవసాగాడు.

జినహో, సవకుడితో వాదన ఎండు కని వక్షనం మహించాడు.

ఊరేగింపిప్పు ందు కు సాగి కొంతసాపిటికి పేళ్ళికూతురు ఇల్లు చేరు కున్నది. పేళ్ళి కొడు కు గ్రు ందుపేనుంచి కిందికి కాలుమోపి దిగడానికి వీలు గా, ఇద్దరు సవకులు చిన్న మెత్తను తెచ్చివేశారు. వాన క్యూన, దాన్ని ధూ రంగా తీసివేస్తూ, “వూ డండి, అవి ఎంత మెత్తగా ఉన్నాయో! వూ య జవూ ని కాలు జారితే మరేమన్నా ఉండా. వెళ్ళి చెక్కబల్ల తీసి కు రండి,” అన్నాడు.

ఒకసవకుడి తు ందు తు కు ప్రివర్తనకు, జినహో, అతని తండ్రి, పేళ్ళికూతురు తండ్రితో సిహా అక్కడమళ్ళు వారుందరూ విన్నిపాయారు. అయినా, సేవకులు వెళ్ళి కొయ్యబల్ల తెచ్చి వేయ డంతో వానక్యూన చేర్చి అందివ్వగా, పేళ్ళికొడు కు గ్రు ందు పేనుంచి, కొయ్య బల్లపే అడుగు మోపి కిందికి దిగాడు.

పేళ్ళికొడు కు బ ందం అలంకరించబడిన ఉద్యానవనంలోకి చేరింది. అందమైన తున్ని లతో ఆభరణాలతో అలంకరించిన పేళ్ళి కూతురు తు నజీని వేదిక ప్పి దికి తీసి కు వచ్చారు. పేళ్ళి ఘనంగా జరిగింది. విండు భోజనాలు ఏర్పాటయ్యాయి. అవి తు గి శాక, పేళ్ళికొడు కూ కూతురూ పిదక గదికి చేరడానికి తు ందే, వానక్యూన పేడు కత్తితో లోపలికి వెళ్ళాడు. పడక మీది పట్టుపరుపు లను తొలగించి, వాటి కింద దాక్కునిమళ్ళు సిర్పాన్ని తెగనరికాడు. అంతలో అందరూ అక్కడికి చేరారు. ఆ ద శ్యాన్ని చూ సేన జినహో, “నాన్నా, వానక్యూన తు న ప్రాణాలు కాపాడాడు!” అన్నాడు క తజ్జతతో.

తురు నాడు జినహో పేళ్ళికూతురు ను వెంటచెట్టు కుని తనపిరివారంతో స్వగ హానికి తిరిగివచ్చాడు. విండు జరు గు తు న్న సిపు యంలో, వానక్యూన జినహోను సిప్పి పీంచి, నిన్నటి తన వింత ప్రివర్తనకుగల కారణాన్నీ, సింఛీలోని దయ్యాల గురించీ చెప్పాడు. అంతావిన్న పేళ్ళికూతురు భర్తతో, “జినహో! ఈరోజు నుంచి న వ్వానాకు ఆ కుభలు చెప్పి. ఒక్కొక్క దయ్యంగా వదిలిపేడవాం,” అన్నది సింతోషంగా.

ఋణవిముక్తి

ఒక గ్రామంలో రంగనాథం అనే పిరవు లోభి ఒకడు ఉండేవాడు. అతను తన ఇంటి వీధి పీచ్చుక వాలినా సిహించలేక పొయ్యే వాడు; బోలెడంత కూడబెట్టి కూడా కట్టిక దువ్వు దీలా బతికేవాడు.

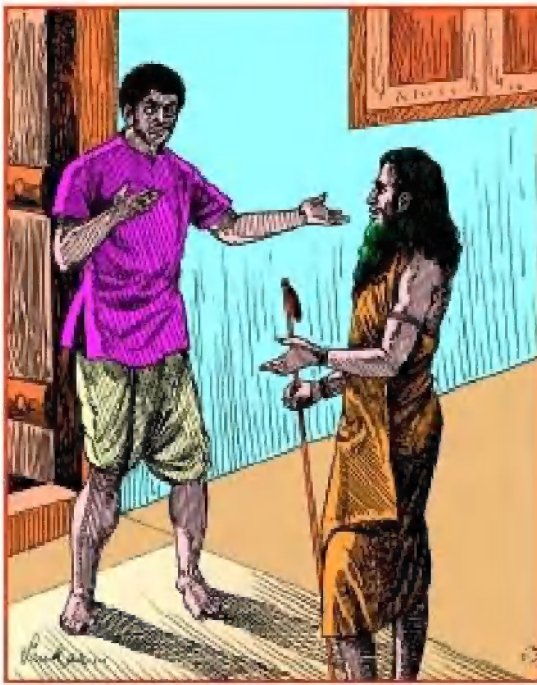
రంగనాథం భార్య చచ్చిపోయింది. తెలివి తేటలు లేని కొడుకు ఒకడు ఉన్నాడు. రంగనాథం వాడికి గుజినీళ్ళు పూత్రవు వేట్టేవాడు. వాడు తిండికి పులుగు వాచి, కానీ దొరికితే చాలు, పులుగులు పులుగులానికిపోయి, ఏదో ఒకటి కొనుక్కుతినేవాడు.

దబ్బు కూడబెట్టటానికి రంగనాథం ఒక ఉపాయం చేశాడు. అతను తన ఇంట్లో ఒక పూల గొయ్యి తీసి, అందులో ఒక బిందె పొతిపేట్టి, దాని వీధి పేట్టిన పూతలో దబ్బులు పిట్టేటంత సింధు ఉంచి, ఆ సింధు తప్ప, పైకి బిందెజాడ ఏమీ కనబడకుండా చేశాడు. అతను తనకు వచ్చే దబ్బులో స్వల్పంగా ఖర్చుకు ఉంచుకుని, పులిగినది బిందెలోకి జారవిడిచేవాడు.

తండ్రి ఇలా చెయ్యటం కొడుకు ఒకనాడు చూశాడు గాని, దబ్బులను తండ్రి పూవు లో ఎందుకు వేస్తున్నాడో ఊహించలేకపోయాడు. వాడు తన తండ్రిని, “అదేమిటి, నాన్నా? ఇంకో పైటకు నూకలైతూ కొనుక్కుంటా చిల్లర దబ్బులు పూవు లోకి అలా జారవిడుతున్నావా?” అని అడిగాడు.

రంగనాథం వాడితో, “చూడు, బాబూ, పూవు లో పులుగు అప్పిపేట్టిన పులుగు చాతలున్నాయి. వారికి పులుగు చాలా ఇయ్యవలసి ఉంది. పులుగులదావాళ్ళు గనక ఒక్కసారిగా అంతా ఇచ్చుకోలేం. అందుకే రోజూ కొంచెం కొంచెంగా వారికి పులుగు జెప్పిస్తున్నాను. నేను మేలు ప్రీతి చిల్లగవ్వా వారికి పులుగు పుట్టుతుంది,” అన్నాడు.

ఈ పూట కొడుకు నవ్వేసినీ, తన తండ్రి లోభిగా బతకటం ఇందుకే కాబోలు నన్ను కున్నాడు. వాడికి పులుగు చాతల వీధి పిట్టరాని కోపం కూడా కలిగింది. వాడు తండ్రితో, “వాళ్ళ పూలాన్నేగదా పులుగు ఇలా రోజూ

కథ మీ కట్టుకుంటున్నాం? వాళ్ళకు ఇయ్యటం మానేసి మనం రెండు పూటలా కావలసినంత కథ మీనిండా తింటే సిరి,” అన్నాడు .

కొత్త కు ధోరణి వూర్త వాడు తన ద్రియ త్నానికి అడ్డంతగిలేటట్లు కనిపించేసిరికి, వాణ్ణి బెదరగొట్టటానికి రంగనాథం, “చూడు, బాబూ! వాళ్ళ సామాన్య కార్లు . ఒక్క రోజు మనం డబ్బులు వెయ్యటం మానితే, పేదపేద కత్తులతో వాళ్ళ వ్రసని నరకటానికి వస్తారే,” అన్నాడు .

రంగనాథం కొత్త కు బుర్రలో ఈ పూటలు నాటు కున్నాయి .

చలికాలంలో ఒక రాత్రి భోజనాలవేళ ఒక బైరాగి, “ధర్మవాతలు, పద్దిడు అన్నం పెట్టించండి,” అంటూ తలుపు మీదేసి కుంటూ లోపలికి వచ్చాడు .

అది చూసి రంగనాథానికి పిట్టరాని ఆగ్రహం వచ్చి, “ఇది వీ తాత కట్టించిన ధర్మసిత్రం కాదు,” అని అరిచాడు .

బైరాగి బిత్తరపొయి, “అయ్యో, భోజనం సంగతి దేవుడయ్యె. ఈ రాత్రికిన్నీ వసారాలో పిడు కొనియ్యండి,” అని ప్రాథేయ పిడ్డాడు .

రంగనాథం వురింత వుండిపిడి, “చెప్పు తూంటే వునిపివి కాదా? నీకు పిరిచర్యలు చెప్పటానికి నేనే వున్నా బాకీ ఉన్నానా? వెళ్ళు!” అంటూ ఆ బైరాగిని మెడపట్టి బయటికి గెంటాడు.

“నాకు కాకపోతే మరెవరికో బాకీ ఉండటం పూలాన్నే ఇలా పిన్నిలు అంటూ కూడబెట్టు తున్నావు. సువ్యసంపాదించినదంతా మరెవడికో దక్కుతుంది. దాన్ని అన్న భవించే అర్హత నీకుండదు,” అన్నాడు బైరాగి.

“నీలాటి పాపిష్టి పుఖాలన్న ఇంట్లోకి రాని్తు అదే జరగవచ్చు. ఈ రాత్రి బయట చలిలో అపూరించావంటే నీకూ తెలుస్తోంది అన్న భవం,” అన్నాడు రంగనాథం కసీగా.

“సివుయం మ్మ నీకూ అదేగతి పిట్టు త్తుంది వుడిసిపిడకు!” అన్నాడు బైరాగి.

“లంకంత ఇల్లు ఉండగా నాకెందుకు అలా జరుగుతుందిరా? వీధులన్నీ ఉన్నవి నీలాంటి వెధవల కోసమేరా!” అంటూ రంగనాథం దభివుని తలుపు మీపూశాడు .

కొన్నాళ్ళ అనంతరం రంగనాథానికి అన్న కోకుండా ప్రియోణం తగిలింది. అతన్న తన కొత్త కుతో, “ఒరేయ్, ఇల్లు జాగ్రత్త. రోజూ వచ్చిన డబ్బులు భూవులో వేస్తూ ఉండు. నేను రెండు, మూడు రోజుల్లో తిరిగి వస్తాను,” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

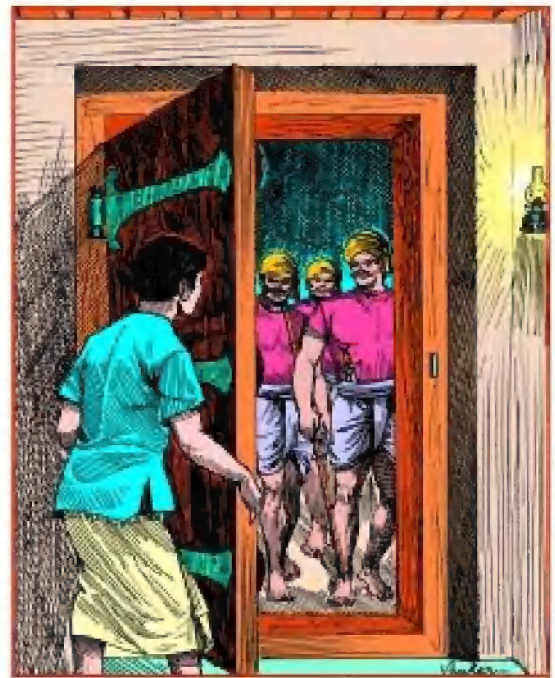
రంగనాథం కొత్త కు, చేతికి అందిన చిల్లర డబ్బులు భూమిలో వెయ్యటం ఇష్టంలేక, దానితో మి తాయి కొన్న కుక్కు తినసాగాడు . రెండు రోజులు గడిచాయి. మూడో రోజు రాత్రి ఒక చిత్రం జరిగింది. అర్ధరాత్రివేళ ఎవరో తలుపు పిట్టాల్తారు . రంగనాథం కొత్త కు నిద్రమొ పింతో లేచి వెళ్ళి తలుపు పిఠీశాడు . పు గ్గురు దొంగలు కత్తలూ , కుర్రాల్తో లోపలికి వచ్చారు .

కుర్రవాడికి వాళ్ళను చూడగానే తండ్రి ఎప్పుడో చెప్పిన మాట గుర్తుకొచ్చింది. వాళ్ళు తప్పిక బు ణదాతలైఉంటారను కున్నాడు వాడు . తాను రెండు రోజులు గా వాళ్ళకు డబ్బువెయ్యలేదు!

వాడు వాళ్ళతో, “అయ్యో, బు ణదాతలూ ! పు న్నించండి! డబ్బు చేతికి రానందు నరెండు రోజులు గా భూమిలో డబ్బు వెయ్యని పూట నిజమే . పూ నాన్న గనక ఇంట్లో ఉంటే మీ డబ్బు ఎంతో కొంత వెయ్యకుండా నిద్రపోయే వాడు కాడు . ఆయన న ఊళ్ళోలేడు . నాకు ఆ పని చెయ్యటం చేతకాలేదు. రేపు మీ డబ్బు మొత్తం అంతా ఎలాగైనా సరే అందులో వేస్తాను. ఈ సారికి సన్ను వదిలి వెయ్యండి!” అన్నాడు .

వాడు ఏ పుంటున్నదీ వాళ్ళకు అర్థంకా లేదు . కాని డబ్బు ఎక్కడో తలుపు కొసం వేస్తూ న్నట్లు వాళ్ళకు స్పష్టి పుంంది. వారిలో ఒకడు కుర్రవాడితో, “ఏదీ? మీ నాన్న డబ్బు ఎక్కడ వేస్తూన్నాడు ? చాలాకాలంగా పూ కు డబ్బు చేరలేదు ?” అన్నాడు .

రంగనాథం కొత్త కు అక్కడమన్న పుంపం పక్కకు నెట్టి, బిందె పాతినచోట దొంగలకు చూపాడు. దొంగలు అక్కడ తవ్వ, బిందెను

పేక్కి తీశారు . దాని నుండా మొయ్యలేనంత చిల్లర ఉన్నది. దొంగలు దాన్ని తీసి కుని వెళ్ళిపోయారు.

పు ర్నాడు రంగనాథం ఊరు పుంచి తిరిగి వచ్చి, బిందె ఉండవలసిన చోట గొయ్యి చూసి, లబ్ధి దిబ్ధి మన్నాడు. “నా బిందె! నా డబ్బు!” అంటూ బామరు పుని ఏడుస్తూ, జుట్టు వెక్కున్నాడు .

తండ్రి ప్రివర్తన చూసి కొత్త కు, “అదే మిటి, నాన్నా, పున సొమ్మంతా దొంగ లెత్తుకు పొయి నట్లు బాధ పడుతున్నావ ?” అని అడిగాడు .

“అయి తే, తీసి దాచావా?” అని రంగ నాథం కొత్త కును అడిగాడు ఆశగా.

“నువ్వేమీ కంకారు పడకు. అది వాళ్ళ సొమ్మ గనక వాళ్ళను తీసి కు పొనిచ్చాను ,” అన్నాడు కొత్త కు.

రంగనాథానికి ఒళ్ళ వుండిపోయింది. అతను తన కొడుకు గొంతు పిట్టకుని, “ఎవర్రా వాళ్ళు? నా సొమ్ము వాళ్ళ దెలా అమత్తుంది?” అని అరిచాడు.

“అదే, నాన్నా! ఆనాడు నువ్వు చెప్పావు పూతూ, ఆ ఋణదాతలే వచ్చారు,” అంటూ కొడుకు రంగనాథానికి జరిగినదంతా వివరించాడు.

“ఒరేయ్, బుద్ధి గడ్డి తిని నీతో అలా చెప్పాను! ఆ వచ్చింది పచ్చి దొంగలురా! ముక్కు మొహమూ తెలియని వాళ్ళ వచ్చి అర్ధరాత్రి తలుపు మీకొట్టితే, బుద్ధి ఉన్నవాడి వైతే తలుపులు తీస్తావురా?” అన్నాడు రంగనాథం.

అమత్తు! తనవల్ల పొరపాటే జరిగింది. ఇంకెప్పుడూ అలా చెప్పకూడని నిర్ణయం వున్నాడు రంగనాథం కొడుకు.

తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి న్యాయస్థానానికి ఫిర్యాదు చేసినట్లు తెలుస్తే తన డబ్బు గురించి అందరికీ తెలిసిపోతుందని, రంగనాథం రాత్రివేళ దొంగలనూ అన్వేషిస్తూ వుట్టు పిట్ట గ్రామాల తిరగసాగాడు. అతను ఒక రోజు అర్ధరాత్రి ఇంటికి తిరిగి వచ్చి తలుపు మీ

కొట్టాడు. ఎంతగా గొంతు చించుకుని అరిచినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. తన కొడుకు వున్నాడని వాడల్లు నందుకు విచారిస్తూ, రంగనాథం వీధి తలుపు మీద చేరగల బద్దాడు. చలికి ఒళ్ళ కొంకల్లు పొయింది. తెల్లవారూ చలికి బిగిసి, తెల్లవారగట్ల రంగనాథం కున్నాడు తీశాడు.

ఆ సమయంలో అటుగా వెళుతున్న ఖైదాగి రంగనాథాన్ని తట్టిలేపి, “అయ్యో, లంకంత ఇల్లు ఉండగా, ఈ చలిలో ఇలా వీధిలో పడుకున్నావే?” అని అడిగాడు.

“ఏం చెప్పమంటావు? ఆనాడు నువ్వున్నా పూటలు శాపింలా తగిలాయి. ఒకడికి పేట్టుకుండా, నేను తినకుండా కూడబెట్టినదంతా దొంగలు దోచుకున్నారు,” అన్నాడు రంగనాథం.

“అలా అనుకోవద్దు. వాళ్ళ దొంగలు కార్లు, ఋణదాతలు, ఋణివుక్తి అల్లు నందుకు సంతోషించండి,” అంటూ బెత్తాగి సాగిపోయాడు.

ఆ నాటి నుంచీ రంగనాథం పూరిపొయి, తానూ తింటూ, ఇతర లకు ఇంత పేట్టుతూ, స్వీ ఖంగా చాలాకాలం జీవించాడు.

కుట్రతో సీంహాసనాన్ని ఆక్రమించిన వీరిసంఘటనకి వ్యతిరేకంగా వసంతుడనే యువకుడి నాయకత్వంలో తిరుగుబాటు బయలుదేరింది. రాజా శాంతిదేవుడు మారుమేషంలో నారికి సాయపడతూ వున్నాడు. వసంతుడు యువకులకు శిక్షణనుస్తున్న సైన్యరాన్ని అమరసింహుడి నాయకత్వంలో వీరిసంఘటనకు సైన్యకులు చుట్టుముట్టారు. యువకులు తప్పించుకున్నారు. రాజా, అమరసింహుడి తండ్రి తెగనరికాడు. ఆ సమయంలో ఆయన తీవ్రంగా అణచిపడ్డాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ ఆర్య

వసంతుడు రాజా శాంతిదేవుణ్ణి జలపాతం నదిమంలోని గుహలోపలికి మోసుకువెళ్ళి కింద సమకీర్ణి, నీళ్ళు తేవడానికి వెళ్ళాడు.

మంతా, నేనెవరన్న సంగతి ఏ అనుచరులవ్యతిరేకతేలియనివ్వలేదు. తెలుసుకుదా?

నేనూ, ఎవరికీ చెప్పలేదు ప్రభూ!

ప్రభూ! గాయం అంత తీవ్రమైనది కాదనుకుంటాను. తెల్లవారగానే ...

తెల్లవారే వరకు ప్రిణాళితో ఉంటున్నప్పుడు లేదు, మంతా!

రాజా వక్షస్థలం నుంచి నెత్తురు కారడం మించుకు గమనించి వెంటనే కట్టుకట్టాడు.

తెల్లవారాక, అంతా చెప్పవచ్చు!

రేపా, మంతా?

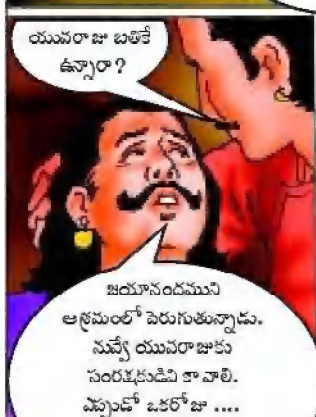
ఇప్పుడే చెప్పాలి. నేను లేకపోయినా తిరుగుబాటును మీరు దీటుగా సాగించాలి.

ప్రభూ! తమరు లేకపోతే మరెవరికోసం మేము పోరాటం సాగించాలి?

మహారాజాగారు లేరు. యువరాజు జూడ తెలియ....

యువరాజు బతికే ఉన్నాడు.

యువరాజు బతికే ఉన్నారా?

జయోనందముని ఆశ్రమంలో పెరుగుతున్నాడు. నవ్వే యువరాజుకు సంగతే తెలుసుకొనాలి. మృత్యువో ఒకరోజు

మంతాను రాజాగారి తలను మెల్లగా దించి ...

గూఢాయుధవ్యారం వద్దకు వెళ్లి ఎవ్వరూ తెల్ల వారుతుందా అని ఎదురుచూడసాగాడు.

యమరాజు జయనందముని
అశ్రమంలో ఉన్నారు!
నేను మునిని సందర్శించాలి!
ఏదో అడుగుల వప్పుడు
వసతిస్తున్నారు.

వసంతకు అల్పార్థసద్యాడు...

వాళ్ళందరూ
మునికుమారుల్లా
ఉన్నారు.

అంటే, రాజగారి
మరణం గురించి మునికి
అప్పుడే తెలిసిపోయిందన్న
మాట!

మేము
జయనందముని
శవ్యలం.

రాజగారి భౌతికకాయాన్ని
అశ్రమానికి తీసుకువచ్చిన,
ముని మమ్మల్ని పంపారు.

అవును. రాత్రి
తెలిసింది.

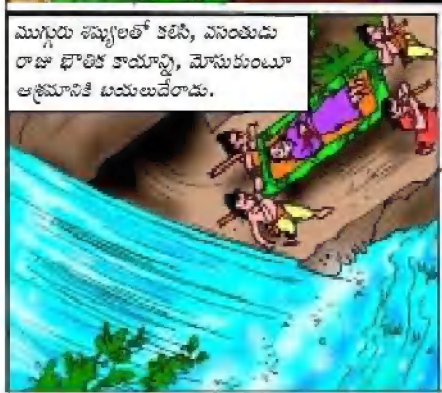

ముని
విషయంకాదు
పాడెను తయారు
చేశాడు.

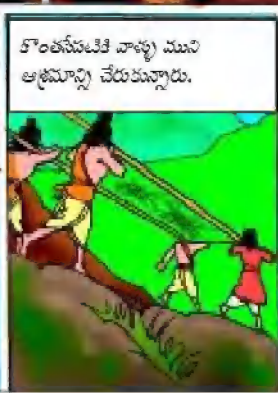
తెల్లనారాకే, మమ్మల్ని
ఇక్కణ్ణించి
బయలుదేరమన్నారు.

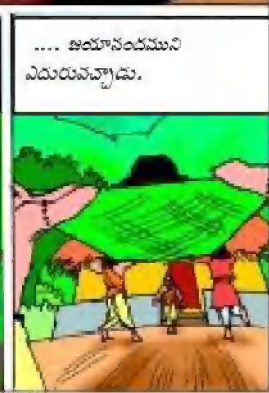
మహారాణి సమాధి వక్క చే,
రాజగారిని కూడా సమాధిచేయూ
అని గురువు ఆదేశించారు.

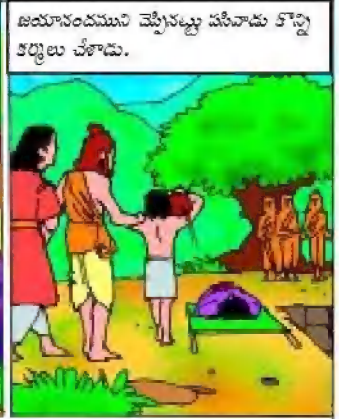
ముగ్గురు శవ్యలతో కలిసి, వసంతకుడు
రాజు భౌతిక కాయాన్ని, మోసుకుంటూ
అశ్రమానికి బయలుదేరాడు.

కొంతనవరే వాళ్ళు ముని
అశ్రమాన్ని చేరుకున్నారు.

.... జయనందముని
ఎదురుపడ్డాడు.

భౌతిక కాయాన్ని గోతిలోకి దింపారు. యమరాజా దానమీద పుష్పాలు చల్లాడు.

జయనందముని తలవంకించడంతో, పిమ్మట అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయారు.

ననంతుడు మునికి పాదాభిషేచనం చేశాడు.

ఈమె దిగేటప్పుడు శాంతిదేవుడు బతుకదని గ్రహించాను.

ప్రతి నీటిబొట్టు విలువైనది!

“ఎండ వు హా తీవ్రంగా మూడి!” అంటూ వచ్చిన వీణతండ్రి సోఫాలో కూర్చుని డై, పూ విప్పాడు. గ్లాసేడు చల్లటి నీళ్ళు తేవడానికి వీణ పరిగెత్తింది.

అప్పుడే వీణతల్లి లిపిలిక వచ్చింది.

అమె వు ఖం విచారంగా మూడి.

దానిని గవు నిందిన వీణ తండ్రి,

“ఎవ్వు లుంది, రాధికా?” అని

అడిగాడు అశ్చర్యంగా.

“రెండు గంటల క్రితం

నీళ్ళ నిరఫరా ఆగిపోయింది.

పుళ్ళి ఎప్పుడు వస్తుందా అని

కనుక్కోవడానికి వెళ్ళాను. ఇలా

జరగడం ఈ వారంలో ఇది మూడో

సారి. పున కాంపెండెంట్ మన్న నాలుగు

బోర్లు బామల్లోనూ నీళ్ళు బాగా తగ్గిపోయాయి.

అందు వల్ల రోజువీటిది రోజే నిరఫరా జరుగుతోంది.

పరిస్థితిని పూస్తూంటే మూడు రోజులకు ఒకసారి

సిస్టం మూట్టందని అసోసియేషన్ సెక్రటరీ చెబుతు

న్నారు,” అని వివరించింది రాధిక.

“పొల్లు నవారం, అందరి దగ్గరా బోర్లు బామల్లో

బాగు చేయడానికి డబ్బులు వస్తాయి చేశారు

కదా, పురి ఆ పని ఎవ్వు లుంది?” అని అడిగాడు

వీణతండ్రి.

“ప్రియ త్రిందాల్ గానీ, ప్రయోజనం లేక పొల్లుంది. పుళ్ళి కొత్తగా ఇంకొక బోర్లు మేం లనుకుంటున్నాము. అందులోనైనా నీళ్ళు విడతాయే గ్యారంటీ లేదు,” అన్నది రాధిక విచారంగా.

వాళ్ళ పూటలను క్షణంగా వింటూ న్న వీణ, “బోర్లు బామల సింగతి సరే.

అయినా, పునం నీళ్ళు పోవు మీ

చేయడానికి ఏమీ చేయలేమా?”

అని అడిగింది తల్లిని.

“ఎందుకు చేయలేం?

పునం నీళ్ళు జాగ్రత్తగా వాడి

నట్టలు తే బాగా పోవు మేచేయ

వచ్చు. నీళ్ళు వధా చేయకూడదు.

పెళ్ళు తోపుకునేప్పుడు కొళాలు ని

పూసే మూచడం; స్నానం చేయడానికి షవర్ను

ఉపయోగించకుండా బకెట్లో నీళ్ళు తీసుకు

వెళ్ళడం, ఇలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే చాలు,”

అన్నది తల్లి.

“నిజంగానా! నాకు తెలియనే తెలియదు,”

అంటూ అశ్చర్యంగా పూసిన వీణ, “ఇకపైనేను

నీళ్ళు పోవు మీ వాడడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

ప్రతి నీటి బొట్టు చాలా విలువైనది తెలుసు

కున్నాను కదా!” అన్నది.

If you waste water, then it will also disappear.

Ask your Mummy & Pappa not to leave the water flow unnecessarily while shaving, washing the vehicle, washing the utensils or washing the clothes.

Petroleum Conservation Research Association
Sanskritam Bhawan, 10, Brindavan Place, New Delhi 110068

Write a slogan on Water Conservation and Win Prizes.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

శుశ్రుతుడు
ప్రప్రథమ శస్త్ర చికిత్సవేత్త

క్రీ.పూ. 6వ శతాబ్దానికి చెందిన శుశ్రుతుణ్ణి మొట్టమొదటి భారతీయ శస్త్రచికిత్స వేత్తగా చెప్పవచ్చు. ఆయన న్న మేదన్తు ని విశ్వామిత్ర శ్రు డి మంశానికి చెందిన వాడిగా చెబుతారు. వారణాసిలోని ధన్వంతరి వద్ద ఆయన గురుకులంలో శుశ్రుతుడు వైద్య విద్యను అభ్యసించాడు .

ఆయన అనుసరించిన శస్త్ర చికిత్సావిధానాన్ని ఎవరినైనా 'త్ర శ్ర త సి యోత' అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు . ఈ సింహితలో 20 పదునైన పరికరాల గురించి, 101 రకాల ఇతర పరికరాల గురించి ఆయన వివరించాడు . వాటి ఆకారాలను పోలిన పిచ్చులు , జంతు మూలాలను ఆయన ఈ పరికరాలకు పేట్టడం జరిగింది. చెట్టు బెరడు, నార, జంతువుల నరాలు, శస్త్ర చికిత్సలో సన్నటి దారాలుగా ఉపయోగించబడ్డాయి.

శ్ర శ్ర త్ర త్ర శరీరంలో పేష్టు చర్మ శస్త్ర చికిత్సలే కాకుండా, సూక్ష్మమైన నేత్ర శస్త్ర చికిత్స, పూత్ర నాళాల చికిత్స కూడా చేయడంలో సీద్ధహిమ్నైతు గా పేరు గాంచాడు .

మన పరిసరాలు :

మాంసాహార మొక్క!

చాలా అమాయకంగా కనిపించే మొక్కలు ప్రాణులను పిట్టి తింటాయా ? అవును , పీచ్చర్-ప్లాంట్ లాంటి కొన్ని మొక్కలు తింటాయి. ఇవి బొద్దింకలు, బీటిల్స్ మొదలైతే కీటకాలను పిట్టి హాలు గా తినేస్తాయి. ఈ మొక్కల ఆకుల చివర పీచ్చర్ అంటే కూడా లాంటి సింపులు ఉంటాయి . ఈ సింపుల్లో కొన్ని రకాల ద్రవాలు ఊర్చు తూంటాయి . సింపుల్లో పిడ్డ కీటకాల శరీరాల్లోని పోషక పదార్థాలను ఈ ద్రవాలు వెల్లువలకుంటాయి .

పీచ్చర్ ప్లాంటల్-మొక్కలు , తీగలు అనే రెండు రకాలు ఉన్నాయి . నేల మీది మొక్కల్లో రెండు రకాల పీచ్చర్లు కనిపిస్తాయి . నేలకు ఆనుకుని మళ్ళీ ఆకులలోని పీచ్చర్ల అద్భుత భాగం సింపు తలంగా వెడల్పుగా ఉంటుంది. నేలకు కాస్త ఎత్తులో ఉన్న ఆకుల్లోని సింపుల అద్భుత భాగం మొనదేలి ఉంటుంది.

పీచ్చర్ పిరిపిర్లంగా అభివృద్ధి చెందిన తరువాత, పూత తెచ్చుకుంటుంది. ఒకసారి తెచ్చుకుంటే, అది పిక్కకు జరగడం వల్ల, ఆ తరువాత అట్లా ఇట్లా కదలజాలదు . పీచ్చర్ లోపలి గుండ్రటి అంపుల్లో ఉన్న దంతాల్లాంటి భాగాల వృద్ధి వు కరందం సీవించే గ్రంథులు ఉన్నాయి .

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

కళ్ళజోళ్ళు

కళ్ళజోళ్ళు ఎప్పుడు కనుగొనబడ్డాయో సరిగ్గా తెలియదు . 1266వ సం.లో రోజర్ బేకన్ అనే అంగ్ల పై జారి-బజీ పుద గాజు వున్న ఉంచడం ద్వారా పిక్చర్లలోని అరాలను పేర్లు విగా కనిపించేలా చేయవచ్చని కనుగొన్నాడు . అదే ఈనాటి కళ్ళజోళ్ళకు ఆరంభ ప్రియ త్తం అని చెప్పవచ్చు.

అల్లు సమ్మిటికి, 1352వ సం.లో ఇటలీలో చిత్రించబడిన కార్టినాల్ చిత్రపు -కళ్ళద్దాలు పేట్టుకున్నట్టు కనిపించే మొట్టమొదటి చిత్రం. పిక్చర్లు అప్పులో రావడం ఆరంభమయ్యిన కళ్ళద్దాల అవసరం బాగా పేరిగింది. 16వ శతాబ్దం నాటికి ఉత్తర ఇటలీ లోనూ , దోణ జర్మనీలోనూ వీటిని విరివిగా తయారు చేయడం ప్రారంభించారు .

ఇవాళ చూ మిసెరి గ్గా కనిపించడానికే కాకుండా రకరకాల ప్రయోజనాలు అందించే కళ్ళద్దాలు ధరిస్తున్నారు . వెలుగును తగ్గించి ఎండలోనూ చల్లగా ఉండడానికి నల్లద్దాలు పేట్టుకుంటున్నారు . ఇది ఫ్యాషిన్ గానూ ఉంటోంది. కర్మాగారాల్లో పనిచేసేవారు ఇన్ ఫ్రారెడ్ కిరణాలను అడ్డుకోవడానికి కొన్ని కటకాలను , రాత్రిల్లో పనిచేసే రంగులకటకాలను ఉపయోగిస్తారు.

లోకజ్ఞానం :

కొందరు కవులు/మహనీయుల గురించి ప్రస్తావించ బడింది. వారెవరో మీకు తెలుసా?

1. ఒకప్పుడు రత్నాకరు డనేబరు తో దారి దోపిడీలు చేస్తూ బతికిన బొంగ ఉత్త రోత్తరావు హామీ సాగి వూరి గొప్ప కావ్యాన్ని రచించాడు . ఆయన ఎవరు ?
ఎ) నందనార్ బి) వశ్యవర్ సీ) వాల్మీకి

2. కష్టి భక్తురాలు అల్లున ఆ కవలు త్రి శ్రీ కష్టి కీర్తిస్తూ అనేక గీతాలు రచించింది. రాజస్థాన్ లో జన్మించిన ఆమె పేరేమిటి?
ఎ) శారదా దేవి బి) ఆండాళ సీ) పు బాబాయి

3. దాదామీ70 సీద్ధాంతాలను తన అద్వైతమేధాంతంలో సమన్వయ పరిచారు . ఆయన ఎవరు ?
ఎ) ఆదిశంకరు బి) రామానుజాచార్యులు సీ) భాస్కరు

4. 'అసీయా జ్యోతి'గా ప్రసిద్ధిగాంచిన వు తపోధకుడు ఎవరు ?
ఎ) శ్రీరావు కష్టి పిరవు హంస బి) గౌతమ బుద్ధుడు సీ) రామానుజాచార్యులు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పోస్టుకార్డుపై రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు నవంబర్ 2004 సింబెకలో (పిచ్చు రిస్టాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహువూసం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా వూ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

లభినందనలు

జూలై నెల పోటీ ఫలితాలు

కొప్పిరెడ్డి

67-2-13/1/డి, అశోకనగర్, జిప్పిటి కాలనీ,
కరణంబూరి సేంటర్, కాకినాడ - 533 003.
తూ.గో. జిల్లా (అం.ప్రి)

మొదటి ఫోటో: విశ్వాసానికి చిర నావూ!
రెండవ ఫోటో: ఐశ్వర్యానికి పొంగువూ!!

సమాధానాలు

1. సీ) వాల్మీకి
2. సీ) పీ రాబాల్
3. ఎ) ఆదిశంకరులు
4. బి) గౌతమ బుద్ధుడు

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

సెప్టెంబర్ 2004

66

చందమామ

చందమామ

నవంబర్ 2004 సంచిక

పిల్లల
ప్రత్యేక సంచిక

కథలు, చిత్రాలు/వర్ణచిత్రాలు పంపండి! (6-15 ఏళ్ళ వయసు) బాలరచయితలకూ -
చిత్రకారులకూ ఆహ్వానం!

కథలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీలవరకు పంపవచ్చు • ఎంట్రీలు చందమామ వెలువడుతూన్న ఏ భాషలోనైనా ఉండవచ్చు
- 500 పదాలకు పైం చూడవు
- చక్కసాురు పేట్టుండి
- ఎంపికయిన కథలను అన్ని భాషలలోనూ ప్రిపు రిస్తాం.

చిత్రాలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీల వరకు పంపవచ్చు • పు నిపుం స్టేజ్ 15x10 అంగు శాలు • పు న మిథాణాలలోని ఏదో ఒక ఘట్టాన్ని, ద శ్యాన్ని చిత్రంగా/వర్ణచిత్రంగా వేసి, క్లుప్తమైన వివరణతో పంపాలి • ఎంట్రీల ఆధారంగా ఎంపికయిన చిత్రకారులు, కథలకు బొమ్మలు వేయడానికి చెన్నయ్ రావడానికి సీద్ధంగా ఉండాలి • ప్రియో ణం ఖర్చులు ఇస్తాం.

ఇతర నిబంధనలు

- ప్రి పాఠాపార్ట్ స్టేజ్ ఫౌట్ (కలర్) ఒకటి జతచేయాలి • ప్రి ాురు, వయస్సి, (మిట్టిన తేదీ) చదివే తరగతి, పాఠశాల, పిన కోడ్తో సహా ప్రి ఇంటి చిరు నామా, ఫౌన నంబర్, ఎంట్రీల వివరాలు విడిగా ఒకటపిర్ ప్రి ద రాసీ జతపెరచాలి • ఎంట్రీలు ప్రి రే స్వయంగా, మరెవ్వరి సాయం లేకుండా రాసినవి/వేసినవి అని తల్లిదండ్రులు ధ్రు వపిరు స్త్రి సంతకం చేయాలి
- కవరు ప్రి ద: పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక అనిరాయాలి.

ఎంట్రీలు

మాకు చేరవలసిన
ఆఖరు తేదీ: నవంబర్
15, 2004

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫెసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

Tasty,
Tasty
Chocolate...

Richy,
Rich
Cream...

Share a Sweet Moment

The Complete
Chocolate Eclairs

India's largest selling sweets and toffees.